

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Evanghelia după Pavel: Galateni

octombrie – decembrie 2021

Cuprins

1. Convertirea și chemarea lui Pavel
2. Către bisericile din Galatia
3. Înainte spre Antiohia
4. Crescând în armonie
5. Trăind întru totul prin har
6. Urmând cărui stăpân?
7. Legământul harului
8. Evanghelia în puritatea ei
9. Libertatea creștină
10. Umblând în Duhul
11. Carnea vs. Spiritul
12. Când se văd slăbiciune și greșeli
13. Înălțând crucea

Imagini: Good Salt pe prima copertă; RF 123 la paginile 41, 106; Map Resources la paginile 4, 74, 106.

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citațele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 97, Nr. 4, octombrie – decembrie, 2021. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2021, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel. 0268 213 714 Fax 0268 214 111

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Cuvânt înainte

În acest trimestru, studenții Școlii de Sabat din întreaga lume vor studia despre evanghelie conform lui Pavel, așa cum este aceasta revelată în epistola sa către Galateni. Ce putem învăța din această epistolă scurtă, totuși puternică?

„[În Galatia,] mulți susțineau că era necesară respectarea obiceiurilor și ceremoniilor iudaice; că simpla respectare a legii, fără credință în sângele lui Hristos, era suficientă pentru mântuire.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 553 engl. (cap. 54, *Un martor credincios*).

„Pavel îi implora pe cei care cunoscuseră cândva în viețile lor puterea lui Dumnezeu, să se întoarcă la prima lor dragoste pentru adevărul evangheliei. Cu argumente ce nu pot fi contrazise el le-a pus în față privilegiul lor de a deveni bărbați liberi și femei libere în Hristos, prin al cărui sânge ispășitor toți cei care fac o predare deplină sunt îmbrăcați cu haina neprihănirii Sale. El susținea că fiecare suflet care dorea să fie mântuit trebuie să aibă o experiență autentică, personală, în lucrurile lui Dumnezeu.”—*Ibid.*, p. 388 engl. (cap. 36, *Apostazie în Galatia*).

„Apostolul înțelegea că dacă se intenționa ca acești credincioși din Galatia să fie salvați de influențele periculoase care îi amenințau, trebuia luate cele mai hotărâte măsuri, [și] date cele mai clare avertizări.”—*Ibid.*, p. 387.

„Răscumpărarea în Hristos înseamnă a înceta să încalci legea lui Dumnezeu și a fi liber de fiecare păcat; nicio inimă care este mână de vrăjmășie contra legii lui Dumnezeu nu este în armonie cu Hristos, care a suferit pe Calvar pentru a apăra și înălța legea înaintea universului.”—*Credința și faptele*, p. 95 engl. (cap. 13, *Credința și faptele—Mână în mână*).

„Sângele [lui Hristos] țâșnind, trupul Său frânt, satisfac cerințele legii încălcate, și astfel El întinde un pod peste prăpastia pe care a făcut-o păcatul. El a suferit în trup pentru ca prin corpul său zdrobit și frânt El să poată acoperi pe păcătosul lipsit de apărare. Victoria câștigată la moartea Sa pe Calvar a frânt pentru totdeauna puterea acuzatoare a lui Satan asupra universului și a redus la tăcere acuzățiile sale că tăgăduirea de sine era imposibilă din partea lui Dumnezeu și de aceea neesențială în familia umană.”—*Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 153 (engl.) (cap. 145, *Sigilat prin ispășirea lui Hristos*).

„Dumnezeu dorește ca planul cerului să fie adus la îndeplinire, și divina ordine și armonie a cerului să prevaleze, în fiecare familie, în fiecare biserică, în fiecare instituție. Dacă această dragoste ar lucra în societate asemenea aluatului, am vedea transpunerea în practică a unor principii nobile în rafinament și curtoazie creștină, și în dragoste creștină față de cei răscumpărați de sângele lui Hristos. În toate familiile noastre, în instituțiile noastre și în bisericile noastre ar fi văzută transformare spirituală. Când va avea loc această transformare, acești agenți vor deveni instrumente prin care Dumnezeu va împărți lumii lumina cerului și astfel, prin ucenicie divină și antrenament, vor pregăti bărbați și femei pentru societatea cerului. Isus a mers să pregătească locuințe pentru cei care se pregătesc prin dragostea și îndurarea Sa, pentru locuințele de fericire.”—*Ibid.*, p. 250 engl. (cap. 242, *Pregătindu-ne pentru cer*).

Fie ca Domnul să ne ajute să fim între aceia, pentru a aprecia cu adevărat acest privilegiu!

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 3 octombrie 2021 Darul Sabatului Întâi pentru o biserică în Odesa, Ucraina

Odesa, al patrulea oraș ca mărime în Ucraina, are o populație de 1.017.699 persoane (2020). Situat pe țărmul nord-vestic al Mării Negre, la intersecția Europei, a Orientului Mijlociu și a Asiei, acest centru multicultural de transport este cunoscut pentru stațiunile, plajele și complexele sale recreative. Odesa atrage un număr mare de turiști, în special vara.

Orașul-port este de asemenea un centru științific și educațional major al țării, atrăgând studenți atât din Ucraina, cât și din străinătate.

Din punct de vedere istoric, religia dominantă a fost de mult ortodoxia, totuși și alte culte creștine, precum și iudaismul, sunt bine reprezentate numeric. Este destul de evident faptul că acest oraș are numeroase oportunități pentru predicarea evangheliei. Timpul favorabil se apropie de sfârșit, și atât de mult trebuie făcut pentru salvarea sufletelor!

Mesajul Reformei progresează în Odesa, și interesul crește; există membri ai bisericii și oameni care caută adevărul, și în toamna anului 2018, un predicator împreună cu familia sa s-au mutat în Odesa pentru a continua mai mult lucrarea misionară. Totuși, din nefericire, încă nu avem un loc permanent de închinare.

Iubiți frați, vă rugăm frumos să sprijiniți prin rugăciunile voastre (Luca 10:2) proclamarea evangheliei veșnice în orașul nostru. Serva Domnului dă de asemenea mesaje adecvate timpului, care sunt în mod special relevante când luăm în considerare Odesa: „Trebuie îndeplinită o lucrare specială în locuri unde vin și pleacă în mod constant oameni. Hristos a lucrat în Capernaum o bună parte a timpului, pentru că acesta era un loc prin care treceau în mod constant călători, și unde mulți zăboveau adesea.”— *Evanghelizare*, p. 585 engl. (cap. 17, *Lucrând pentru clasele speciale*, subcap. *Cei din centrele turistice*).

„Lumina vine, ‘ Mergeți înainte, intrați în teritorii noi, și îngerii care slujesc vor merge înaintea voastră... Ridicați memoriale prin case umile de rugăciune, și asigurați un loc sigur pentru mica turmă a Domnului, care va fi dată afară din bisericile cu numele ‘ .” — *Letters and Manuscripts*, vol. 14, Letter 260, 1899.

Credem că pentru salvarea multora Dumnezeu dorește să întemeieze un far al adevărului în Odesa; de aceea, vă rugăm să oferiți cu generozitate pentru construirea unei case de adunare în orașul nostru. Suntem recunoscători anticipat vouă și Domnului, și ne rugăm ca El să vă binecuvânteze din belșug pe voi toți.

Frații și surorile voastre din Odesa

Convertirea și chemarea lui Pavel

TEXT DE MEMORAT: „Să le deschidă ochii, și să îi întoarcă de la întuneric la lumină, și de la puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să primească iertare de păcate.” (Fapte 26:18 prima parte)

„Dintre cei mai amari și necruțători persecutori ai bisericii lui Hristos s-a ridicat cel mai capabil apărător și cel mai de succes vestitor al evangheliei.” — *Sketches From the Life of Paul*, p. 9.

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 112-124 engl. (cap. 12, *Din persecutor, ucenic*).

Duminică

26 septembrie

1. ÎN FURIE ZELOASĂ

a. Cine era Saul din Tars, și ce misiune greșit direcționată îndeplinea el în mod zelos? Filipeni 3:5, 6; Fapte 26:4, 5, 9-11.

Filipeni 3:5, 6: „eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, evreu din evrei; în ceea ce privește Legea, fariseu; în ceea ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană.”

Fapte 26:4, 5, 9-11: „Viața mea, din cele dintâi zile ale tinereții mele, este cunoscută de toți iudeii, pentru că am petrecut-o în Ierusalim, în mijlocul neamului meu. Dacă vor să mărturisească, ei știu de la început că am trăit ca fariseu, după cea mai îngustă partidă a religiei noastre... Și eu, ce-i drept, credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret, și așa am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă; și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor.”

„[Saul] nu avea o cunoaștere personală a lui Isus din Nazaret sau a misiunii Sale, însă el a absorbit cu rapiditate disprețul și ura rabinilor față de unul care era atât de departe de a îndeplini speranțele lor ambițioase; și după moartea lui Hristos, el s-a alăturat cu nerăbdare preoților și conducătorilor în persecutarea urmașilor Săi ca o sectă proscrisă și urâtă.” — *Sketches From the Life of Paul*, p. 10.

b. Cu toate acestea, ce scenă a tulburat oarecum mintea lui Saul? Fapte 6:8-12; 7:57-60.

Fapte 6:8-12: „Ștefan era plin de har și de putere și făcea minuni și semne mari în norod. Unii din sinagoga numită a Izbăviților, a Cirinenilor și a Alexandrinilor, împreună cu niște iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan, dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el. Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: „Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu.” Au întărâtat norodul, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el și l-au dus în sobor.”

Fapte 7:57-60: „Ei au început atunci să răcnească, și-au astupat urechile și s-au năpustit toți într-un gând asupra lui. L-au târât afară din cetate și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul. Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește duhul meu!” Apoi, a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!” Și după aceste vorbe, a adormit.”

„Nu se pronunțase nicio sentință legală asupra lui Ștefan; însă autoritățile romane au fost mituite cu sume mari de bani pentru a nu face nicio investigație a cazului. Saul părea să fie pătruns de un zel frenetic la scena procesului și a morții lui Ștefan. El părea să fie înfuriat de convingerile sale secrete că Ștefan era onorat de Dumnezeu chiar în perioada când era dezonorat de oameni.” — Ibid., p. 20.

Luni

27 septembrie

2. OPRIT ÎN MOD BRUSC

a. Explicați perspectiva și scopul drumului lui Pavel către Damasc. Fapte 9:1, 2.

Fapte 9:1, 2: „Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot și i-a cerut scrisori către sinagoga din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.”

„Saul era foarte stimat de evrei pentru zelul său în persecutarea credincioșilor. După moartea lui Ștefan, el a fost ales membru al consiliului sinedriului, ținându-se cont de partea pe care a îndeplinit-o el cu acea ocazie. Acest rabin învățat și zelos era un instrument puternic în mâna lui Satan pentru a îndeplini rebeliunea sa contra Fiului lui Dumnezeu.” — *Sketches From the Life of Paul*, p. 20.

„Saul era pe punctul de a călători la Damasc pentru propriul său interes; însă el era hotărât să îndeplinească un scop dublu, căutând, în timp ce mergea, pe toți cei ce credeau în Hristos. Pentru acest scop el a obținut de la marele preot scrisori pentru a le citi în sinagogi, prin care era autorizat să aresteze pe toți cei care erau suspectați că ar crede în Isus, și să îi trimită prin soli la Ierusalim, pentru a fi judecați și pedepsiți acolo.” — Ibid., p. 21.

b. Ce a oprit dintr-odată furia lui Saul—și cum a răspuns el înfricoșat? Fapte 9:3-5 (prima parte).

Fapte 9:3-5: „Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. El a căzut la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?” „Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el.”

c. Ce a fost șocat Pavel să descopere? Fapte 9:5 (partea din mijloc).

Fapte 9:5 (partea din mijloc): „Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus, pe care-L prigonești.”

„Ce umilire era pentru Pavel să știe că în tot acel timp în care el își folosea puterile împotriva adevărului, crezând că face un serviciu lui Dumnezeu, el Îl persecuta pe Hristos! Când Salvatorul i S-a revelat lui Pavel în razele strălucitoare ale slavei Sale, el a fost umplut de repulsie față de lucrarea sa și față de sine însuși. Puterea slavei lui Hristos ar fi putut să îl distrugă, însă Pavel era un prizonier al speranței. El a fost orbit fizic de slava prezenței Celui pe care Îl hulise, însă aceasta s-a întâmplat pentru ca el să poată avea vedere spirituală, ca să poată fi trezit din letargia care îl făcuse confuz și care îi curmase percepțiile. Zelul lucrării sale, rezistența sa hotărâtă contra luminii care strălucea asupra lui prin solii Domnului, au adus acum condamnare asupra sufletului său.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White], vol. 6, p. 1058 engl. (cap. referitor la Fapte 9).

Marți

28 septembrie

3. TREZIT CA DINTR-UN VIS

a. La ce S-a referit Isus prin remarcă Sa de încheiere? Fapte 9:5 u.p.

Fapte 9:5 u.p.: „Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.”

„Salvatorul îi vorbise lui Saul prin Ștefan, al cărui raționament clar nu putea fi contrazis. Iudeul erudit văzuse fața martirului reflectând lumina slavei lui Hristos — care părea ca și când ,era fața unui înger’ (Fapte 6:15).

El fusese martor al îndelungii răbdări a lui Ștefan față de vrăjmașii săi și al iertării sale pentru ei. El văzuse de asemenea tăria și resemnarea plină de vioișie a multora dintre cei a căror tortură și suferință le cauzase el. Văzuse cum unii renunțau chiar la viața lor cu bucurie, de dragul credinței lor.

Toate aceste lucruri apelaseră cu glas tare la Saul și uneori aduseseră asupra minții sale o convingere aproape copleșitoare că Isus era Mesia cel promis. În asemenea momente, el se luptase nopți întregi împotriva acestei convingeri.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 116 engl. (cap. 12, *Din persecutor, ucenic*).

„Fiecare efort de a opri din înaintare progresul evangheliei are ca rezultat pentru oponent vătămarea și suferința. Mai curând sau mai târziu, propria lui inimă îl va condamna; el va descoperi că, într-adevăr, a lovit cu piciorul în țepușe.”—*The Review and Herald*, 16 martie 1911.

b. Cum a reacționat Saul când a văzut că greșise? Fapte 9:6 p.p.

Fapte 9:6 p.p.: „Tremurând și plin de frică, el a zis: „Doamne, ce vrei să faci?” ”

„[Saul] era plin de remușcări amare. El nu se mai vedea neprihănit, ci condamnat de lege în gând, în spirit și în fapte. El se vedea un păcătos, complet pierdut, fără Salvatorul pe care Îl persecutase.” — *Comentarii Biblice ale Nouului Testament*, vol. 6, p. 1058 [cap. referitor la Fapte 9].

c. Ce a urmat în experiența lui Saul? Fapte 9:6 u.p., 9.

Fapte 9:6 u.p., 9: „Scoală-te”, i-a zis Domnul, „intră în cetate și îți se va spune ce trebuie să faci.” ... (9) Trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.”

„În zilele și nopțile orbirii [lui Saul], el a avut timp pentru reflecție, și s-a încredințat complet neajutorat și lipsit de speranță, lui Isus, singurul care îl putea ierta și care putea să îl îmbrace cu neprihănire.” — *Ibid.*

Miercuri

29 septembrie

4. SCHIMBARE DRASTICĂ ÎN DAMASC

a. Cum l-a binecuvântat Hristos pe Saul în Damasc? Fapte 9:10, 15-18; 22:13-16.

Fapte 9:10, 15-18: „În Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: „Anania!” „Iată-mă, Doamne”, a răspuns el... Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel; și îi voi arăta tot ce trebuie să

sufere pentru Numele Meu.” Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul și a zis: „Frate Saule, Domnul Isus, care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.” Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi, și el și-a căpătat iarăși vederea. Apoi s-a sculat și a fost botezat.”

Fapte 22:13-16: „El mi-a zis: ‘Frate Saule, capătă-ți din nou vederea!’ Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea și m-am uitat la el. El mi-a zis: ‘Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui; căci Îi vei fi martor față de toți oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit. Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului.’”

„Cât de diferită de ceea ce anticipase [Saul] a fost intrarea sa în acel oraș! Cu satisfacție mândră el se apropiase de Damasc, așteptând ca la sosirea lui să fie salutat cu ostentație și aplauze pentru onoarea conferită lui de către marele preot, și [pentru] marele zel și temeinicia pe care le manifestase el în căutarea credincioșilor; pentru a-i duce captivi la Ierusalim, ca să fie condamnați acolo și pedeșiți fără milă... El hotărâse că niciun creștin nu trebuie să scape vigilenței sale; el urma să îi întrebe pe bărbați, femei și copii cu privire la credința lor și a aceluia cu care ei erau în legătură; el urma să intre în casele lor, cu putere pentru a-i aresta pe locatari, și a-i trimite ca prizonieri la Ierusalim.

Însă cât de schimbată era scena față de cea pe care o anticipase el! În loc de a mânui putere și de a primi onoare, el însuși era realmente un prizonier, fiind lipsit de vedere și dependent de îndrumarea tovarășilor săi. Neajutorat și torturat de remușcări, el se simțea sub sentința morții...

El părea a fi complet exclus de la simpatie umană; și el reflecta și se ruga cu un spirit profund zdrobit și căit.

Acele trei zile au fost ca trei ani pentru evreul orb și chinuit de muștrări de conștiință.” —*Sketches From the Life of Paul*, p. 25, 27.

„Credința lui Saul a fost în mod sever testată în timpul celor trei zile de post și rugăciune în casa lui Iuda, în Damasc. El era total orb, și în întunecime completă a minții cu privire la ce se cerea de la el... În nesiguranța și suferința lui, el strigă serios către Dumnezeu.” —*Ibid*, p. 29.

„Saul devine un învățăcel al ucenicilor. În lumina legii, el se vede pe sine însuși un păcătos. El vede că Isus, pe care în ignoranța sa el Îl considerase un impostor, este autorul și temelie religiei poporului lui Dumnezeu din zilele lui Adam, și încheietorul (desăvârșitorul) credinței acum atât de clare vederii sale iluminate...”

Prin lumina legii morale, pe care el crezuse că o ținea cu zel, Saul se văzu pe sine însuși păcătosul păcătoșilor. El se căi, adică muri față de păcat, deveni ascultător față de legea lui Dumnezeu, exercită credință în Isus Hristos ca Salvator al Său, fu botezat, și Îl predică pe Isus la fel de serios și de zelos pe cât Îl denunțase cândva.” — Ibid., p. 30, 31.

„Această uimitoare convertire a lui Saul demonstrează într-un mod surprinzător puterea miraculoasă a lui Hristos în a convinge mintea și inima omului.” — Ibid., p. 27.

„Saul, persecutorul, a fost convertit și a devenit Pavel, apostolul neamurilor.” — *Profeti și regi*, p. 699 engl. (cap. 58, *Venirea unui Eliberator*).

Joi

30 septembrie

5. O ÎNSĂRCINARE DIVINĂ

- a. **Explicați chemarea distinctă dată lui Saul — al cărui nume evreiesc însemna „cerut prin rugăciune” — [omul care] a fost mai târziu cunoscut după numele său ca cetățean roman, „Pavel”, însemnând „mic” sau „umil”. Fapte 26:16-18.**

Fapte 26:16-18: „Dar scoală-te și stai în picioare, căci M-am arătat ție ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le. Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul neamurilor, la care te trimit, ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți.”

- b. **Ce temă centrală avea să accentueze el — și de ce? Galateni 1:3.**

Galateni 1:3: „Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos!”

„Har vouă’ (Efeseni 1:2 engl. KJV, rom. BTF). Datorăm totul harului gratuit al lui Dumnezeu. Harul din legământ a ordonat adoptarea noastră. Harul din Salvatorul a realizat răscumpărarea noastră, regenerarea noastră, și înălțarea noastră la nivelul de moștenitori cu Hristos. Nu pentru că noi L-am iubit întâi ne-a iubit Dumnezeu; ci, în timp ce noi eram încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi... Cu toate că prin neascultarea noastră noi am meritat neplăcerea și condamnarea din partea lui Dumnezeu, El nu ne-a părăsit, lăsându-ne să ne luăm la trântă (războim) cu puterea vrăjmașului. Îngeri cerești luptă bătăliile noastre pentru noi, și cooperând cu ei, noi putem fi victorioși asupra puterilor celui rău.

Nu am fi învățat niciodată însemnătatea cuvântului ‚har‘, dacă nu am fi căzut. Dumnezeu îi iubește pe îngerii fără păcat, care Îi slujesc și sunt ascultători de toate poruncile Sale, însă El nu le dă har. Aceste ființe cerești nu cunosc nimic din [ce înseamnă] har; ele nu au avut niciodată nevoie de el, pentru că ele nu au păcătuit niciodată. Harul este un atribut al lui Dumnezeu arătat ființelor umane care nu merită. Noi înșine nu am mers să îl căutăm, ci el a fost trimis să ne caute. Dumnezeu se bucură să reverse harul Său asupra tuturor celor care flămânez după el, nu pentru că noi suntem demni, ci pentru că suntem atât de cu totul nedemni. Nevoia noastră este calificarea care ne dă asigurarea că vom primi acest dar.

Rezerva de har a lui Dumnezeu așteaptă să fie cerută de fiecare suflet bolnav de păcat. El [harul] va vindeca fiecare boală spirituală. Prin el, inimile pot fi curățate de toată mârjitura. El este remediul evangheliei pentru oricine care crede.”—*In Heavenly Places*, p. 34.

Vineri

1 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Cum s-ar putea ca Domnul să îmi trimită țepușe ale conștiinței așa cum i-a făcut lui Saul?**
2. **Ce se întâmplă când fie acceptăm, fie respingem acei țepuși ai conștiinței?**
3. **Cum dorește Domnul ca eu să trag beneficii din experiența timpurie a lui Saul?**
4. **De ce au fost atât de esențiale pentru viitorul lui Saul cele trei zile de orbire?**
5. **Cum pot fi încurajat de tema centrală a mesajului lui Pavel?**

Către bisericile din Galatia

TEXT DE MEMORAT: „[Isus Hristos] S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne poată elibera din această lume prezentă rea, conform voii lui Dumnezeu și Tatăl nostru: a căruia să fie slava pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.” (Galateni 1:4, 5 engl. KJV, rom. BTF).

„Cei care îl auzeau [pe Pavel], înțelegeau că el fusese cu Isus. Înzestrat cu putere de sus, el era capabil să compare lucrurile spirituale cu lucruri spirituale, și să dărâme fortărețele lui Satan. Inimile erau frânte de prezentarea sa despre dragostea lui Dumnezeu, așa cum era revelația în sacrificiul singurului Său Fiu, și mulți erau conduși să întrebe: „Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 208 engl. (cap. 20, *Înălțând crucea*).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 123-127 engl. (cap. 13, *Zile de pregătire*), 386, 387 engl. (cap. 36, *Apostazie în Galatia*).

Duminică

3 octombrie

1. ELIBERARE DE PĂCAT

a. Cum și-a început Pavel epistola către Galateni? Galateni 1:1-5.

Galateni 1:1-5: „Pavel, apostol nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți, și toți frații care sunt împreună cu mine, către Bisericile Galatiei: Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos! El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.”

„Pavel și colegii săi de lucru proclamau doctrina neprihănirii prin credință în sacrificiul ispășitor al lui Hristos. Ei Îl prezentau pe Hristos ca pe unul care, văzând condiția neajutorată a rasei căzute, a venit să răscumpere bărbații și femeile, prin trăirea unei vieți de ascultare a legii lui Dumnezeu și prin plățirea pedepsei neascultării.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 207 engl. (cap. 20, *Înălțând crucea*).

„Prin oferirea vieții Sale pentru viața lumii, Hristos a clădit un pod peste prăpastia pe care o făcuse păcatul, unind cu universul cerului acest pământ

blestemat de păcat, ca pe o provincie. Dumnezeu a ales această lume ca să fie teatrul mărețelor Sale lucrări ale harului. În timp ce sentința de condamnare atârna asupra ei din cauza rebeliunii locuitorilor ei, în timp ce norii mândriei se acumulau din cauza încălcării legii lui Dumnezeu, o voce misterioasă s-a auzit în cer: „Iată, vin... să fac voia ta, o, Dumnezeule” (Psalmul 40:7, 8). Înlocuitorul și garantul nostru a venit din cer declarând că adusese cu El donația vastă și inestimabilă de viață eternă.” — *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 84 engl. (cap. 76, *Asigurarea victoriei*).

Luni

4 octombrie

2. DISTRAGERE, SENZUALITATE, DEFĂIMARE (BÂRFĂ)

a. Ce apăruse în Galatia, care îi cauza îngrijorare lui Pavel? Galateni 1:6, 7.

Galateni 1:6, 7: „Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos la o altă evanghelie. Nu doar că este o altă evanghelie, dar sunt unii oameni care vă tulbură și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.”

„În timp ce zăbovea în Corint, Pavel avea motive serioase de neliniște cu privire la câteva biserici deja întemeiate. Prin influența învățătorilor falși care se ridicaseră între credincioșii din Ierusalim, diviziunea, erezia și senzualismul câștigau rapid teren între credincioșii din Galatia. Acești învățători falși amestecau tradiții iudaice cu adevărurile evangheliei. Ignorând decizia consiliului general de la Ierusalim, ei le impuneau convertiților dintre neamuri respectarea legii ceremoniale.

Situația era critică. Relele care fuseseră introduse amenințau cu grabire să distrugă bisericile din Galatia.

Pavel era străpuns în inimă, și sufletul său era stârnit de această apostazie din partea aceluia pe care el îi învățase cu credincioșie principiile evangheliei. El le-a scris imediat credincioșilor înșelați, expunând teoriile false pe care ei le acceptaseră, și muștrând cu mare severitate pe cei care se îndepărtau de credință.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 383, 384 engl. (cap. 36, *Apostazie în Galatia*).

b. Ce poate face să aibă loc astfel de lucruri? Proverbe 16:28; Amos 2:4.

Proverbe 16:28: „Un om pervers seamănă ceartă, și un șoptitor desparte prieteni buni” (engl. KJV, rom. BTF).

Amos 2:4: „Așa vorbește Domnul: „Pentru trei nelegiuiri ale lui Iuda, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au nesocotit Legea Domnului și n-au păzit poruncile Lui, ci s-au lăsat duși în rătăcire de idoli mincinoși după care au umblat și părinții lor.”

„În aproape fiecare biserică existau unii membri care erau iudei prin naștere. Învățătorii iudei au găsit acces ușor la acești convertiți, și prin ei au câștigat teren în biserici. Era imposibil, prin argumente scripturistice, să răstorni doctrinele prezentate de Pavel; ca urmare, ei au recurs la cele mai lipsite de scrupule măsuri pentru a contracara influența lui și a slăbi autoritatea lui. Ei declarau că el nu fusese ucenic al lui Isus, și nu primise de la El nicio însărcinare; cu toate acestea el se încumetase să învețe doctrine în mod direct opuse celor susținute de Petru, Iacov, și alți apostoli. Astfel emisarii iudaismului au reușit să îi înstrăineze de învățătorul lor în ale evangheliei pe mulți dintre convertiții creștini. După ce au câștigat acest punct, ei i-au convins să se întoarcă la respectarea legii ceremoniale ca fiind esențială pentru mântuire. Credința în Hristos și ascultarea de legea celor zece porunci erau considerate ca fiind de importanță minoră. Diviziunea, erezia și senzualismul câștigau rapid teren între credincioșii din Galatia.” – *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1108 engl. (cap. referitor la Galateni 1).

Marti

5 octombrie

3. URMÂND CALEA LUI DUMNEZEU

a. De ce trebuie să dăm ascultare cuvintelor tari pe care le-a adresat Pavel bisericilor din Galatia? Galateni 1:8, 9.

Galateni 1:8, 9: „Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema! Cum am mai spus, o spun și acum: Dacă vă propovăduiește cineva o evanghelie deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!”

„Mulți au inventat o evanghelie a lor proprie în același mod în care au înlocuit legea lui Dumnezeu cu o lege a lor.” — *The Review and Herald*, 3 septembrie 1901.

„A înlocui sfințenia inimii și a vieții cu formele exterioare ale religiei este încă la fel de plăcut pentru natura nerenăscută precum era în zilele acestor învățători evrei. Astăzi, la fel ca atunci, există ghizi spirituali falși, ale căror doctrine le ascultă mulți cu nerăbdare. Este efortul studiat al lui Satan de a abate mințile de la speranța mântuirii prin credință în Hristos și ascultarea

de legea lui Dumnezeu. În fiecare secol arhivă rămașul își adaptează ispitele la prejudecățile sau înclinațiile celor pe care încearcă să îi înșele. În timpurile apostolice i-a condus pe evrei să înalțe legea ceremonială și să Îl respingă pe Hristos; în prezent el îi convinge pe mulți care pretind că sunt creștini, sub pretextul onorării lui Hristos, să arunce dispreț asupra legii morale și să învețe că preceptele ei pot fi călcate fără consecințe (fără teamă de pedeapsă). Este datoria fiecărui serv al lui Dumnezeu să se împotrivescă în mod ferm și hotărât acestor persoane care pervertesc credința și, prin cuvântul lui Dumnezeu, să expună neînfricați erorile lor.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 387 engl. (cap. 36, *Apostazie în Galatia*).

b. Explicați poziția lui Pavel ca serv al lui Dumnezeu — și cum amintea ea de cuvintele lui Hristos din Predica de pe Munte. Galateni 1:10; Luca 6:26, 22, 23 (prima parte).

Galateni 1:10: „Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos.”

Luca 6:26, 22, 23 p.p. „Vai de voi când toți oamenii vă vor grăi de bine! Fiindcă tot așa făceau părinții lor cu prorocii mincinoși!... (22, 23) Ferice de voi când oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocări și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului! Bucurați-vă în ziua aceea și săltați de veselie, pentru că răsplata voastră este mare în cer.”

„Adevărul lui Dumnezeu nu a fost niciodată popular între oameni. Inima naturală (firească) este întotdeauna împotrivoare adevărului. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că trebuie să renunțăm la dragostea de lume, și la mândria inimii, și la orice tinde spre idolatrie, pentru a fi urmași ai Omului Calvarului. Cei care ascultă de adevăr nu vor fi niciodată iubiți și onorați de lume. De pe buzele Învățătorului divin, în timp ce El umbla în umilință între copiii oamenilor, s-au auzit cuvintele: Oricine dorește să fie ucenicul Meu, să își ia crucea și să Mă urmeze. Da, urmați Exemplul nostru. Căuta El lauda și onoarea oamenilor? O, nu! Vom încerca noi atunci să căutăm onoare sau laudă de la cei lumești? Cei care nu au nicio dragoste pentru Dumnezeu nu îi vor iubi pe copiii lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 491 engl. (cap. 60, *O cruce în acceptarea adevărului*).

4. ÎNTEMEIAT PE STÂNCĂ

- a. **Cum a fost întemeiată credința lui Pavel în Isus — și, cu toate că noi poate nu L-am întâlnit pe Hristos într-un mod vizibil așa cum a făcut apostolul — în mod similar, pe ce trebuie să se întemeieze în mod ferm credința noastră? Galateni 1:11, 12; Romani 16:25-27.**

Galateni 1:11, 12: „Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească, pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.”

Romani 16:25-27: „Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință – a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin.”

„Prin instruire primită de la Dumnezeu Însuși a fost Pavel condus să îi avertizeze și să îi mustre pe Galateni într-un mod atât de solemn și de clar. El a scris, nu cu ezitare și îndoială, ci cu asigurarea convingerii întemeiate și a cunoștinței absolute.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 386 engl. (cap. 36, *Apostazie în Galatia*).

„Energia creatoare, care a chemat la existență lumile, este în cuvântul lui Dumnezeu. Acest cuvânt împarte putere; el dă naștere vieții. Fiecare poruncă este o promisiune; acceptată de voință, primită în suflet, ea aduce cu sine viața Celui Infinit. Ea transformă natura și recrează sufletul după chipul lui Dumnezeu.

Viața astfel împărtășită este susținută în același mod. „Prin fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu’ (Matei 4:4) va trăi omul.”—*Educația*, p. 126 engl. (cap. 13, *Cultura mentală și spirituală*).

- b. **De ce a accentuat Pavel transformarea radicală implicată în chemarea sa? Galateni 1:1, 13-16.**

Galateni 1:1, 13-16: „Pavel, apostol nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți... **(13-16)** Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religia iudeilor. Cum, adică, prigo-

neam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu și făceau prăpăd în ea și cum eram mai înaintat în religia iudeilor decât mulți din neamul meu de o vârstă cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești. Dar, când Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecul maicii mele și m-a chemat prin harul Său, a găsit cu cale să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între neamuri, îndată n-am întrebat pe niciun om.”

„În efortul său de a recâștiga încrederea fraților săi din Galatia, Pavel a apărut în mod competent poziția sa ca apostol al lui Hristos. El s-a declarat a fi un apostol, „nu de la oameni, nici prin om, ci prin Isus Hristos și Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți.” Nu de la oameni, ci de la cea mai înaltă Autoritate din cer își primise el misiunea. Și poziția sa fusese recunoscută de un consiliu general la Ierusalim, cu deciziile căruia Pavel se conformase în toate lucrările sale dintre neamuri.

Nu pentru a înălța eul, ci pentru a mări harul lui Hristos a prezentat Pavel astfel, celor care tăgăduiau activitatea sa de apostol, dovada că el nu era „cu nimic mai prejos decât apostolii cei mai mari dintre cei mai mari” (2 Corinteni 11:5). Cei care încercau să deprecieze chemarea sa și lucrarea sa, luptau împotriva lui Hristos, al cărui har și a cărui putere erau manifestate prin Pavel. Apostolul era forțat de opoziția vrăjmașilor săi să ia o atitudine hotărâtă în menținerea poziției și autorității sale.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 387, 388 engl. (cap. 36, *Apostazie în Galatia*).

Joi

7 octombrie

5. SINGUR CU DUMNEZEU

a. Explicați conducerea lui Dumnezeu la scurt timp după convertirea lui Pavel — și ce putem învăța din beneficiile aduse de aceasta. Galateni 1:17; Iov 22:21.

Galateni 1:17: „nici nu m-am suit la Ierusalim, la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc.”

Iov 22:21: „Împrietenește-te dar cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire.” (n.tr. în engl. „binele va veni la tine”).

„În timp ce Pavel continua să apeleze la ascultătorii săi înmărmuriți să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, și să facă lucrări convenite de pocăință’ (Fapte 26:20 engl. KJV, rom. BTF), el „creștea mai mult în putere, și îi încurca pe evreii care locuiau în Damasc, dovedind că acesta este tocmai

Hristos.' Însă mulți își împietreau inimile, refuzând să răspundă mesajului său, și în curând uimirea lor față de convertirea lui s-a schimbat într-o ură intensă ca aceea pe care ei o arătasera față de Isus.

Opoziția deveni atât de înverșunată, încât lui Pavel nu i s-a permis să își continue lucrările în Damasc. Un mesager din cer i-a poruncit să plece pentru o vreme, și el, a mers în Arabia' (Galateni 1:17), unde a găsit un refugiu sigur.

Aici, în singurătatea deșertului, Pavel a avut ocazie amplă pentru studiu liniștit și meditare. El și-a revizuit în mod calm experiența trecută și a făcut o lucrare sigură de căință. El L-a căutat pe Dumnezeu cu toată inima sa, neodihnindu-se până când a știut cu siguranță că pocăința sa a fost acceptată și păcatul său iertat. El tânjea după asigurarea că Isus urma să fie cu el în slujirea sa ulterioară. El și-a golit sufletul de prejudecățile și tradițiile care îi modelaseră până aici viața, și a primit instruire de la Sursa adevărului. Isus comunica cu el și l-a întărit în credință, revărsând asupra lui o măsură bogată de înțelepciune și har.

Când mintea omului este adusă în comuniune cu mintea lui Dumnezeu, finitul cu Infinitul, efectul asupra trupului, a minții și a sufletului este dincolo de ce poate fi estimat. Într-o astfel de comuniune se găsește cea mai înaltă educație. Aceasta este metoda de dezvoltare [rânduită] de Însuși Dumnezeu."—*Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 125, 126 engl. (cap. 13, Zile de pregătire).

Vineri

8 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce este important pentru toți să cunoască scopul principal al misiunii lui Hristos?
2. Cum se repetă frecvent astăzi tipul de tratament primit de Pavel în Galatia?
3. Care este adesea motivul ascuns din spatele criticii din poporul lui Dumnezeu?
4. De ce și cum a apărat Pavel autoritatea sa ca apostol al lui Hristos?
5. Cum pot să iau măsuri să am o perioadă de liniște sporită, singur/ă cu Dumnezeu?

Dar special pentru Centrul de Sănătate și Medicină Preventivă Eden, Breaza Iubiți frați,

Am parcurs cu ajutorul Domnului aproape încă un an de viață, și prin harul Lui putem spune din nou „Dumnezeu ne-a ajutat”. Am avut parte de încercări, dar și de bucurii, de nedumeriri, dar și de răspunsuri la rugăciuni, și mulțumim Domnului pentru toate acestea.

Activitatea Centrului de Sănătate Eden a fost încă, în ciuda multelor probleme, în atenția lui Dumnezeu. În luna mai, în urma unor ploii abundente, subsolul a fost inundat prin rețeaua de canalizare a orașului, care nu a reușit să transporte apa pluvială, ieșind în subsolul clădirii noastre și crescând până la aprox. 20 cm, în ciuda intervențiilor noastre. În cele din urmă, cu ajutorul unui echipaj de intervenții ISU apa a fost evacuată, lăsând în urmă ceva pagube (prin harul Domnului mult mai mici decât ar fi putut fi în condițiile date). Nu au fost afectate congelatoarele și echipamentele electrice aflate la subsolul clădirii, însă parchetul din încăperile de masaj a fost afectat irecuperabil. Ca urmare, constrânși de situație, am fost nevoiți să renovăm acele 4 încăperi, montând gresie și reconfigurând sistemul de încălzire în spațiul de masaj. Cheltuielile pentru aceasta au afectat bugetul nostru, care era orientat spre economii în vederea remodelării instituției conform cerințelor ISU pentru autorizare, lucru de rezolvat la termen în intervalul de timp impus de această autoritate.

În urma sesizărilor venite din partea unor membri din diferite părți din țară, care ne solicitau să prezentăm din nou nevoile noastre pentru a menține informată biserica cu privire la obiectivele noastre de investiții, vă informăm că următoarele obiective urgente pe agenda noastră sunt reconfigurarea etapizată a structurii etajului doi (după obținerea autorizațiilor necesare), și pavarea curții. În acest sens s-au făcut unele demersuri, fiind pavate până acum aleile (din rondou, aleea de acces de la poartă și trotuarul din jurul clădirii), prin intermediul donațiilor primite de la câțiva frați români din țară și din străinătate. Suprafața rămasă solicită însă un efort financiar considerabil, ținând cont că suprafața circulată din curtea noastră este de 2000 m². De asemenea, intenționăm amenajarea unor locuri de parcare suplimentare, ținând cont de faptul că numărul celor care vin cu mașinile la Eden a crescut în ultimii ani.

Pentru cei doritori să ne susțină financiar în proiectele noastre, vă rugăm trimiteti darurile dumneavoastră prin intermediul serviciului de casierie al bisericii, sau, cu mențiunea Donație—pentru pavaj/renovări, prin intermediul conturilor bancare:

Fundația Eden

RO84 RNCB 0207 0126 3394 0001 pentru RON

RO57 RNCB 0207 0126 3394 0002 pentru USD

RO30 RNCB 0207 0126 3394 0003 pentru EUR

Swift Code: RNCBROBU

Vă mulțumim pentru sprijinul (prin rugăciune sau financiar) pe care ni-l oferiți. Fie ca Domnul să binecuvânteze eforturile dumneavoastră și să vă sporească atât bunurile de aici, cât și rezervele „transferate” în cer. Și, vă adresăm din nou invitația de a veni la Eden pentru a beneficia de oaza de liniște pe care o puteți găsi aici și de a vă bucura de rodul eforturilor dumneavoastră.

Cu salutări creștine,

Frații voștri din Centrul de Sănătate Eden

Înainte spre Antiohia

TEXT DE MEMORAT: „Atunci, El mi-a zis: ‘Du-te, căci te voi trimite departe, la neamuri...’”

„Câți acționează ca și când ar realiza pericolul păcătoșilor? Câți îi iau pe cei pe care îi știi a fi în pericol, prezentându-i lui Dumnezeu în rugăciune și cerându-I insistent să îi salveze?” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 6, p. 413 engl. (secțiunea 6, *Chemări la slujire*, subcap. *Tinerii în slujire*).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 128-130 engl. (cap. 13, *Zile de pregătire*), 155-159 engl. (cap. 16, *Evanghelia în Antiohia*).

Duminică

10 octombrie

1. DORNIC SĂ ÎMPĂRTĂȘEASCĂ EXPERIENȚA CONVERTIRII SALE

a. Ce a experimentat Pavel la întoarcerea sa în Damasc?
Fapte 9:22-25.

Fapte 9:22-25: „Totuși Saul se întărea din ce în ce mai mult și făcea de rușine pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Hristosul. După câțva timp, iudeii s-au sfătuit să-l omoare, și uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Porțile erau păzite zi și noapte, ca să-l omoare. Dar, într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborât prin zid, dându-l jos într-o coșniță.”

„Evreii nu puteau să se împotrivescă înțelepciunii argumentelor lui [Pavel], și de aceea ei s-au sfătuit împreună să reducă la tăcere vocea sa prin forță—singurul argument rămas unei cauze fără șanse de câștig. Ei au decis să îl asasineze. Apostolul a fost informat de scopul lor. Porțile orașului erau păzite vigilent, zi și noapte, pentru a împiedica scăparea sa. Neliniștea ucenicilor i-a atras spre Dumnezeu în rugăciune; dormeau puțin, întrucât erau ocupați să plănuiască mijloace și căi pentru a-l scăpa pe apostolul ales. În cele din urmă au conceput un plan prin care el a fost lăsat în jos printr-o fereastră și coborât peste zid într-un coș noaptea. În acest mod umilitor a scăpat Pavel din Damasc.”—*Istoria mântuirii*, p. 276 engl. (cap. 38, *Slujirea timpurie a lui Pavel*).

b. Încotro a mers el după aceea — și de ce? Galateni 1:18.

Galateni 1:18: „După trei ani, m-am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa și am rămas la el cincisprezece zile.”

„[Pavel] merse acum mai departe spre Ierusalim, dorind să îi cunoască pe apostolii de acolo, și în special pe Petru. El era foarte doritor să îi întâlnească pe pescarii galileeni care trăiseră, se rugaseră și conversaseră cu Hristos pe pământ.”—Ibid.

Luni

11 octombrie

2. O PRIMIRE CIUDATĂ

a. Descrieți modul în care Pavel, după îndelungă așteptare, a fost prezentat ucenicilor. Fapte 9:26-28.

Fapte 9:26-28: „Când a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să se lipească de ucenici, dar toți se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic. Atunci, Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Isus. De atunci se ducea și venea împreună cu ei în Ierusalim.”

„[Pavel] încercă să se alăture fraților săi, ucenicii; însă mare i-au fost mâhnirea și dezamăgirea când a aflat că ei nu doreau să îl primească [pe Pavel] ca pe unul din numărul lor. Ei își aminteau de persecuțiile sale din trecut, și îl suspectau că joacă un rol pentru a-i înșela și distruge. Într-adevăr, ei auziseră despre uimitoarea sa convertire, însă întrucât el se retrăsese imediat în Arabia, și ei nu mai auziseră nimic concret despre el ulterior, ei nu dăduseră crezare zvonului despre marea sa schimbare.

Barnaba, care contribuise cu generozitate din mijloacele sale pentru susținerea cauzei lui Hristos și pentru alinarea nevoilor săracilor, fusese familiarizat cu Pavel când acesta se împotriva credincioșilor. Acum el ieși în față și reînnoi acea relație de cunoștință, ascultă mărturia lui Pavel cu privire la convertirea sa miraculoasă și la experiența lui începând de la acel timp. El îl crezu pe deplin și îl primi pe Pavel, îl luă de mână, și îl conduse în prezența apostolilor. El relatează experiența pe care tocmai o auzise—aceea că Isus îi apăruse în mod personal lui Pavel în timp ce era pe drumul spre Damasc; că vorbise cu el; că Pavel își redobândise vederea ca răspuns la rugăciunile lui Anania și că susținuse după aceea în sinagoga orașului faptul că Isus era Fiul lui Dumnezeu.

Apostolii nu mai ezitară; ei nu se puteau împotrivi lui Dumnezeu. Petru și Iacov, care la acel moment erau singurii apostoli din Ierusalim, întinseră celui ce fusese persecutorul aprig de altădată al credinței lor, mâna dreaptă a părtășiei; și el era acum la fel de mult iubit și respectat pe cât fusese de temut și evitat mai înainte.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol. 6, p. 1058, 1059 engl. (cap. referitor la Faptele 9).

b. Cum fusese primit Pavel de alții în Ierusalim? Faptele 9:29.

Faptele 9:29: „și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului. Vorbea și se întreba și cu evreii care vorbeau grecește, dar ei căutau să-l omoare.”

„Pavel se simțea sigur că acești învățători din Israel, cu care cândva el fusese în relații atât de bune de cunoștință, erau la fel de sinceri și de onești cum fusese el. Însă el judecase greșit spiritul fraților săi evrei, și în speranța convertirii lor grabnice, el fu condamnat la o dezamăgire amară... Durerea îi umplea inima. El și-ar fi dat cu bucurie viața dacă prin acest mijloc ar fi putut aduce pe unii la o cunoștință a adevărului.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 129 engl. (cap. 13, Zile de pregătire).

Marți

12 octombrie

3. TIMPUL DE A SE MUTA

a. Ce îi spusese Domnul lui Pavel în viziune la Ierusalim? Faptele 22:17-21.

Faptele 22:17-21: „Și mi s-a întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească și am văzut pe Domnul, care-mi zicea: ‘Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine.’ Și am zis: ‘Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine și că, atunci când se vărsa sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlalți și păzeam hainele celor ce-l omorau.’ Atunci, El mi-a zis: ‘Du-te, căci te voi trimite departe, la neamuri...’”

„Pavel... a ezitat să părăsească Ierusalimul fără a-i convinge pe evreii îndărătnici despre adevărul credinței sale; el credea că, dacă însăși viața sa ar fi sacrificată pentru adevăr, aceasta nu ar face decât să regleze contul îngrozitor pe care îl avea el contra lui însuși, pentru moartea lui Ștefan... Însă răspunsul a fost mai hotărât decât înainte: ‘Îndepărtează-te: căci te voi trimite departe de aici, la neamuri.’”

Când frații au aflat despre viziunea lui Pavel și despre grija pe care o avea Dumnezeu pentru el, neliniștea lor pentru el crescuse; pentru că ei realizaseră că el era într-adevăr un vas ales de Domnul pentru a duce neamurilor adevărul. Ei grăbiră evadarea sa secretă din Ierusalim, de teama ca el să nu fie asasinat de evrei.” —*Istoria mântuirii*, p. 279, 280 engl. (cap. 38, *Slujirea timpurie a lui Pavel—Fuga din Ierusalim*).

b. Ca urmare a acestei situații, ce a relatat Pavel referitor la cât de limitat a fost timpul petrecut de el între ucenici? Galateni 1:19, 20, 22.

Galateni 1:19, 20, 22: „Dar n-am văzut pe niciunul altul dintre apostoli decât pe Iacov, fratele Domnului. În cele ce vă scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint... Și eram încă necunoscut la față Bisericilor lui Hristos care sunt în Iudeea.”

c. Cum s-a îngrijit Dumnezeu de Pavel — în același timp nivelând drumul pentru ca biserica din Iudeea, Galilea și Samaria să crească, de asemenea? Galateni 1:21; Fapte 9:30, 31.

Galateni 1:21: „După aceea m-am dus în ținuturile Siriei și Ciliciei.”

Fapte 9:30, 31: „Când au aflat frații de lucrul acesta, l-au dus la Cezareea și l-au pornit la Tars. Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria, se întărea sufletește și umbla în frică de Domnul și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea.”

d. Relatați istoria ridicării și a progresului bisericii din Antiohia, metropola comercială și de agrement a Siriei. Fapte 11:19-26 (prima parte).

Fapte 11:19-26 p.p.: „Cei ce se împrăștiaseră din pricina prigonirii întâmplătoare cu prilejul lui Ștefan au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia și propovăduiau Cuvântul numai iudeilor. Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirene, care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus. Mâna Domnului era cu ei și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul. Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia. Când a ajuns el și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă hotărâtă alipiți de Domnul. Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul. Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii și au învățat pe mulți oameni.”

„În orașul intens populat al Antiohiei, Pavel a găsit un excelent câmp de lucru. Învățătura, înțelepciunea și zelul său exercitară o puternică influență asupra locuitorilor și vizitatorilor acelu oraș de cultură; și el s-a dovedit a fi tocmai ajutorul de care avea nevoie Barnaba.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 156 engl. (cap. 16, *Solia evangheliei în Antiohia*).

„În timp ce este după rânduiala lui Dumnezeu ca lucrători aleși, consacrați și talentați să fie staționați în centrele importante de populație pentru a conduce eforturile publice, este de asemenea scopul Său ca membrii bisericii care locuiesc în aceste orașe să folosească talentele date lor de Dumnezeu lucrând pentru suflete.”—*Ibid.* p. 158.

Miercuri

13 octombrie

4. BISERICA DIN ANTIOHIA

a. Ce era distinctiv la biserica din Antiohia? Fapte 11:26 (ultima parte).

Fapte 11:26 u.p.: „Pentru întâiași dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.”

„În Antiohia au fost ucenicii numiți pentru prima dată creștini. Numele le-a fost dat pentru că Hristos era tema principală a predicării, a învățăturii și a conversației lor. În mod continuu, ei rememorau incidentele care avuseseră loc în timpul zilelor slujirii Sale pământești, când ucenicii au fost binecuvântați cu prezența Sa personală. Neobosit, ei se ocupau cu învățăturile Lui și cu miracolele Sale de vindecare. Cu buze tremurânde și ochi înlăcrimați, ei vorbeau despre agonia Sa în grădină, despre vinderea, procesul și executarea Sa, despre îndelunga răbdare și umilința cu care El suferise insulta și tortura impuse asupra Lui de vrăjmașii Săi, și de mila dumnezeiască cu care El se rugase pentru cei care Îl persecutau. Învierea și înălțarea Sa, și lucrarea Sa din cer ca Mijlocitor pentru rasa căzută, erau subiecte cu care le făcea plăcere să se ocupe. Pe bună dreptate puteau păgânii să îi numească creștini, întrucât ei Îl predicau pe Hristos și își adresau rugăciunile lor lui Dumnezeu prin El.

Dumnezeu a fost cel care le-a dat numele de creștini. Acesta este un nume regal, dat tuturor celor care se unesc cu Hristos.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 157 engl. (cap. 16, *Solia evangheliei în Antiohia*).

b. Cum dovedește Biblia că numele „creștin” este o distincție (insignă, emblemă) de onoare? Iacov 2:7; 1 Petru 4:16, 14.

Iacov 2:7: „Nu batjocoresc ei acel nume demn cu care sunteți numiți?” (engl.KJV).

1 Petru 4:16, 14: „Iar dacă cineva suferă ca un creștin, să nu se rușineze, ci să glorifice pe Dumnezeu în legătură cu aceasta... Dacă sunteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, pentru că duhul gloriei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi; din partea lor, într-adevăr, este blasfemiat, dar din partea voastră este glorificat.” (engl. KJV, rom. BTF).

c. Trăind, așa cum e cazul nostru, într-o lume unde vasta majoritate sunt necredincioși, cum putem fi noi inspirați de către priimii ucenici? Fapte 4:13.

Fapte 4:13: „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând, și au priceput că fuseseră cu Isus.”

„Trăind, așa cum era cazul [credincioșilor din Antiohia], în mijlocul unui popor care părea să fie doar puțin preocupat de lucrurile de valoare eternă, ei căutau să captiveze atenția celor cu inimă onestă, și să dea mărturie clară cu privire la Cel pe care Îl iubeau și Cui îi slujeau. În slujirea lor umilă ei învățaseră să depindă de puterea Duhului Sfânt care să facă eficient cuvântul vieții. Și astfel, pe diferitele căi ale vieții, ei dădeau zilnic mărturie despre credința lor în Hristos.” — Ibid. p. 158.

Joi

14 octombrie

5. SLĂVINDU-L PE DUMNEZEU

a. Cum putem fi încurajați și motivați de raportul pe care l-au primit bisericile din Iudeea despre lucrarea lui Pavel? Galateni 1:23-24.

Galateni 1:23, 24: „Ele auzeau doar spunându-se: „Cel ce ne prigonea odinioară acum propovăduiește credința pe care căuta s-o nimicească odinioară.” Și slăveau pe Dumnezeu din pricina mea.”

„Apostolul putea spune despre biserica primară: ‚Ei îl slăveau pe Domnul în mine.’ (Galateni 1:24). Nu vom lupta noi să trăim așa încât aceleași cuvinte să se poată spune despre noi? Domnul Se va îngriji de căi și mijloace pentru acei care Îl vor căuta cu întreaga inimă. El dorește ca noi să

recunoaștem supravegherea divină dovedită în pregătirea câmpurilor de lucru și în pregătirea căii pentru ca aceste câmpuri să poate fi ocupate cu succes.

Predicatorii și evangheliștii să aibă mai multe momente de rugăciune serioasă cu cei convinși de adevăr. Amintiți-vă că Hristos este întotdeauna cu voi. Domnul are pregătite cele mai prețioase manifestări ale harului Său pentru a-l întări și încuraja pe lucrătorul sincer, umil. Atunci reflectați asupra altora lumina căreia Dumnezeu i-a îngăduit să strălucească asupra voastră. Cei care fac aceasta Îi aduc Domnului cel mai prețios dar. Inimile acelora care poartă vestea cea bună a mântuirii ard de spiritul de laudă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 413 engl. (secțiunea 6, *Chemări la slujire*, subcap. *Tinerii în slujire*).

„Cauza lui Dumnezeu pe pământ are nevoie astăzi de reprezentanți vii ai adevărului biblic. Doar predicatorii hirotoniți nu sunt suficienți pentru sarcina avertizării marilor orașe. Dumnezeu îi cheamă nu doar pe predicatori, ci de asemenea și pe medici, pe asistenții medicali, pe colportori, pe lucrătorii biblici, și pe alți membri laici consacrați, care au diferite talente, care au o cunoaștere a cuvântului lui Dumnezeu și care cunosc puterea harului Său, să ia în considerare nevoile orașelor neavertizate. Timpul trece cu grabire, și există mult de făcut. Fiecare agent trebuie pus în acțiune, pentru ca ocaziile prezente să poată fi folosite în mod înțelept.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 158, 159 engl. (cap. 16, *Solia evangheliei în Antiohia*).

Vineri

15 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce trebuie să învăț din motivul pentru care Pavel se muta din loc în loc?
2. În sfera mea de influență, cum pot să mă asemăn mai mult cu ceea ce a fost Barnaba pentru Pavel?
3. Ce pot face pentru a ajuta biserica mea locală să strălucească așa cum făcea biserica din Antiohia?
4. Citind istoria lui Pavel din Galateni 1:11-24, ce ar trebui să remarc din modul în care el nu a murmurat, nici nu s-a plâns de toate lucrurile pe care chiar le-a suferit?
5. Cărui lucru posibil că îi permit să mă împiedice de a da în mod mai deplin slavă lui Dumnezeu?

Crescând în armonie

TEXT DE MEMORAT: „Și apostolii și bătrânii (prezbiterii) s-au strâns laolaltă pentru a analiza această problemă.” (Fapte 15:6 engl. KJV)

„Zidul din mijloc, separator, dintre iudei și neamuri, fusese doborât. Ei nu mai erau în spații separate; cel necredincios dintre neamuri era unit cu evreul credincios. Cel dintre neamuri nu îi împingea la o parte pe evrei de pe poziția lor inițială, ci el devenea părtaș împreună cu ei la binecuvântările lor. Astfel era îndeplinită misiunea lui Hristos.” — *The Signs of the Times*, 25 august 1887.

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 160-165 engl. (cap. 16, *Solia evangheliei în Antiohia*), 188-200 engl. (cap. *Evreu și neamuri*).

Duminică

17 octombrie

1. TRIMIȘI ÎNTR-O MISIUNE

- a. După un an petrecut de Pavel și Barnaba în Antiohia, cum a recunoscut biserica locală chemarea lor într-un mod oficial — în-demnându-i să intre în câmpuri noi? Fapte 13:1-3. Ce ar trebui să ne învețe aceasta?

Fapte 13:1-3: „În Biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirene, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul. Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.” Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece.” (n. tr. în engl. KJV și rom. BTF. „i-au trimis”)

„Dumnezeu binecuvântase din abundență lucrările lui Pavel și Barnaba în timpul anului în care au rămas ei cu credincioșii din Antiohia. Însă niciunul dintre ei nu fusese încă hirotonit formal pentru slujirea evangheliei...

Înainte de a fi trimiși ca misionari în lumea păgână, acești apostoli au fost în mod solemn dedicați lui Dumnezeu prin post și rugăciune și punerea mâinilor.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 160, 161 engl. (cap. 16, *Solia evangheliei în Antiohia*).

„Un loc după altul este de vizitat; biserică după biserică trebuie să fie zidită. Cei care iau poziție pentru adevăr trebuie să fie organizați în biserici

și apoi predicatorul trebuie să meargă mai departe spre alte câmpuri la fel de importante.

Imediat ce o biserică este organizată, predicatorul să pună membrii la lucru. Bisericile nou-formate vor avea nevoie să fie educate. Predicatorul ar trebui să devoteze mai mult din timpul său educării, decât predicării. El ar trebui să îi învețe pe oameni cum să dea mai departe cunoștința adevărului.” — *Pacific Union Recorder*, 24 aprilie 1902.

Luni

18 octombrie

2. MUTÂNDU-SE ȘI SFĂTUINDU-SE

a. Ce puteau să mărturisească Pavel și Barnaba despre lucrările lor misionare? Fapte 14:27. Cum trebuie să căutăm noi o experiență similară astăzi? Zaharia 10:1.

Fapte 14:27: „După venirea lor, au adunat Biserica și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei și cum deschisese neamurilor ușa credinței.”

Zaharia 10:1: „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată pentru toată verdeața de pe câmp.”

„Ar trebui făcute eforturi serioase pentru a deschide câmpuri noi în nord, sud, est și vest.” — *Evanghelizarea*, p. 19, 20 engl. (cap. 1, subcap. *Influența mereu crescândă a evangheliei*).

„Predicatorii noștri nu trebuie să planeze deasupra bisericilor noastre, considerând bisericile dintr-un anumit loc ca grija lor specială. Și bisericile noastre nu ar trebui să se simtă geloase și neglijate dacă nu sunt destinatele lucrărilor predicatorului. Ele ar trebui să ridice ele însele povara, și să lucreze în cel mai serios mod pentru suflete. Credincioșii trebuie să aibă rădăcini proprii, prinzând rădăcini stabile în Hristos, ca să poată aduce roadă spre slava Sa. Ca un singur om, ei trebuie să lupte pentru a atinge un obiectiv — salvarea sufletelor.

Toți cei care cunosc adevărul ar trebui să împartă altora această cunoștință. Avem nevoie să antrenăm acum oameni, și să îi punem la lucru, dându-le fiecare facilitate pentru răspândirea adevărului. Există în acest timp o mare secetă de lucrători. Zeci de bărbați și femei ar putea fi puși la lucru.” — *Australasian Union Conference Record*, 1 august 1902.

„În curând timpul pentru a lucra va fi trecut. Cine nu vrea să aibă o parte în această lucrare finală? Toți pot face ceva.” — *Historical Sketches*, p. 173.

b. Descrieți provocarea care a ajuns în cele din urmă la Pavel și Barnaba — și răspunsul pe care l-au dat ei. Fapte 15:1, 2; Galateni 2:1-5.

Fapte 15:1, 2: „Câțiva oameni veniți din Iudeea învățau pe frați și ziceau: „Dacă nu sunteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți.” Pavel și Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe și păreri deosebite, și frații au hotărât ca Pavel și Barnaba și câțiva dintre ei să se suie la Ierusalim, la apostoli și prezbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri.”

Galateni 2:1-5: „După paisprezece ani, m-am suit din nou la Ierusalim împreună cu Barnaba și am luat cu mine și pe Tit. M-am suit, în urma unei descoperiri, și le-am arătat Evanghelia pe care o propovăduiesc eu între neamuri, îndeosebi celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar. Nici chiar Tit, care era cu mine, măcar că era grec, n-a fost silit să se taie împrejur din pricina fraților mincinoși, furișaji și strecurați printre noi ca să pândească slobozenia pe care o avem în Hristos Isus, cu gând să ne aducă la robie; noi nu ne-am supus și nu ne-am potrivit lor (n.tr. în engl. „nu le-am cedat prin supunere”) nicio clipă măcar, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână cu voi.”

„Pavel... descrie vizita pe care a făcut-o la Ierusalim pentru a asigura o clarificare tocmai a întrebărilor care agită acum bisericile din Galatia, cu privire la dacă neamurile ar trebui să se supună circumciziei și să țină legea ceremonială.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1108 engl. (cap. referitor la Galateni 2).

c. Ce a considerat adunarea generală a credincioșilor — și ce exemplu ne oferă aceasta și nouă? Fapte 15:4-6.

Fapte 15:4-6: „Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de Biserică, de apostoli și de prezbiteri și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei. Atunci, unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că neamurile trebuie să fie tăiate împrejur și să li se ceară să păzească Legea lui Moise. Apostolii și prezbiterii s-au adunat laolaltă, ca să vadă ce este de făcut.”

„Frații trebuie să se sfătuiască împreună, pentru că noi suntem exact la fel de mult sub controlul lui Dumnezeu într-o parte a viei Sale, ca și în alta.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 233 engl. (secțiunea 4, Fiți în gardă, subcap. O divizare a responsabilităților).

3. ADUNÂNDU-SE PENTRU A SE UNI ASUPRA VOII LUI DUMNEZEU

a. Cum s-a desfășurat consiliul general al credincioșilor și ce au concluzionat ei? Galateni 2:7-10; Fapte 15:7-14, 19, 20.

Galateni 2:7-10: „Ba dimpotrivă, când au văzut că mie îmi fusese încredințată Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru îi fusese încredințată Evanghelia pentru cei tăiați împrejur – căci Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiați împrejur făcuse și din mine apostolul neamurilor – și când au cunoscut harul care-mi fusese dat, Iacov, Chifa și Ioan, care sunt priviți ca stâlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba mâna dreaptă de însoțire, ca să mergem să propovăduim: noi la neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur. Ne-au spus numai să ne aducem aminte de cei săraci, și chiar așa am și căutat să fac.” (engl. KJV, rom. BTF folosesc expresia „evanghelia circumciziei vs. evanghelia necircumciziei.”)

Fapte 15:7-14, 19, 20: „După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: „Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință. Acum dar, de ce ispițiți pe Dumnezeu și puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta? Ci credem că noi, ca și ei, suntem mântuiți prin harul Domnului Isus.” Toată adunarea a tăcut și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, care au istorisit toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul neamurilor. Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul și a zis: „Fraților, ascultați-mă! Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-I poarte Numele... (19, 20) De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutăți acelora dintre neamuri care se întorc la Dumnezeu, ci să li se scrie doar să se fe-rească de pângăririle idolilor, de curvie, de dobitoace sugrumate și de sânge.”

„[Vizita lui Pavel la Ierusalim] a fost singura ocazie când el s-a plecat judecății celorlalți apostoli ca fiind superioară judecății sale. El căutase mai întâi un interviu privat, în care a prezentat problema în toate aspectele ei în fața fraților conducători, Petru, Iacov și Ioan. Cu înțelepciune care vedea departe, el a concluzionat că dacă acești oameni ar fi putut fi conduși să ia o poziție corectă, totul ar fi fost câștigat. Dacă ar fi prezentat mai întâi chestiunea înaintea întregului consiliu, ar fi existat o divizare a sentimentelor. Prejudecata puternică stârnită deja pentru că el nu impusese asupra neamurilor circumcizia,

i-ar fi condus pe mulți să ia poziție împotriva lui. Astfel scopul vizitei sale ar fi fost zădărnicit și utilitatea lui ar fi fost mult împiedicată. Însă după ce cei trei apostoli din conducere, împotriva cărora nu exista o astfel de prejudecată, fuseseră câștigați la poziția corectă, ei au adus chestiunea în fața consiliului, și au câștigat din partea tuturor un acord în decizia de a lăsa neamurile libere de obligațiile legii ceremoniale.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1108 engl. (cap. referitor la Galateni 2).

b. Ce răspuns a fost trimis înapoi în Antiohia? Fapte 15:22-31.

Fapte 15:22-31: „Atunci, apostolii și prezbiterii și întreaga Biserică au găsit cu cale să aleagă vreo câțiva dintre ei și să-i trimită la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba. Și au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila, oameni cu vază între frați. Și au scris astfel prin ei: „Apostolii, prezbiterii și frații: către frații dintre neamuri, care sunt în Antiohia, în Siria și în Cilicia, plecăciune! Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi fără vreo însărcinare din partea noastră, v-au tulburat prin vorbirile lor și v-au zdruncinat sufletele, zicând să vă tăiați împrejur și să păziți Legea, noi, după ce ne-am adunat cu toții laolaltă, cu un gând, am găsit cu cale să alegem niște oameni și să-i trimitem la voi, împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel, oamenii aceștia care și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos. Am trimis dar pe Iuda și pe Sila, care vă vor spune, prin viu grai, aceleași lucruri. Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nicio altă greutate decât ceea ce trebuie, adică să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate și de curvie, lucruri de care, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși.” Ei deci și-au luat rămas-bun de la Biserică și s-au dus la Antiohia, unde au dat epistola mulțimii adunate. După ce au citit-o, frații s-au bucurat de îmbărbătarea pe care le-o aducea.”

c. De ce trebuie să fie vigilenți toți credincioșii în studierea cu rugăciune și împărtășirea adevărilor cuvântului lui Dumnezeu? 1 Petru 3:15; 2 Timotei 2:15; 4:2-4.

1 Petru 3:15: „Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn. Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, dar cu blândețe și teamă...”

2 Timotei 2:15: „Studiază să te arăți tu însuși aprobat lui Dumnezeu, un lucrător care să nu se rușineze, împărțind drept cuvântul adevărului.” (engl. KJV).

2 Timotei 4:2-4: „Predică cuvântul; fii prompt la timp și ne la timp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și doctrina. Fiindcă va veni timpul când nu vor suporta doctrina sănătoasă, ci, după poftele lor proprii, își vor îngrămădi învățători, având urechi care îi gâdilă. Și își vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate spre fabulații.” (engl. KJV, rom. BTF).

„În fiecare secol arhivă rămașul își adaptează ispitele la prejudecățile sau înclinațiile oamenilor. În timpurile apostolice el i-a condus pe evrei să înalțe legea ceremonială și să îl respingă pe Hristos; în ziua de astăzi, el îi convinge pe mulți care pretind că sunt creștini, sub pretextul onorării lui Hristos, să arunce dispreț asupra legii morale și să învețe că preceptele ei pot fi călcate fără teamă de pedeapsă. Este datoria fiecărui serv al lui Dumnezeu să se împotrivescă în mod ferm și hotărât acestor persoane care pervertesc credința, și prin cuvântul lui Dumnezeu să expună neînfricați erorile lor.”
—*Sketches From the Life of Paul*, p. 192.

Miercuri

20 octombrie

4. CURBA DE ÎNVĂȚARE

- a. **Ce s-a întâmplat atunci când Petru (venind de la Ierusalim, unde a trebuit să aibă de-a face cu evreii și prejudecățile lor) a vizitat Antiohia? Galateni 2:11-13.**

Galateni 2:11-13: „Dar când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotriva în față, căci era de osândit. În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună cu neamurile, dar când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte de teama celor tăiați împrejur. Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți iudei, așa că până și Barnaba a fost prins în lațul fățărniciei lor.”

„Ierusalim era metropola evreilor; și acolo se găseau cea mai mare exclusivitate și [cel mai mare] bigotism. Creștinii evrei care trăiau având mereu templul în fața ochilor, permiteau în mod firesc minților lor să se întoarcă la privilegiile specifice evreilor ca națiune. Când au văzut că biserica creștină se îndepărta de la ceremoniile și tradițiile iudaismului, și au înțeles că sacralitatea specifică, cu care fuseseră învestite obiceiurile iudaice, urma să fie curând pierdută din vedere în lumina noii credințe, mulți au devenit indignați pe Pavel ca fiind cel care cauzase, în mare măsură, această schimbare. Chiar ucenicii nu erau toți pregătiți să accepte cu inimă deschisă decizia consiliului. Unii erau zeloși pentru legea ceremonială și îl priveau pe Pavel cu defavoare, deoarece credeau că principiile sale cu privire la obligațiile impuse de legea iudaică erau libertine, neglijențe.

Deciziile cuprinzătoare și cu bătaie lungă ale consiliului general au adus încredere în rândurile credincioșilor dintre neamuri și cauza lui Dumnezeu a prosperat...

Când Petru, la o dată ulterioară, a vizitat Antiohia, el a câștigat încrederea multora prin comportamentul lui prudent față de cei convertiți dintre

neamuri. Pentru un timp, el a acționat în armonie cu lumina dată din cer. El își depășise în așa măsură judecata sa naturală, încât să stea la masă cu neamurile convertite. Însă când anumiți evrei, care erau zeloși pentru legea ceremonială, au venit de la Ierusalim, Petru și-a schimbat în mod neînțelept comportamentul față de cei convertiți de la păgânism. Un număr dintre evrei „s-au fățarnicit la fel cu el; în așa măsură încât Barnaba a fost și el atras în fățarnicia lui.” Această manifestare de slăbiciune din partea celor care fuseseră respectați și iubiți ca și conducători, a lăsat o impresie foarte dureroasă asupra minților credincioșilor dintre neamuri. Biserica era amenințată cu diviziune.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 197, 198 engl. (cap. 19, Iudeu și neamuri).

b. Cum a corectat Pavel problema? Galateni 2:14.

Galateni 2:14: „Când i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul Evangheliiei, am spus lui Chifa în fața tuturor: „Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca neamurile, și nu ca iudeii, cum silești pe neamuri să trăiască în felul iudeilor?”

„Pavel, care a văzut influența subminativă (care subminează) a răului făcut bisericii prin comportamentul duplicitar al lui Petru, l-a mustrat pe față pentru deghizarea în acest mod a sentimentelor sale reale.” — *Ibid.*, p. 198.

Joi

21 octombrie

5. O LECȚIE PENTRU TOȚI

a. Ce ar trebui să învățăm din modul în care Petru a acceptat mustrarea lui Pavel — și de ce a fost făcută public corecția? Psalm 141:5; Proverbe 27:5.

Psalmii 141:5: „Lovească-mă cel neprihănit, căci lovirea lui îmi este bine-venită; pedepsească-mă, căci pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat pe capul meu! Să nu-mi întorc capul de la ea: dar rugăciunea mea se va înălța întruna împotriva răutății lor.”

Proverbe 27:5: „Mai bine o mustrare pe față decât o prietenie ascunsă.”

„În Antiohia Petru a eșuat în principiile integrității. Pavel a trebuit să se împotrivescă pe față acestei influențe. Acest lucru este raportat pentru ca alții să poată profita din el, și ca lecția să poată fi o avertizare solemnă oamenilor din pozițiile cu răspundere mare, ca ei să nu eșueze în integritate, ci să se țină aproape de principiu...”

Fie ca Dumnezeu să dea fiecărui om un sentiment al neajutorării personale pentru a direcționa vasul său în mod drept și sigur în port. Harul lui Hristos este esențial în fiecare zi. Doar harul său fără egal poate salva picioarele noastre de cădere.”—*Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1108, 1109 engl. (cap. referitor la Galateni 2).

„Petru a înțeles greșeala în care căzuse, și a început imediat să repare răul pe care îl făcuse, atât cât stătea în puterea lui. Dumnezeu, care cunoaște sfârșitul de la început, i-a permis lui Petru să manifeste această slăbiciune de caracter pentru ca apostolul încercat să poată înțelege că în sine însuși nu este nimic cu care el să se laude. Chiar cei mai buni oameni, dacă sunt lăsați în seama lor, vor greși în judecată. Dumnezeu a văzut de asemenea că în timpul care va veni unii vor fi atât de înșelați, încât să pretindă pentru Petru și preinșii săi succesori prerogativele înălțate care aparțin doar lui Dumnezeu. Și acest raport al slăbiciunii apostolului trebuia să rămână ca o dovadă a falibilității sale (n.tr. posibilitatea de a greși) și a faptului că el nu stătea în niciun mod deasupra nivelului celorlalți apostoli...”

Cu cât sunt mai mari responsabilitățile puse asupra agentului uman, și cu cât mai mari sunt oportunitățile sale de a dicta și controla, cu atât mai multă vătămare va aduce el în mod sigur, dacă nu urmează în mod atent calea Domnului și nu lucrează în armonie cu deciziile la care a ajuns corpul general al credincioșilor în consiliu reunit.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 198, 199 engl. (cap. 19, *Evrei și neamuri*).

Vineri

22 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce ar trebui să învățăm din timpul aparent scurt în care a fost Pavel în Antiohia?**
- 2. De ce conduce Dumnezeu poporul Său să se strângă uneori și altele să se disperseze (să se risipească)?**
- 3. Ce pot învăța eu când un consiliu de credincioși decide altfel decât am sperat eu?**
- 4. Cum pot fi eu în pericol de a aluneca în capcana în care a pășit Petru?**
- 5. Ce ar trebui să păstrez în minte dacă sunt muștrat cum a fost muștrat Petru, în public?**

Trăind în totul prin har

TEXT DE MEMORAT: „Sunt crucificat cu Hristos totuși trăiesc; dar nu eu, ci Hristos trăiește în mine: și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine.” (Galateni 2:20 engl. KJV, rom. BTF.)

„Credința autentică își însușește dreptatea lui Hristos, și păcătosul este făcut un biruitor cu Hristos; pentru că el este făcut părtaș al naturii divine, și astfel divinitatea și umanitatea sunt combinate.”—*Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 177 engl. (cap. 169, *Singura răscumpărare acceptabilă*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 219-231 engl. (cap. 25, *Un apel*).

Duminică

24 octombrie

1. HARUL REGENERATOR AL LUI DUMNEZEU

a. Cum prezintă Pavel harul lui Dumnezeu în planul de mântuire — și atitudinea cu care trebuie să îl acceptăm? Galateni 2:15-18; Efeseni 2:8-10.

Galateni 2:15-18: „Noi suntem iudei din fire, iar nu păcătoși dintre neamuri. Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii. Dar, dacă, în timp ce căutam să fim socotiți neprihăniți în Hristos, și noi înșine am fi găsiți ca păcătoși, este oare Hristos un slujitor al păcatului? Nicidecum! Căci, dacă zidesc iarăși lucrurile pe care le-am stricat, mă arăt ca un călcător de lege.”

Efeseni 2:8-10: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.”

„Păstorul Șef este Judecător și ilustrează marile principii care trebuie să reglementeze modul de procedare în socotelile cu servii Săi care sunt îndreptățiți prin credință, judecați după faptele lor. Credința lucrează prin

dragoste și purifică sufletul de mânjitura morală, ca el să poată deveni un templu pentru Domnul.”—*Astăzi cu Dumnezeu*, p. 208 engl. (cap. 200, *Talente încredințate pentru slujire*).

„Fără credință este imposibil să plăcem lui Dumnezeu. Credința vie îl face capabil pe posesorul ei să se prindă de meritele lui Hristos, îl face capabil să derive mare mângâiere și satisfacție din planul de mântuire.”— *Solii alese*, vol. 1, p. 364 engl. (cap. 56, *Un adevăr care poartă acredita-rea divină*).

„În timp ce trebuie să fim în armonie cu legea lui Dumnezeu, nu suntem salvați de faptele legii, totuși nu putem fi salvați fără ascultare. Legea este standardul după care este măsurat caracterul. Însă noi nu putem să ținem poruncile lui Dumnezeu fără harul regenerat al lui Hristos. Doar Isus ne poate curăți de tot păcatul. El nu ne salvează prin lege, nici nu ne va salva în neascultare de lege.”—*Credința și faptele*, p. 95, 96 engl. (cap. 13, *Credința și faptele—mână în mână*).

Luni

25 octombrie

2. ÎNȚELEGÂND HARUL

a. Cu ce este comparată orice încercare de a obține mântuirea prin propria noastră putere — sau prin orice presupusă realizare proprie? **Geneza 4:3-5.**

Geneza 4:3-5: „După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncarea din roadele pământului. Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui, dar spre Cain și spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața.”

„Dacă cineva ar putea să se salveze prin propriile sale fapte, el ar putea avea ceva în sine însuși de care să se bucure. Efortul pe care omul îl face în propria sa putere pentru a obține salvarea este reprezentat prin jertfa lui Cain.”—*Solii alese*, vol. 1, p. 363 engl. (cap. 56, *Un adevăr care poartă acreditarea divină*).

b. Concret, ce face harul pentru noi? **Tit 2:11-14; 3:4-7.**

Tit 2:11-14: „Fiindcă harul lui Dumnezeu care aduce salvarea s-a arătat tuturor oamenilor, învățându-ne ca, negând evlavia și poftele lumesti, să trăim cu sobrietate, în dreptate și în evlavie în această lume de acum. Așteptând acea binecuvântată speranță și glorioasa apariție a marelui Dumnezeu și Salvatorul nostru Isus Hristos, care s-a dat pe El însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din toată nelegiuirea și să purifice pentru El însuși un popor special, zelos pentru fapte bune.” (engl. KJV, rom. BTF).

Tit 3:4-7: „Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru; pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem în nădejde moștenitori ai vieții veșnice.”

„Isus stă în Sfânta Sfințelor, pentru a apărea acum în prezența lui Dumnezeu pentru noi. Acolo El nu încetează să înfățișeze poporul Său, clipă de clipă, complet în El Însuși. Însă pentru că noi suntem astfel reprezentați înaintea Tatălui, nu trebuie să ne imaginăm că trebuie să ne încumetăm în ce privește îndurarea Sa și să devenim neglijenți, indiferenți și îngăduitori de sine. Hristos nu este un slujitor al păcatului. Noi suntem compleți în El, acceptați în Cel Iubit, doar atât timp cât rămânem în El prin credință.”
— *Credința și faptele*, p. 107 engl. (cap. 16, *Acceptați în Hristos*).

c. Explicați marea adâncime a imensei noastre nevoi permanente de har al lui Dumnezeu. 2 Corinteni 3:3-5; Galateni 2:19.

2 Corinteni 3:3-5: „Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne. Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos. Nu că noi, prin noi înșine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu.”

Galateni 2:19: „Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.”

„Suntem îndreptățiți prin credință. Sufletul care înțelege semnificația acestor cuvinte nu va fi niciodată auto-suficient. Noi înșine nu suntem capabili să gândim nimic de la noi înșine. Duhul Sfânt este eficiența noastră în lucrarea de clădire a caracterului, în formarea caracterului după asemănarea divină. Când ne considerăm capabili prin noi înșine de a ne modela propria noastră experiență, facem o mare greșeală. Nu putem obține niciodată prin noi înșine victoria asupra ispitei. Însă cei care au credință autentică în Hristos vor fi prelucrați de Duhul Sfânt. Sufletul în a cărui inimă locuiește credința va crește într-un templu frumos pentru Domnul. El este călăuzit de harul lui Hristos. Exact în proporția în care depinde de Duhul Sfânt să îl învețe, va crește el.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1109 engl. (cap. referitor la Galateni 2).

3. ÎNCREZÂNDU-NE ÎN CEL CARE OFERĂ HAR

a. Cum putem întreține (menține) beneficiile harului în viața noastră? Evrei 12:1-3.

Evrei 12:1-3: „De aceea și noi, fiind înconjurați de un nor așa de mare de martori, să lăsăm deoparte fiecare greutate și păcatul care ne copleșește așa de ușor și să alergăm cu răbdare cursa care este pusă înaintea noastră, privind cu atenție la Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu. Căci luați aminte la Cel ce a îndurat o astfel de împotrivire a păcătoșilor față de El, ca nu cumva să oboseți și să cădeți de oboseală în mințile voastre.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Tot ceea ce omul poate să facă fără Hristos, este poluat cu egoism și păcat; însă ceea ce este îndeplinit prin credință, este acceptabil pentru Dumnezeu. Când căutăm să câștigăm cerul prin meritele lui Hristos, sufletul progresează. Privind la Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre, putem merge din tărie în tărie, din victorie în victorie; pentru că prin Hristos, harul lui Dumnezeu a îndeplinit salvarea noastră completă.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 364 engl. (cap. 56, *Un adevăr care poartă acreditarea divină*).

„Nimeni nu poate fi îndreptățit prin vreo faptă a sa. El poate fi eliberat de vina păcatului, de condamnarea legii, de pedeapsa fărădelegii, doar prin virtutea suferinței, morții și a învierii lui Hristos. Credința este singura condiție prin care se poate obține îndreptățirea, și credința nu include doar crezul, ci încrederea.” — *Ibid.*, p. 389 engl. (cap. 62, *Îndreptățit prin credință*).

„Când păcătosul are o viziune a farmecului neegalat al lui Hristos, păcatul nu i se mai pare atrăgător; pentru că el Îl privește pe Cel mai frumos dintre zece mii, pe Cel cu totul plăcut. El realizează, printr-o experiență personală, puterea evangheliei, a cărei mărime a planului este egalată doar de valoarea scopului.” — *Credința și faptele*, p. 107 engl. (cap. 16, *Acceptați în Hristos*).

b. Cum trebuie să evităm să zădărniciim harul lui Dumnezeu? Galateni 2:21.

Galateni 2:21: „Nu vreau să fac zadarnic harul lui Dumnezeu; căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos.”

„Credința solidă nu va conduce pe nimeni pe o cale greșită, în fanatism, sau în a acționa ca servul leneș. Puterea fermecătoare a lui Satan este cea care îi conduce pe oameni să privească la ei înșiși în loc să privească la Isus. Drep-

tatea lui Hristos trebuie să meargă înaintea noastră dacă slava Domnului devine ariergarda* noastră. Dacă îndeplinim voia lui Dumnezeu, putem accepta binecuvântări ample ca dar gratuit din partea lui Dumnezeu, însă nu pentru vreun merit din noi; acesta nu are nicio valoare. Îndepliniți lucrarea lui Hristos, și Îl veți onora pe Dumnezeu și veți ieși mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit și Și-a dat viața pentru noi, ca noi să avem viață și mântuire în Isus Hristos.”—Ibid., p. 27, 28 engl. (cap. 1, *Ellen White clarifică problemele*).

„În timp ce credința adevărată se încrede cu totul în Hristos pentru mântuire, ea va conduce la conformare perfectă cu legea lui Dumnezeu. Credința este dovedită de fapte.”— *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1073 engl. (cap. referitor la Romani 3).

* ariergarda = parte a unei armate care încheie coloana în mers, care-i asigură spatele

Miercuri

27 octombrie

4. STÂND PUR SAU DEVENIND MÂNJIT?

a. Cum putem rezuma experiența extraordinară a trăirii prin harul lui Dumnezeu? Galateni 2:20.

Galateni 2:20: „Sunt crucificat cu Hristos totuși trăiesc; dar nu eu, ci Hristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.” (Galateni 2:20 engl. KJV, rom. BTF)

„Prin harul lui Hristos noi putem împlini orice cere Dumnezeu.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 94 engl. (cap. *Marele element al puterii salvatoare*).

„Tendențele care controlează inima naturală trebuie să fie supuse de harul lui Hristos, înainte ca omul căzut să poată fi făcut potrivit pentru a intra în cer și a se bucura de societatea îngerilor puri, sfinți. Când omul moare față de păcat și este trezit la o viață nouă în Hristos, dragostea divină umple inima sa; înțelegerea sa este sfințită; el bea dintr-o fântână inepuizabilă de bucurie și cunoaștere, și lumina unei zile eterne strălucește pe cărarea sa, pentru că Lumina vieții este în mod continuu cu el.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 250 engl. (cap. 242, *Pregătindu-ne pentru cer*).

„Atingerea credinței ne deschide vistieria divină a puterii și înțelepciunii; și astfel, prin instrumente de lut, Dumnezeu înfăptuiește minunile harului Său. Această credință vie este marea noastră nevoie de astăzi. Trebuie să știm că Isus este cu adevărat al nostru; că Spiritul Său ne curățește și ne rafinează inimile. Dacă urmașii lui Hristos ar avea credință autentică, cu blândețe și dra-

goste, ce lucrarea ar putea să realizeze ei! Ce roade s-ar vedea spre slava lui Dumnezeu!” — Ibid., p. 265 engl. (cap. 257, *Pentru cel care crede*).

b. De ce a devenit Pavel foarte alarmat pentru credincioșii care trăiau în Galatia, și ce ar trebui să învățăm noi din aceasta? Galateni 3:1; Ioan 3:3.

Galateni 3:1: „O, galateni nechibzuți! Cine v-a fermecat pe voi, înaintea ochilor cărora a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?”

Ioan 3:3: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

„Apostolul i-a îndemnat pe Galateni să îi părăsească pe ghizii falși prin care fuseseră conduși în eroare, și să se întoarcă la credința care fusese însoțită de dovezi inconfundabile ale aprobării divine. Oamenii care încercaseră să îi abată de la credința lor în evanghelie erau ipocriți, nesfinți în inimă și corupți în viață. Religia lor consta dintr-un ciclu de ceremonii, prin îndeplinirea cărora ei se așteptau să câștige favoarea lui Dumnezeu. Ei nu aveau nicio dorință după o evanghelie care chema la ascultare de cuvânt. ‚Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.’ (Ioan 3:3). Ei simțeau că o religie bazată pe o astfel de doctrină cerea un sacrificiu prea mare, și ei se agățau de propriile lor erori, înșelându-se pe ei înșiși și înșelând pe alții.

A înlocui sfințenia inimii și a vieții cu forme exterioare ale religiei este încă la fel de plăcut pentru inima nereînnoită precum era în zilele acelor învățători evrei. Astăzi, ca și atunci, există conducători spirituali falși, ale căror doctrine le ascultă cu sete mulți. Este efortul studiat al lui Satan acela de a abate mințile de la speranța mântuirii prin credința în Hristos și ascultarea de legea lui Dumnezeu.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 386, 387 engl. (cap. *Apostazie în Galatia*).

Joi

28 octombrie

5. PĂSTRÂNDU-L PE HRISTOS ÎN CENTRUL ATENȚIEI NOASTRE

a. Ce întrebări a pus Pavel pentru a deschide ochii galatenilor să vadă tipul de „fermecare” care îi amăgise pe ei? Galateni 3:2-5.

Galateni 3:2-5: „Iată numai ce voiesc să știi de la voi: prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței? Sunteți așa de nechibzuți? După ce ați început prin Duhul, vreți acum să sfârșiți prin firea pământească? În zadar ați suferit

voi atât de mult? Dacă, în adevăr, e în zadar! Cel ce vă dă Duhul și face minuni printre voi le face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?”

„Satan este fermecătorul, și el a lucrat ca Hristos să fie alungat din suflet și ca el însuși să poată fi întronat acolo.”—*Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 336 engl. (cap. *Trebuie să privim constant spre Isus*).

b. Prin contrast, care era punctul central al învățăturilor lui Pavel? 2 Corinteni 4:5, 6.

2 Corinteni 4:5, 6: „Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus. Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.”

„Nu pentru a înălța eul, ci pentru a mări harul lui Hristos a prezentat Pavel ... celor care tăgăduiau calitatea sa de apostol, dovada că el nu era ,cu nimic mai prejos decât apostolii cei mai mari dintre cei mai mari’ (2 Corinteni 11:5). Cei care încercau să deprecieze chemarea sa și lucrarea sa luptau împotriva lui Hristos, al cărui har și a cărui putere erau manifestate prin Pavel. Apostolul era forțat de opoziția vrăjmașilor săi să ia o atitudine hotărâtă în a-și menține poziția și autoritatea.

Pavel îi implora pe cei care cunoscuseră cândva în viețile lor puterea lui Dumnezeu să se întoarcă la prima lor dragoste pentru adevărul evangheliei. Cu argumente ce nu pot fi contrazise, el le-a pus în față privilegiul lor de a deveni bărbați și femei libere în Hristos, prin al cărui sânge ispășitor toți cei care fac o predare deplină sunt îmbrăcați cu haina neprihănirii Sale. El adoptă poziția că fiecare suflet care dorea să fie mântuit trebuia să aibă o experiență autentică, personală, în lucrurile lui Dumnezeu,”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 388 engl. (cap. 36, *Apostazie în Galatia*).

Vineri

29 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce trebuie să realizez cu privire la harul lui Dumnezeu?**
- 2. Cum pot crește eu în har?**
- 3. Cum se manifestă credința?**
- 4. Ce era atât de periculos cu privire la cei care îi fermecaseră pe cei din Galatia?**
- 5. Ce poate să mă facă să fiu în pericolul de a pierde prima mea dragoste pentru evanghelie?**

Sabat, 7 noiembrie 2021

**Darul Sabatului Întâi
pentru literatură
pentru câmpurile nevoiașe**

Trăim într-un secol al informației, totuși, în același timp, al dezinformării. Există atât de multă informație falsă, zgomotoasă, [iar] a încerca să cerni informațiile false pentru a găsi pe cele adevărate este adesea dificil și consumă timpul. Faptul acesta este în general recunoscut în domeniul știrilor, însă cât de mult mai important este acest lucru în domeniul religiei, unde e în joc veșnicia și de asemenea, „o minciună va face înconjurul lumii până când adevărul își încălță cizmele.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 463 engl. (cap. 83, *Reforma în îmbrăcăminte*).

Chiar cu toate resursele digitale valoroase, disponibile cu tehnologia de astăzi, cercetarea dovedește un șablon interesant: Oamenii încă mai consideră mai valoroasă—mai credibilă— informația, atunci când este tipărită. Aceasta se poate datora faptului că materialul tipărit este în general bine gândit și are o anumită permanență, mai degrabă decât să fie la fel de susceptibil la senzaționalism ca în cazul formelor mai rapide de medii. Însă, oricare ar fi motivul, oamenii tind să aibă cea mai mare încredere în paginile tipărite.

Din acest motiv, tratatele, foile volante, revistele și broșurile care conțin adevărul prezent sunt instrumente vitale în proclamarea soliei veșnice. Producerea unor astfel de materiale implică niște cheltuieli pe care, din nefericire, unii nu își pot permite să le plătească, fie că e vorba de a fi ei beneficiarii, sau că e vorba de a le împărți altora. Ca urmare, întrucât în calitate de credincioși ni s-a încredințat tuturor misiunea de a duce adevărul la sufletele din întuneric, care sunt în întreaga lume, noi toți avem o datorie și un privilegiu sfânt de a-i ajuta să îl primească.

Darul Sabatului Întâi de astăzi este pentru literatură în țările nevoiașe. Darul vostru generos—chiar jertfitor—poate să ajungă departe pentru a-i ajuta pe alții să învețe despre și să se pregătească pentru revenirea lui Hristos.

„Toți pot ajuta, oferind în mod altruist din mijloacele lor pentru a ajuta diferitele domenii ale lucrării, pentru a furniza mijloace pentru publicarea tratatelor care să fie distribuite între oameni, și pentru a răspândi adevărul. Cei care dau bani pentru a promova lucrarea, poartă o parte din povara lucrării; ei sunt conlucrători cu Hristos, pentru că Dumnezeu le-a încredințat oamenilor mijloace, pe care ei să le folosească pentru scopuri înțelepte și sfinte. Acesta este printre mijloacele pe care Cerul le-a rânduit pentru a face bine, unul din talanții pe care oamenii trebuie să îi pună la schimbător.”—*The Review and Herald*, 9 ianuarie 1883.

Vă mulțumim pentru colaborarea cu Hristos!

Departamentul de Publicații al Conferinței Generale

Urmând cărui stăpân?

TEXT DE MEMORAT: „Pentru că rebeliunea este ca păcatul vrăjitoriei, și încăpățânarea este ca nelegiuirea și idolatria.” (1 Samuel 15:23, prima parte)

„Cei care prezintă o doctrină contrară celei a Bibliei sunt conduși de marile apostat, care a fost aruncat afară din curțile lui Dumnezeu.” —*Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 331 engl. (cap. 43, *Păziți-vă de imitații*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 137-148 engl. (cap. 13, *Agenții lui Satan*), vol. 2, p. 461-465 engl. (cap. 59, *Un apel către biserică*); *Patriarhi și profeți*, p. 635 (cap. 61, *Saul respins*).

Duminică

31 octombrie

1. O PROBLEMĂ PERPETUĂ

a. Care este frecvent motivul subtil, ascuns, pentru care mulți credincioși de astăzi devin „fermecăți”, așa cum au fost galateenii? 1 Samuel 15:17-23 (prima jumătate).

1 Samuel 15:17-23: Samuel a zis: „Când erai mic în ochii tăi, n-ai ajuns tu căpetenia semințiilor lui Israel și nu te-a uns Domnul ca să fii împărat peste Israel? Domnul te trimisese zicând: ‘Du-te și nimicește cu desăvârșire pe păcătoșii aceia, pe amaleciți; războiește-te cu ei până îi vei nimici. Pentru ce n-ai ascultat glasul Domnului? Pentru ce te-ai aruncat asupra prăzii și ai făcut ce este rău înaintea Domnului?’ Saul a răspuns lui Samuel: „Am ascultat glasul Domnului și m-am dus în calea pe care mă trimitea Domnul. Am adus pe Agag, împăratul lui Amalec, și am nimicit cu desăvârșire pe amaleciți, dar poporul a luat din pradă oi și boi, ca pârgă din ceea ce trebuia nimicit cu desăvârșire, ca să le jertfească Domnului, Dumnezeului tău, la Ghilgal”. Samuel a zis: „Îi plac Domnului mai mult arderile-de-tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor. Fiindcă răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei și încăpățânarea este ca nelegiuirea și idolatria.” (versetul 23 citat din engl. KJV)

„Puterea fermecătoare a lui Satan este cea care îi face pe oameni să privească spre ei înșiși în loc să privească la Isus.” —*Credința și faptele*, p. 27 engl. (cap. 1, *Ellen White clarifică lucrurile*).

„Cazurile noastre sunt în așteptare în curțile din ceruri. Noi ne trimitem acolo rapoartele noastre zi după zi. Fiecare va fi răsplătit conform faptelor sale. Arderile de tot și jertfele nu erau acceptabile lui Dumnezeu în vremurile din vechime, dacă spiritul cu care se aducea darul nu era drept. Samuel a spus: ‚Îi plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Iată, ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.’ Toți banii de pe pământ nu pot cumpăra binecuvântarea lui Dumnezeu, nici nu îți pot asigura o singură victorie.

Mulți ar face orice sacrificiu și toate sacrificiile, mai puțin tocmai pe cel pe care ar trebui să îl facă, și anume de a se preda pe ei înșiși, de a-și supune voința lor voinței lui Dumnezeu. Hristos a spus ucenicilor Săi: ‚Dacă nu veți fi convertiți și nu veți deveni ca niște copilași, nu veți intra în împărăția cerurilor.’ Aici este o lecție de umilință. Noi toți trebuie să devenim ca niște copii mici pentru a moșteni împărăția.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 4, p. 84 engl. (cap. 8, *Procesul de testare*).

Luni

1 noiembrie

2. ORBIRE BOLNAVĂ DE DRAGOSTE

- a. **Ce cursă prezintă o putere ademenitoare astăzi — uneori chiar între preținșii credincioși? Proverbe 6:23-26; 7:4, 5; 2 Timotei 3:5, 6.**

Proverbe 6:23-26: „Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și mustrarea sunt calea vieții. Ele te vor feri de femeia stricată, de limba ademenitoare a celei străine. N-o pofti în inima ta pentru frumusețea ei și nu te lăsa ademenit de pleoapele ei! Căci pentru o femeie curvă, omul ajunge de nu mai rămâne decât cu o bucată de pâine, și femeia măritată întinde o cursă unui suflet scump.”

Proverbe 7:4, 5: „Zi înțelepciunii: ‚Tu ești sora mea!’ Și numește priceperea prietena ta, ca să te ferească de nevasta altuia, de străina care întrebuițează cuvinte ademenitoare.”

2 Timotei 3:5, 6: „având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia. Sunt printre ei unii care se vâd prin case și moșesc pe femeile ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de felurite poște...”

„Când puterea fermecătoare a lui Satan controlează o persoană, Dumnezeu este uitat, și omul, care este umplut cu scopuri corupte, este preamărit. Imoralitatea secretă este practică ca o virtute de către aceste suflete înșelate. Aceasta este o formă de vrăjitorie. Se poate pune foarte bine întrebarea: ‚Cine v-a fermecat pe voi, înaintea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit? Există întotdeauna o putere fermecătoare în erezii și în imoralitate. Minte este atât de înșelată, încât nu poate raționa inteligent, și o iluzie o abate în mod continuu de la puritate. Vederea spirituală devine încețoșată, și persoane care până acum aveau o moralitate nepătată devin confuze sub sofistăria înșelătoare a acelor agenți ai lui Satan care pretind a fi mesageri de lumină. Această înșelătorie este ceea ce dă putere acestor agenți. Dacă ei ar ieși cu îndrăzneală și și-ar prezenta în mod deschis avansurile, ei ar fi respinși fără să existe vreo ezitare chiar și de vreun moment; însă ei lucrează mai întâi să câștige simpatia și să își asigure încrederea ca oameni sfinți, jertfitori de sine, ai lui Dumnezeu. Ca mesageri speciali ai săi, ei își încep apoi lucrarea vicleană de a atrage sufletele departe de cărarea corectitudinii, încercând să facă fără valoare legea lui Dumnezeu.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p. 142, 143 engl. (cap. 13, *Agenți ai lui Satan*).

b. Cum pot declanșa anumite tipuri de cărți, video-uri, pagini web, și chiar stiluri muzicale, gânduri care conduc treptat la asemenea probleme? Proverbe 23:6-8.

Proverbe 23:6-8: „Nu mânca pâinea aceluia ce are un ochi rău, nici nu dori delicatesele lui, fiindcă așa cum gândește în inima lui, așa este el; Mănâncă și bea, îți spune el; dar inima lui nu este cu tine. Bucata pe care ai mâncat-o, o vei vărsa și îți vei pierde cuvintele dulci.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Poveștile de dragoste și relatările frivole și captivante constituie [o] clasă de cărți care sunt un blestem pentru fiecare cititor. Autorul poate atașa o morală bună, și poate întrețese în întreaga lucrare sentimente religioase, totuși în majoritatea cazurilor Satan este doar îmbrăcat în haine de înger, fiind cu atât mai eficient în a înșela și ademini. Minte este afectată într-o mare măsură de lucrurile cu care se hrănește. Cititorii povestirilor frivole și captivante devin nepregătiți pentru datoriile care stau în fața lor. Ei trăiesc o viață ireală, și nu au nicio dorință de a cerceta scripturile, de a se hrăni cu mana cerească. Minte le este slăbită și își pierde puterea de a contempla marile probleme ale datoriei și destinului.” — *Ibid.*, vol. 7, p. 165 engl. (secțiunea 4, *Lucrarea de publicații*, subcap. *Literatură demoralizatoare*).

3. ALTE INFLUENȚE

- a. În afară de cele care promovează frivolitatea sau poveștile de dragoste, ce alte tipuri de lectură, materiale audiate și/sau materiale vizionate ne pot fermeca? Numiți câteva dintre momelile pe care vrăjmașul le folosește ca să ne prindă. 1 Ioan 2:15-17, 21 (ultima parte); Fapte 17:21.

1 Ioan 2:15-17, 21 u.p. „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac... (21) ... ci pentru că îl cunoașteți și știți că nicio minciună nu vine din adevăr.”

Fapte 17:21: „Căci toți atenienii și străinii care stăteau în Atena nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.”

„Relatarea dezgustătoare a crimelor și atrocităților are o putere fermecătoare asupra multor tineri, stârnind în ei dorința de a se face remarcați, chiar și prin cele mai rele fapte... Cărți care evidențiază faptele satanice ale ființelor omenești fac publicitate faptelor rele. Detaliile oribile ale crimelor și nenorocirii nu trebuie retrăite, și nimeni dintre cei care cred adevărul pentru acest timp nu ar trebui să aibă un rol în perpetuarea amintirii lor.”
—*The Colporteur Evangelist*, p. 75.

„O altă sursă de pericol împotriva căreia ar trebui să fim în mod constant în gardă este citirea autorilor necredincioși. Astfel de lucrări sunt inspirate de vrăjmașul adevărului, și nimeni nu poate să le citească fără să își pericliteze sufletul... Cu o putere fascinantă, fermecătoare, necredința și necredințioșia (ireligiozitatea) se prind de minte.” —*Căminul adventist*, p. 413 engl. (cap. 68, *Lectura și influența ei*).

- b. Descrieți o momeală a vrăjmașului și cum a fost aceasta direcționată fără succes spre Isus — totuși are frecvent succes la noi. Luca 4:5-8; Ioan 14:30.

Luca 4:5-8: „Diavolul L-a suit pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului, și I-a zis: „Ție Îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc. Dacă, dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: ‘Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai Lui să-I slujești.’”

Ioan 14:30: „Nu voi mai vorbi mult cu voi, căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine...”

„Este scopul lui Satan acela de a face lumea foarte atractivă. El are o putere fermecătoare, pe care o exercită pentru a ademeni afecțiunile chiar ale prelușilor urmași ai lui Hristos. Există mulți care pretind că sunt creștini, care vor face orice sacrificiu pentru a câștiga bogății...”

Este alarmant faptul că atât de mulți sunt înșelați de Satan. El stârnește imaginația cu perspective strălucite de câștig lumesc, și oamenii devin infatuati, și cred că în fața lor este un prospect de fericire perfectă. Ei sunt înșelați mai departe de speranța de a obține onoare și bogății și poziție. Satan spune sufletului: „Toate acestea ți le voi da ție, toată această putere și bogăție, cu care vei putea face bine semenilor tăi;” însă când scopul pe care ei îl caută este atins, ei se află fără nicio legătură cu Răscumpărătorul jertfitor de sine...

Se observă adesea faptul că schimbarea de la evlavie la un spirit lumesc a fost făcută atât de imperceptibil prin insinuările viclene ale celui rău, încât sufletul înșelat nu își dă seama că s-a despărțit de tovarășia lui Hristos, și este servul Lui doar cu numele.” —*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 213-215 engl. (cap. 42, *Pericolul lăcomiei*, subcap. *Puterea fermecătoare a lui Satan*).

Miercuri

3 noiembrie

4. ÎNȘELĂCIUNI FATALE

a. De ce trebuie să ne luptăm cu seriozitate pentru credința creștină? Iuda 3, 4, 8, 11.

Iuda 3, 4, 8, 11: „Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni scriși de mult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, Isus Hristos. **(8)** Totuși oamenii aceștia, târâți de visările lor, își pângăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriiile. **(11)** Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!”

„Rebeliunea și-a avut originea în Satan, și toată rebeliunea împotriva lui Dumnezeu se datorează direct influenței satanice. Cei care se pun împotriva guvernării lui Dumnezeu au intrat în alianță cu arhiapostatul, și el își va

exercita puterea și viclenia sa pentru a le captiva simțurile și a le conduce greșit înțelegerea. El va face ca totul să apară într-o lumină greșită. Asemenea primilor noștri părinți, toți cei care sunt sub vraja sa fermecătoare văd doar marile beneficii care pot fi obținute din fărădelege.

Nu poate fi dată nicio dovadă mai puternică despre puterea înșelătoare a lui Satan decât faptul că mulți care sunt conduși astfel de către el se înșală singuri cu crezul că sunt în slujba lui Dumnezeu...

[Regele] Saul manifestase mare zel în suprimarea idolatriei și a vrăjitoriei; totuși în neascultarea sa față de puterea divină, el fusese mânat de același spirit de împotrivire față de Dumnezeu și fusese în mod la fel de real inspirat de Satan ca cei care practică vrăjitoria; și când a fost muștrat, el a adăugat la rebeliune încăpățănarea. El nu ar fi putut să aducă vreo insultă mai mare Spiritului lui Dumnezeu nici dacă s-ar fi unit pe față cu idolatrii.

Este un pas periculos acela de a privi cu ușurătate la muștrările și avertizările cuvântului lui Dumnezeu sau ale Spiritului Său. Mulți, asemenea lui Saul, cedează în fața ispitei până când devin orbi față de adevăratul caracter al păcatului. Ei se fletează cu faptul că au avut vreun scop bun în vedere, și că nu au făcut niciun rău îndepărtându-se de la cerințele Domnului. Astfel, ei disprețuiesc Spiritul îndurării, până când vocea Acestuia nu se mai aude, și ei sunt lăsați pradă înșelătoriilor pe care le-au ales.”—*Patriarhi și profeți*, p. 635 engl. (cap. 61, *Saul respins*).

„Fiecare bărbat, femeie și copil care nu este sub controlul Duhului lui Dumnezeu este sub influența vrăjitoriei lui Satan, și prin cuvintele și exemplul său el îi va conduce pe alții departe de calea adevărului.”—*Solii pentru tineret*, p. 278 engl. (cap. 89, *Exemplul efesenilor*).

„Frații mei, Dumnezeu este mâhnit de toată invidia și geloziile voastre, de amărăciunea și disensiunea voastră. În toate aceste lucruri voi dați ascultare lui Satan, și nu lui Hristos... Când oamenii sunt mândri, vanițiși, frivoli, gândesc lumește, sunt avari, lipsiți de amabilitate, critici, nu trebuie să ni se spună cu cine se asociază, cine este cel mai apropiat prieten al lor. Poate ei nu cred în vrăjitorie; însă, cu toate acestea, ei mențin comuniune cu un spirit rău.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 224, 225 engl. (cap. 25, *Un apel*).

„Rebeliunea și apostazia sunt în chiar aerul pe care îl respirăm. Vom fi afectați de ele, dacă nu ne prindem, prin credință, de Hristos, sufletele noastre neajutorate.”—*Lift Him Up*, p. 21.

5. TRECÂND LA ACȚIUNE

- a. În zilele primilor apostoli, ce pericol pândea în Samaria și cum s-a rezolvat aceasta? Fapte 8:9-13. De ce putem fi inspirați în mod special de pasul făcut de unii dintre credincioșii din Efes? Fapte 19:17-20.

Fapte 8:9-13: „În cetate era un om numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea și punea în uimire pe poporul Samariei. Toți, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte și ziceau: „Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește mare.” Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui. Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați, cât și femei. Chiar Simon a crezut și, după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau.”

Fapte 19:17-20: „Lucrul acesta a fost cunoscut de toți iudeii, de toți grecii care locuiau în Efes, și i-a apucat frica pe toți, și Numele Domnului Isus era proslăvit. Mulți din cei ce crezuseră veneau să mărturisească și să spună ce făcuseră. Și unii din cei ce făcuseră vrăjitorii și-au adus cărțile și le-au ars înaintea tuturor; prețul lor s-a socotit la cincizeci de mii de arginți. Cu atâta putere se răspândea și se întărea Cuvântul Domnului.”

„Satan are o minte măiestrită, și și-a ales agenții prin care lucrează să îi înalțe pe oameni, și să îi îmbrace cu onoare deasupra lui Dumnezeu. Însă Dumnezeu este îmbrăcat cu putere; El este capabil să îi ia pe cei care sunt morți în fărâdelegi și păcate, și prin operațiunea Duhului care L-a ridicat pe Hristos dintre morți, transformă caracterul omenesc, aducând din nou sufletului imaginea pierdută a lui Dumnezeu.” — *The Youth's Instructor*, 7 februarie 1895.

„Cărarea spre libertate de păcat este prin răstignirea eului, și prin conflict cu puterile întunericului.” — *Înalta noastră chemare*, p. 321 engl. (cap. 315, *Creuzetul necazurilor*).

„Dacă ar putea fi nimicite o mare parte din cărțile publicate, s-ar pune stavilă unei plăgi care face o lucrare înspăimântătoare în a slăbi mintea și a corupe inima. Nimeni nu este atât de întărit în principiile drepte încât să fie sigur în fața ispitei. Toată această lectură de gunoi ar trebui să fie abandonată cu hotărâre.” — *The Colporteur Evangelist*, p. 76.

„Când este convertit, necredinciosul va avea repulsie față de cărțile care l-au condus să se îndoiască de cuvântul lui Dumnezeu. Omul desfrânat care

și-a curățit sufletul prin ascultare de adevăr nu se va aventura în locurile de dezmaț, din curiozitate sau din obișnuință. Nici nu va permite ca mintea sa să se ocupe cu astfel de scene, ilustrate pe paginile cu conținut senzual. El va fi vigilent față de pericolul său, evitând el însuși ispita, și avertizându-i în mod serios pe alții cu privire la puterea fermecătoare a acesteia. Oricare ar fi idolul nutrit dinainte, omul convertit nu doar că se va împotrivi răului, ci, în măsura în care este posibil, se va așeza el însuși dincolo de puterea lui Satan. Îi întrebăm din nou pe urmașii lui Hristos: „V-ați ars voi cărțile de magie?” — *The Signs of the Times*, 18 mai 1882.

Vineri

5 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce ar încerca vrăjmașul să stârnească rebeliune între păzitorii Sabatului?**
- 2. Ce trebuie să înțelegem noi despre modul în care adulterul este reprezentat astăzi în societate?**
- 3. Cum pot să urmez mai îndeaproape pașii lui Isus, când am de-a face cu ispita?**
- 4. În ce domenii ale vieții mele pot fi vulnerabil la a deveni fermecat (înșelat)?**
- 5. Ce lucruri pe care le dețin ar putea fi mai bine aruncate sau chiar distruse?**

Legământul harului

TEXT DE MEMORAT: „Pentru ca binecuvântarea lui Avraam să poată veni peste neamuri prin Isus Hristos; ca să putem primi promisiunea Duhului prin credință.” (Galateni 3:14)

„Înainte să fi fost puse temelile pământului, a fost făcut legământul că toți cei care erau ascultători, toți cei care prin harul abundent pus la dispoziție deveneau sfinți în caracter, și fără pată înaintea lui Dumnezeu, prin însușirea acelui har, urma să devină copii ai lui Dumnezeu. Acest legământ, făcut din veșnicie, a fost dat lui Avraam cu sute de ani înainte de a veni Hristos.” —*Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 403 engl. (cap. 50, *Învățătorul divin*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 363-373 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

Duminică

7 noiembrie

1. HRISTOS ÎN VREMEA PATRIARHILOR

a. Adresându-se galatenilor influențați de iudeizatori (cei care susțineau adoptarea tradiției iudaice), cum a prezentat Pavel legătura dintre Avraam — despre care toți evreii pretindeau că el era tatăl lor prin linie genealogică — și Hristos? Galateni 3:6-8.

Galateni 3:6-8: „Așa cum Avraam a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate. De aceea să știți că cei ce sunt din credință, aceștia sunt copiii lui Avraam. Și Scriptura, prevăzând că Dumnezeu îi va declara drepti prin credință pe păgâni, i-a predicat mai înainte lui Avraam evanghelia, spunând: În tine toate națiunile vor fi binecuvântate.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Nu doar la venirea Salvatorului, ci de-a lungul tuturor secolelor de după cădere și promisiunea răscumpărării, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine’ (2 Corinteni 5:19). Hristos era temelie și centrul sistemului de jertfe atât în perioada patriarhilor, cât și în perioada iudaică. De la păcatul primilor noștri părinți nu a existat nicio comunicare directă între Dumnezeu și om. Tatăl a dat lumea în mâinile lui Hristos, pentru ca prin lucrarea sa de mediere El să poată răscumpăra omul și să apere autoritatea și sfințenia legii lui Dumnezeu. Toată comuniunea dintre cer și rasa căzută a fost prin Hristos.” —*Patriarhi și profeți*, p. 366 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

**b. Cine sunt cei binecuvântați, în contrast cu cei blestemați?
Galateni 3:9, 10.**

Galateni 3:9, 10: „Așa că cei ce se bizuiesc pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios. Căci toți cei ce se bizuiesc pe faptele Legii sunt sub blestem, pentru că este scris: „Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.”

Luni

8 noiembrie

2. HRISTOS ȘI CELE DOUĂ LEGI

a. Explicați legătura dintre Hristos și legea morală eternă a celor zece porunci. Isaia 42:21; Galateni 3:11-14.

Isaia 42:21: „Domnul se desfată de dragul dreptății lui; El va preamări legea și o va face onorabilă.” (engl. KJV; rom. BTF).

Galateni 3:11-14: „Și că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu prin Lege este învederat, căci „cel neprihănit prin credință va trăi”. Însă Legea nu se întemeiază pe credință, ci ea zice: „Cine va face aceste lucruri va trăi prin ele.” Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn”, pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste neamuri în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.

„Legea lui Dumnezeu exista înainte ca omul să fie creat. Ea era adaptată la condiția ființelor sfinte; chiar îngerii erau guvernați de ea. După cădere, principiile dreptății nu au fost schimbate. Nimic nu a fost scos din lege; niciunul dintre preceptele ei sfinte nu putea fi îmbunătățit. Și cum a existat ea de la început, la fel va continua să existe de-a lungul secolelor nesfârșite ale veșniciei...”

De această lege, care îi guvernează pe îngerii, care cere puritate în cele mai secrete gânduri, dorințe și dispoziții, și care „va sta pentru veșnicie” (Psalmul 111:8), toată lumea va fi judecată în ziua Domnului, care se apropie cu grabire.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 220 engl. (cap. 27, *Caracterul legii*).

„Dacă legea lui Dumnezeu ar fi putut fi schimbată sau abrogată, atunci nu ar fi fost necesar ca Hristos să sufere consecințele călcării noastre de lege. El a venit să explice relația legii cu omul, și să ilustreze preceptele ei prin propria Sa viață de ascultare.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 307, 308 engl. (cap. 31, *Predica de pe munte*).

b. Explicați contrastul din legea ceremonială, care indica în viitor spre Mielul de jertfă al lui Dumnezeu. Evrei 9:27, 28 (prima parte); 10:1, 4-10.

Evrei 9:27, 28 (prima parte): „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata, tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora.”

Evrei 10:1, 4-10: „În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie... (4-10) căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele. De aceea, când intră în lume, El zice: „Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos, ci Mi-ai pregătit un trup; 6 n-ai primit nici arderi-de-tot, nici jertfe pentru păcat. Atunci am zis: ‘Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!’” După ce a zis întâi: „Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi-de-tot, nici jertfe pentru păcat” (lucruri aduse toate după Lege), apoi zice: „Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.” El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna.”

„Promisiunea unui Salvator a fost dată, și darurile de jertfă care indicau în viitor spre moartea lui Hristos ca marea jertfă pentru păcat au fost întemeiate. Însă dacă legea lui Dumnezeu nu ar fi fost niciodată încălcată, nu ar fi existat nicio moarte, și nicio nevoie de un Salvator; ca urmare, nu ar fi fost nevoie de sacrificii.” —*Patriarhi și profeți*, p. 363 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

„Există mulți care încearcă să contopească aceste două sisteme, folosind texte care vorbesc despre legea ceremonială pentru a dovedi că legea morală a fost abolită; însă aceasta este o pervertire a Scripturilor. Deosebirea dintre cele două sisteme este vastă și clară. Sistemul ceremonial era format din simboluri care indicau spre Hristos, spre sacrificiul Său și preoția Sa. Această lege ritualică (a ritualurilor), cu sacrificiile și orânduiriile ei, trebuia să fie îndeplinită de evrei până când tipul întâlnea antitipul în moartea lui Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care îndepărtează păcatul lumii. Atunci toate darurile de jertfă aveau să înceteze.” —*Ibid.*, p. 365.

3. HAR

- a. Când a fost necesar și imediat pus la dispoziție pentru prima dată legământul de har, indicând spre Salvatorul care avea să vină? Geneza 3:9-11, 14, 15, 21.

Geneza 3:9-11, 14, 15, 21: „Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?” El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.” Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?” (14, 15) Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale, să te târăști pe pânțele și să mănânci țărână. Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” (21) Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevestei lui haine de piele și i-a îmbrăcat cu ele.”

„Imediat ce a existat păcat, a existat un Salvator.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 210 engl. (cap. 21, *Betesda și Sinedriul*).

„Legământul de har a fost făcut mai întâi cu omul în Eden, când după cădere a fost dată promisiunea că sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui. Acest legământ oferea tuturor oamenilor iertare și harul ajutător al lui Dumnezeu pentru ascultarea viitoare prin credință în Hristos. El le promitea, de asemenea, viața veșnică, cu condiția fidelității față de legea lui Dumnezeu. Astfel au primit patriarhii speranța salvării.”—*Patriarhi și profeți*, p. 370 engl. (rom. cap. 32, *Legea și legămintele*).

- b. Cum a fost reînnoit acest legământ cu Avraam—și când a fost ratificat? Geneza 22:18, Galateni 3:14-18.

Geneza 22:18: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!”

Galateni 3:14-18: „Ca binecuvântarea lui Avraam să vină peste neamuri prin Isus Hristos, ca promisiunea Duhului să o primim prin credință. Fraților, vorbesc ca un om; deși este doar legământul unui om, totuși dacă este confirmat, nimeni nu îl desființează, nici nu mai adaugă la el. Iar promisiunile au fost făcute lui Avraam și seminței lui. El nu spune: Și semințelor, ca despre multe, ci ca despre una: Și seminței tale, care este Hristos. Și spun aceasta că, legământul cel dinainte confirmat de Dumnezeu în Hristos, legea, care a venit patru sute treizeci de ani mai târziu, nu îl poate anula pentru a desființa promisiunea. Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din promisiune, dar Dumnezeu a dat-o lui Avraam prin promisiune.” (engl. KJV, rom. BTF).

„[Avraam] s-a încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor. Această credință a fost ceea ce i s-a socotit ca dreptate (neprihănire). Legământul cu Avraam menținea de asemenea autoritatea legii lui Dumnezeu. Domnul I S-a arătat lui Avraam și i-a spus: ‚Eu sunt Dumnezeul Atotputernic; umblă înaintea Mea, și fii perfect.‘ (Geneza 17:1, engl. KJV). Mărturia lui Dumnezeu cu privire la servul Său credincios a fost: ‚Avraam a ascultat de vocea Mea, și a păzit ce i-am cerut, poruncile Mele, statutele Mele, și legile Mele.‘ (Geneza 26:5). Și Domnul i-a declarat: ‚Și voi întemeia legământul Meu între mine și tine și sămânța ta după tine în generațiile lor, ca legământ fără de sfârșit, pentru a-ți fi Dumnezeu ție și seminției tale după tine.‘ (Geneza 17:7 engl. KJV).

Deși acest legământ a fost făcut cu Adam și reînnoit cu Avraam, el nu putea fi ratificat până la moartea lui Hristos. El existase prin promisiunea lui Dumnezeu de la prima aluzie (comunicare) făcută despre mântuire; el fusese acceptat prin credință; totuși, când a fost ratificat prin Hristos, este numit un nou legământ. Legea lui Dumnezeu era baza acestui legământ, care era pur și simplu un aranjament pentru a-i aduce pe oameni din nou în armonie cu voința divină, punându-i acolo unde ei puteau asculta de legea lui Dumnezeu.”—Ibid., p. 370, 371 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

Miercuri

10 noiembrie

4. CELE DOUĂ LEGĂMINTE

a. Ce era „vechiul” legământ, cine îl călcase — și de ce nu se putea avea încredere în el? Exodul 24:6-8; 32:1, 31.

Exodul 24:6-8: „Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. A luat cartea legământului și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.” Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: „Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.”

Exodul 32:1, 31: „Poporul, văzând că Moise zăbovește să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: „Haide, fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră, căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut!”... Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Ah, poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur.”

„O altă înțelegere—numită în Scriptură ‚vechiul’ legământ—a fost încheiată între Dumnezeu și Israel la Sinai, și a fost apoi ratificată de sângele unei jertfe...

În sclavie, poporul pierduse într-o mare măsură cunoștința lui Dumnezeu și principiile legământului avraamic...

Trăind în mijlocul idolatriei și corupției, ei nu aveau nicio concepție despre sfințenia lui Dumnezeu, despre păcătoșenia excesivă a propriilor lor inimi, despre completa lor inabilitate, în ei înșiși, să ofere ascultare de legea lui Dumnezeu, și despre nevoia lor de un Mântuitor. Toate acestea ei trebuia să fie învățați.

Dumnezeu i-a adus la Sinai; El Și-a manifestat slava Sa; El le-a dat legea Sa, cu promisiunea de mari binecuvântări condiționate de ascultare: „Dacă veți asculta cu adevărat de vocea Mea, și veți ține legământul Meu, atunci... voi Îmi veți fi o împărăție de preoți, și o națiune sfântă.” (Exodul 19:5, 6). Oamenii nu realizau păcătoșenia propriilor lor inimi și faptul că fără Hristos era imposibil ca ei să țină legea lui Dumnezeu; și ei au intrat fără ezitare în legământ cu Dumnezeu. Simțind că erau capabili să își întemeieze propria lor neprihănire, ei au declarat, „Tot ce a spus Domnul vom face, și vom fi ascultători.” (Exodul 24:7). Ei fuseseră martori la proclamarea legii în maiestate înfricoșătoare, și tremuraseră cu groază în fața muntelui; și totuși, au trecut doar câteva săptămâni până și-au călcat legământul cu Dumnezeu, și s-au plecat înaintea unui chip sculptat. Ei nu puteau spera la favoarea lui Dumnezeu printr-un legământ pe care îl încălcase.” — *Patriarhi și profeți*, p. 371, 372 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

b. Cum a reînnoit Dumnezeu în mod plin de îndurare legământul inițial dat lui Avraam, numindu-l „noul” legământ? Ieremia 31:33, 34; Psalm 40:8.

Ieremia 31:33, 34: „*Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea*”, zice Domnul: „*Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său, zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare*”; zice Domnul, „*căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.*”

Psalm 40:8: „*Îmi place să fac voia ta, Dumnezeule; da, legea ta este înăuntrul inimii mele.*” (engl. KJV, rom. BTF)

„Aceeși lege care era gravată pe table de piatră este scrisă de Duhul Sfânt pe tablele inimii. În loc de a ne ocupa de instituirea propriei noastre dreptăți (neprihăniri), noi acceptăm dreptatea (neprihănirea) lui Hristos. Sângele Său ispășește pentru păcatele noastre. Ascultarea Sa este accepta-

tă pentru noi. Atunci inima reînnoită de Duhul Sfânt va produce „roadele Duhului”. Prin harul lui Hristos noi vom trăi în ascultare de legea lui Dumnezeu scrisă în inimile noastre. Având Spiritul lui Hristos, noi vom umbla așa cum a umblat El.” — Ibid., p. 372.

Joi

11 noiembrie

5. HRISTOS STRĂLUCIND DIN INTERIOR

a. Cum descrie Noul Testament același legământ de har pentru noi astăzi? Evrei 8:10-13; Iacov 2:18-23.

Evrei 8:10-13: „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei. Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor.” Prin faptul că zice: „Un nou legământ”, a mărturisit că cel dintâi este vechi, iar ce este vechi, ce a îmbătrânit, este aproape de pieire.”

Iacov 2:18-23: „Dar va zice cineva: „Tu ai credința, și eu am faptele.” Arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele. Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci, dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică? Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire” și el a fost numit „prietenul lui Dumnezeu.”

„Avraam a crezut pe Dumnezeu. Cum știm noi că el a crezut? Faptele sale au depus mărturie despre caracterul credinței sale, și credința sa i-a fost socotită dreptate (neprihănire).

Avem nevoie de credința lui Avraam în zilele noastre, pentru a lumina întunericul care se strânge în jurul nostru excluzând dulcea rază de soare a iubirii lui Dumnezeu și micșorând creșterea noastră spirituală. Credința noastră ar trebui să fie rodnică, bogată în fapte bune; pentru că fără fapte credința este moartă. Fiecare datorie îndeplinită, fiecare sacrificiu făcut în numele lui Isus, aduce o răsplată foarte mare. În fiecare act al datoriei, Dumnezeu vorbește și dă binecuvântarea sa.” — *Asemenea lui Hristos*, p. 79 engl. (cap. 65, *Credința fără fapte este moartă*).

„Puterea transformatoare a harului lui Hristos îl modelează pe cel care se predă serviciului lui Dumnezeu. Îmbibat cu Spiritul Răscumpărătorului, el este gata să tăgăduiască eul, gata să își ia crucea, gata să facă orice sacrificiu pentru Maestru. El nu mai poate fi indiferent față de sufletele care pier în jurul său. El este înălțat deasupra slujirii de sine. El a fost creat din nou în Hristos, și servirea de sine nu are niciun loc în viața sa...

Ai tu o apreciere atât de profundă a sacrificiului făcut pe Calvar încât să fii dispus să subordonezi lucrării de salvare a sufletelor orice alt interes? Aceeași intensitate a dorinței de a salva păcătoșii, care a marcat viața Salvatorului, marchează viața adevăratului Său ucenic. Creștinul nu are nicio dorință de a trăi pentru eu. El se desfată în a consacra tot ceea ce are și este pentru serviciul Maestrului. El este mișcat de o dorință inexprimabilă de a câștiga suflete pentru Hristos. Cei care nu au nimic din această dorință ar face mai bine să fie preocupați de propria lor mântuire. Să se roage pentru spiritul de slujire.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 7, p. 9, 10 engl. (secțiunea 1, *Serviciul acceptabil*, subcap. *Lucrarea salvării de suflete*).

Vineri

12 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Unde era Hristos în era Vechiului Testament?
2. Care este diferența dintre legile morale și cele ceremoniale?
3. Cât timp a existat noul legământ — și de ce este numit „nou”?
4. Prin ce mijloace suntem noi făcuți în stare să ținem legea morală a unui Dumnezeu sfânt?
5. Ce i-ai explica unei persoane care te acuză că ești „sub lege”?

Evanghelia în puritatea ei

TEXT DE MEMORAT: „De aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Cristos” (Galateni 4:7, BTF).

„Dumnezeu a dat omului un regulament de viață în legea Sa. Dacă o ascultă, el va trăi prin ea, prin meritele lui Hristos. Dacă o încalcă, ea are puterea de a condamna. Legea îi trimite pe oameni la Hristos, și Hristos le indică înapoi spre lege.” — *Înalta noastră chemare*, p. 138 engl. (cap.132, *Un regulament complet de viață*).

Recomandare pentru studiu: *Solii alese*, vol. 1, p. 233-235 engl. (cap. 31, *Legea din Galateni*), 340-344 engl. (cap. 52, *Hristos, Marele nostru Preot*); *Manuscript Releases*, vol. 9, p. 181-187.

Duminică

14 noiembrie

1. SINGURA NOASTRĂ SPERANȚĂ

- a. Ce ar trebui să învățăm din punctul central al atenției lui Pavel, în special atunci când împărtășea altora adevăruri nepopulare?
2 Corinteni 4:5; Galateni 3:19-22.

2 Corinteni 4:5: „Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus.”

Galateni 3:19-22: „Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța”, căreia îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor. Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu este unul singur. Atunci oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s-ar fi dat o Lege care să poată da viața, într-adevăr, neprihănirea ar veni din Lege. Dar Scriptura a închis totul (n.tr. engl. a închis pe toți oamenii) sub păcat, pentru ca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos.”

„Neamurilor [Pavel] le-a predicat pe Hristos ca singura lor speranță de salvare, însă mai întâi nu a avut nimic precis de spus cu privire la lege. Însă după ce inimile lor au fost încălzite de prezentarea lui Hristos ca dar al lui Dumnezeu pentru lumea noastră, și ce se cuprindea în lucrarea Răscumpărătorului în sacrificiul scump, pentru a manifesta dragostea lui Dumnezeu

față de om, în cea mai elocventă simplitate el a arătat acea dragoste pentru toată omenirea—evreu și neamuri—pentru ca ei să poată fi salvați prin predarea inimilor lor Lui. Astfel, atunci când, topiți și supuși ei se predau Domnului, el le prezenta legea lui Dumnezeu ca test al ascultării lor. Acesta era modul de lucrare—adaptându-și metodele pentru a câștiga sufletele. Dacă ar fi fost abrupt și neîndemânatic în mânuirea Cuvântului, el nu ar fi ajuns nici la evreu, nici la neamuri.

El a condus neamurile să vadă uluitoarele adevăruri ale iubirii lui Dumnezeu... S-a pus întrebarea de ce s-a cerut un astfel de sacrificiu imens, și atunci el [Pavel] s-a întors la simboluri, și la Scripturile Vechiului Testament de la un capăt la celălalt, revelându-L pe Hristos în lege, și ei au fost convertiți la Hristos și la lege.”—*The Southern Work*, p. 77.

Luni

15 noiembrie

2. FIIND ADUS LA HRISTOS

a. **Cu ce este comparată legea în raport cu Hristos și marea noastră nevoie de El? Galateni 3:23-26; Ioan 15:5.**

Galateni 3:23-26: „Dar înainte de venirea credinței, eram ținuți sub lege, închiși referitor la credința care urma să fie revelată. Astfel, legea a fost pedagogul nostru pentru a ne aduce la Hristos, ca prin credință să fim declarați drepti. Dar după ce a venit credința, nu mai suntem sub pedagog. Fiindcă toți sunteți copiii lui Dumnezeu prin credința în Hristos Isus.” (engl. KJV, rom. BTF).

Ioan 15:5: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.”

„Când păcătosul privește în marea oglindă morală, el își vede defectele de caracter. El se vede exact așa cum este, pătat, mânjit și condamnat. Însă el știe că legea nu poate în niciun fel să îndepărteze vina sau să îl ierte pe păcătos. El trebuie să meargă mai departe decât aceasta. Legea este doar pedagogul care să îl aducă la Hristos. El trebuie să privească spre Salvatorul său iertător de păcate. Și când Hristos îi este revelat pe crucea Calvarului, murind sub povara păcatelor întregii lumi, Duhul Sfânt îi arată atitudinea lui Dumnezeu față de toți cei care se pocăiesc de păcatele lor. [Ioan 3:16 citat].” —*Solii alese*, vol. 1, p. 213 engl. (cap. 26, *Legea desăvârșită*).

„Sunt întrebată cu privire la legea din Galateni. Ce lege este pedagogul care ne aduce la Hristos? Eu răspund: Atât legea ceremonială cât și codul moral al celor zece porunci.” —*Ibid.*, p. 233 engl. (cap. 31, *Legea din Galateni*).

„Prin Hristos, și doar prin Hristos, izvoarele vieții pot vitaliza natura omului, transforma gusturile lui, și direcționa afecțiunile sale să curgă spre cer.”—Ibid., p. 341 engl. (cap. 52, *Hristos, Marele nostru Preot*).

„[Galateni 3:24 citat]. În acest pasaj biblic, Duhul Sfânt ne vorbește prin apostol în special despre legea morală. Legea ne dezvăluie păcatul, și ne face să simțim nevoia noastră de Hristos, și să fugim spre El pentru iertare și pace, prin exercitarea căinței față de Dumnezeu și a credinței față de Domnul nostru Isus Hristos..

Legea celor zece porunci nu trebuie să fie privită atât de mult din unghiul interdicțiilor, cât din unghiul îndurării. Interdicțiile ei sunt garanția sigură a fericirii în ascultare. Când este primită în Hristos, ea lucrează în noi puritatea caracterului care ne va aduce bucurie de-a lungul secolelor veșnice. Pentru cel ascultător, ea este un zid de protecție. Noi vedem în ea bunătatea lui Dumnezeu, care, revelându-le oamenilor principiile ei imuabile de neprihănire, caută să îi ocrotească de relele care decurg din încălcarea ei..

Legea este o exprimare a ideii lui Dumnezeu. Când o primim în Hristos, ea devine ideea noastră. Ea ne ridică deasupra puterii dorințelor și tendințelor naturale, deasupra ispitelor care conduc la păcat.”—*Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1110 engl. (cap. referitor la Galateni 3).

b. Cum este merit legământul nostru față de Hristos la botez să confirme o transformare în viețile noastre? Galateni 3:27; Romani 13:14.

Galateni 3:27: „Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos.”

Romani 13:14: „...ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.”

Marți

16 noiembrie

3. CONTOPINDU-SE ÎN ARMONIE

a. Numiți un aspect cheie al adevăraților urmași ai lui Hristos. Galateni 3:28.

Galateni 3:28: „Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.”

„Orice persoană din familia umană, care se predă lui Hristos, oricine aude cuvântul și ascultă de el, devine copil al unei familii. Cel ignorant și cel înțelept, bogatul și săracul, păgânul și sclavul, cel alb și cel negru—Isus a plătit prețul răscumpărării pentru sufletele lor. Dacă ei cred în Isus, sângele Lui curățitor le este aplicat. Numele negrului este scris în cartea vieții lângă al celui alb. Toți sunt una în Hristos. Nașterea, poziția socială, naționalitatea sau culoarea nu pot înălța sau degrada oamenii. Caracterul face omul. Dacă un om cu pielea roșie [Amerindian], un chinez sau un african își dă inima lui Dumnezeu, în ascultare și credință, Isus nu îl iubește cu nimic mai puțin pentru culoarea sa. El îl numește fratele său prea-iubit.”—*Solii alese*, vol. 2, p. 342 engl. (cap. 41, *Sfaturi cu privire la anumite situații maritale*).

„Întrucât copiii lui Dumnezeu sunt toți una în Hristos, cum privește Isus la castă, distincții sociale, la separarea omului de semenul său pe criteriul culorii, al rasei, al poziției sale, al averii, nașterii sau realizărilor sale? Secretul unității se află în egalitatea credincioșilor în Hristos.”—*Ibid.*, vol. 1, p. 259 engl. (cap. 36, *Nicio castă în Hristos*).

b. Explicați datoria noastră creștină în timp ce există disparități (inegalități, nepotriviri) în societate. Efeseni 6:5-9.

Efeseni 6:5-9: „*Robilor, ascultați de stăpânii voștri pământești cu frică și cutremur, în curăție de inimă, ca de Hristos. Slujiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu. Slujiți-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor, căci știți că fiecare, fie rob, fie slobod, va primi răsplată de la Domnul, după binele pe care-l va fi făcut. Și voi, stăpânilor, purtați-vă la fel cu ei; feriți-vă de amenințări, ca unii care știți că Stăpânul lor și al vostru este în cer și că înaintea Lui nu se are în vedere fața omului.*”

„Hristos și misiunea Sa au fost reprezentați greșit și mulți au simțit că ei sunt în mod virtual excluși de la slujirea evanghelică. Însă nu îi lăsați să simtă că ei sunt excluși de la Hristos. Nu există bariere pe care omul sau Satan să le poată ridica și dincolo de care credința să nu poată trece.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 403 engl. (cap. 43, *Bariere doborâte*).

„Nu există nicio persoană, nicio națiune, care să fie perfectă în orice obicei și gând. Unul trebuie să învețe de la altul. De aceea Dumnezeu dorește ca diferite naționalități să se amestece, să fie una în judecată, una în scop. Atunci va fi exemplificată unitatea care este în Hristos...”

Priviți la Isus, fraților; copiați manierele și spiritul Său, și nu veți avea nicio problemă să ajungeți la aceste diferite clase.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 180, 181 engl. (secțiunea 5, *Spiritul de unitate, subcap. Unitatea între diferite naționalități*).

„Creștinismul creează o legătură puternică de unitate între stăpân și sclav, rege și supus, predicatorul evangheliei și păcătosul degradat, care a găsit în Hristos curățire de păcat. Ei au fost spălați în același sânge, înviorați de același Spirit; și ei sunt făcuți una în Hristos Isus.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 460 engl. (cap. 43, *În Roma*).

Miercuri

17 noiembrie

4. PURITATEA CREDINȚEI ÎN SACRIFICIUL SĂU

a. Explicați privilegiul adopției în familia lui Dumnezeu. Galateni 3:29; 4:1-7. Cum se întâmplă aceasta? Ioan 1:12, 13.

Galateni 3:29: „Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”

Galateni 4:1-7: „Dar câtă vreme moștenitorul este nevârstnic, eu spun că nu se deosebește cu nimic de un rob, măcar că este stăpân pe tot. Ci este sub epitropi și îngrijitori până la vremea rânduită de tatăl său. Tot așa și noi, când eram nevârstnici, eram sub robia învățăturilor începătoare ale lumii. Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava!”, adică „Tată!” Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.”

Ioan 1:12, 13: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat puterea să devină fiii lui Dumnezeu, care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Prin acest simplu act de a-L crede pe Dumnezeu, Duhul Sfânt a născut o viață nouă în inima ta. Ești ca un copil născut în familia lui Dumnezeu, și El te iubește la fel cum Îl iubește pe Fiul Său.”—*Calea către Hristos*, p. 52 engl. (cap. 6, *Credința și acceptarea*).

„Cât de minunat este planul de mântuire în simplitatea și complexitatea sa. El nu doar că pune la îndemână iertarea completă a păcătosului, ci de asemenea și restaurarea călcătorului legii, făcând astfel o cale prin care el poate fi acceptat ca fiu al lui Dumnezeu. Prin ascultare el poate fi posesorul dragostei și păcii și bucuriei. Credința sa îl poate uni în slăbiciunea sa cu Hristos, sursa tăriei divine, și prin meritele lui Hristos el poate găsi aprobarea lui Dumnezeu, pentru că Hristos a satisfăcut cerințele legii, și El atribuie dreptatea Sa sufletului căit, care crede.”—*That I May Know Him*, p. 96.

b. Dat fiind răul mândriei în natura noastră umană, ce nouă orânduire a dat Hristos bisericii Sale—totuși cum au eșuat galatenii în a aprecia răstignirea Sa? Ioan 13:14; Galateni 4:8-10.

Ioan 13:14: „Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.”

Galateni 4:8-10: „Odinioară, când nu cunoșteți pe Dumnezeu, erați robiți celor ce, din firea lor, nu sunt dumnezei. Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine zis după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iarăși la acele învățături începătoare, slabe și sărăcăcioase, cărora vreți să vă supuneți din nou? Voi păziți zile, luni, vremuri și ani.”

„Această rânduială [a umilinței] nu se adresează atât de mult capacităților intelectuale ale omului, cât inimii sale. Natura sa morală și spirituală are nevoie de ea. Dacă ucenicii Săi nu ar fi avut nevoie de aceasta, nu le-ar fi fost lăsată ca ultima rânduială întemeiată de Hristos în legătură cu—și incluzând—ultima cină. A fost dorința lui Hristos aceea de a lăsa ucenicilor Săi un ritual care urma să facă pentru ei exact lucrul de care aveau ei nevoie—care urma să slujească pentru a-i desface de ritualurile și ceremoniile în care fuseseră angajați până acum ca fiind esențiale, și pe care primirea evangheliei le făcea fără putere. A continua aceste ritualuri urma să fie o insultă față de Iehova.”—*Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1139, 1140 engl. (cap. referitor la Ioan 13).

„În bisericile din Galatia, eroarea pe față, nemascată, lua locul credinței evanghelice. Hristos, adevărata temelie, era în mod virtual abandonată pentru ceremoniile depășite ale iudaismului.”—*Sketches From the Life of Paul*, p. 190.

Joi

18 noiembrie

5. UN SERVICIU DE IUBIRE

a. Ce putem învăța toți din toate apelurile gingașe ale lui Pavel? Galateni 4:11-18.

Galateni 4: 11-18: „Mă tem să nu mă fi ostenit degeaba pentru voi. Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Nu mi-ați făcut nicio nedreptate. Dimpotrivă, știți că în neputința trupului v-am propovăduit Evanghelia pentru întâia dată. Și n-ați arătat nici dispreț, nici dezgust față de ceea ce era o ispită pentru voi în trupul meu, dimpotrivă, m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Însuși Hristos Isus. Unde este dar fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu putință, v-ați fi scos până și ochii și mi i-ați fi dat. M-am făcut oare vrăjmașul vostru pentru că v-am spus adevărul? Nu cu gând bun sunt plini de râvnă

ei pentru voi, ci vor să vă dezlipească de noi ca să fiți plini de râvnă față de ei. Este bine să fii plin de râvnă totdeauna pentru bine, nu numai când sunt de față la voi.”

„A lucra înțelept cu diferite clase de minți, sub diferite circumstanțe și condiții, este o lucrare care cere înțelepciune și judecată iluminată și sfințite de Duhul Sfânt. Slujitorul lui Hristos ar trebui să învețe importanța adaptării eforturilor sale la starea acelor pe care caută să îi ajute. Gingășia, răbdarea, hotărârea și fermitatea sunt toate de asemenea necesare; însă ele trebuie exercitate cu discernământ adecvat. Doar menținând o legătură strânsă cu Dumnezeu pot servii Săi spera să întâmpine în mod prudent încercările și dificultățile care încă se ridică în biserici.

Pavel prezentase galatenilor evanghelia lui Hristos în puritatea ei. Învățăturile sale erau în armonie cu scripturile; și Duhul Sfânt dăduse mărturie de eforturile sale. Ca urmare, el i-a avertizat pe frații săi să nu asculte de nimic ce ar contrazice adevărul care le fusese prezentat.” —*Sketches from the Life of Paul*, p. 190.

b. Cum oferă speranță legea și evanghelia contopite? Galateni 4:19-21.

Galateni 4:19-21: „Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii până ce va lua Hristos chip în voi! O, cum aș vrea să fiu acum de față la voi și să-mi schimb glasul, căci nu știu ce să mai cred! Spuneți-mi voi, care voiți să fiți sub Lege, n-ascultați voi Legea?”

„Nimeni dintre cei care cred în Isus Hristos nu este sub sclavia legii lui Dumnezeu; pentru că legea Sa este o lege a vieții, nu a morții, pentru cei care ascultă de preceptele ei. Toți cei care înțeleg spiritualitatea legii, toți cei care realizează puterea ei ca detector de păcat, sunt într-o condiție la fel de neajutorată ca Satan însuși, dacă nu acceptă ispășirea oferită lor în sacrificiul reconciliant al lui Isus Hristos... Prin credință în Hristos, ascultarea de fiecare principiu al legii este posibilă.” —*Manuscript Releases*, vol. 8, p. 98.

Vineri

19 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce este vital să Îl prezentăm pe Hristos când vorbim despre legea morală a lui Dumnezeu?**
- 2. Cum își fac lor înșiși rău cei care Îl resping pe Hristos sau legea?**
- 3. Cum pot promova mai bine unitatea lui Hristos cu cei care sunt diferiți de mine?**
- 4. Ce este greșit când creștinii perpetuează ritualurile iudaice astăzi?**
- 5. Cum pot fi mai asemănător lui Hristos în eforturile de câștigare a sufletelor?**

Libertatea creștină

TEXT DE MEMORAT: „Pentru că în Isus Hristos nici circumcizia, nici necircumcizia nu are valoare; ci credința care lucrează din dragoste” (Galateni 5:6).

„Credința care lucrează prin dragoste și curăță sufletul este agentul sfânt, înălțător, sfințitor, care înmoaie și supune natura umană discordantă. Dragostea lui Hristos va constrânge credincioșii, făcându-i să se contopească în acțiune armonioasă la crucea Calvarului.”—*Slujirea medicală*, p. 316 engl. (secțiunea 18, *Amploarea lucrării*, subcap. *O armată de lucrători*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 145-147 engl. (cap. 13, *Testul credinței*).

Duminică

21 noiembrie

1. FEMEIA-ROABĂ PRIN (DUPĂ) CARNE (TRUP)

a. **Cum arată experiența lui Avraam robia spirituală a trăirii în propria noastră putere finită? Geneza 16:1-4, 11, 12, 15; Galateni 4:22-25.**

Geneza 16:1-4, 11, 12, 15: „Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteană, numită Agar. Și Sarai a zis lui Avram: „Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea.” Avram a ascultat cele spuse de Sarai. Atunci, Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe egipteanca Agar, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său, Avram, după ce Avram locuise ca străin zece ani în țara Canaan. El a intrat la Agar, și ea a rămas însărcinată. Când s-a văzut ea însărcinată, a privit cu dispreț pe stăpână-sa... (11, 12) Îngerul Domnului i-a zis: „Iată, acum ești însărcinată și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ismael, căci Domnul a auzit mâhnirea ta. El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor, și mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui și va locui în fața tuturor fraților lui...” (15) Agar a născut lui Avram un fiu și Avram a pus fiului pe care i l-a născut Agar numele Ismael.”

Galateni 4:22-25: „Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din roabă și unul din femeia slobodă. Dar cel din roabă s-a născut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s-a născut prin făgăduință. Lucrurile acestea trebuie luate într-alt înțeles – acestea sunt două legăminte: unul de pe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar, căci Agar este muntele Sinai din Arabia; și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi.”

„Avraam acceptase fără întrebări promisiunea unui fiu, însă nu a așteptat ca Dumnezeu să își țină cuvântul, îndeplinindu-l la timpul Său și în modul Său. A fost permisă o amânare, pentru a testa credința lui în puterea lui Dumnezeu; însă el a eșuat în a suporta încercarea. Crezând că este imposibil ca un copil să îi fie dat la bătrânețea ei, Sara a sugerat, ca plan prin care s-ar putea îndeplini scopul divin, ca una dintre roabele ei să fie luată de Avraam ca o soție secundară. Poligamia devenise atât de răspândită, încât încetase să mai fie considerată ca un păcat, însă nu era cu nimic mai puțin o încălcare a legii lui Dumnezeu, și era fatală pentru sacralitatea și pacea relației de familie. Căsătoria lui Avraam cu Agar a avut ca rezultat răul, nu doar pentru propria sa familie, ci și pentru generații viitoare.”—*Patriarhi și profeți*, p. 145 engl. (cap. 13, *Testul credinței*).

„Lipsa de credință din partea lui Avraam și Sara rezultase în nașterea lui Ismael, amestecarea seminței celor neprihăniți cu cei nelegiuți...”

Ismael a fost alungat să aleagă viața sălbatică, de jefuitor, a șefului din deșert... Națiunea puternică descinsă din el a fost un popor turbulent, păgân.”—*Ibid.*, p. 174 engl. (cap. 15, *Căsătoria lui Isaac*).

Luni

22 noiembrie

2. FEMEIA LIBERĂ PRIN PROMISIUNE

a. Când Avraam și Sara s-au încrezut pe deplin în promisiunea lui Dumnezeu despre un fiu — ce s-a întâmplat, și de ce? Geneza 18:11-14; 21:1, 2; Evrei 11:11.

Geneza 18:11-14: „Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în vârstă, și Sarei nu-i mai venea rânduiala femeilor. Sara a râs în sine, zicând: „Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu bărbatul de asemenea este bătrân.” Domnul a zis lui Avraam: „Pentru ce a râs Sara, zicând: ‘Cu adevărat să mai pot avea copil eu, care sunt bătrână?’ Este oare ceva prea greu pentru Domnul? La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, și Sara va avea un fiu.”

Geneza 21:1, 2: „Domnul și-a adus aminte de cele ce spusese Sarei și Domnul a împlinit față de Sara ce făgăduise. Sara a rămas însărcinată și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea hotărâtă, despre care-i vorbise Dumnezeu.”

Evrei 11:11: „Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.”

b. Descrieți privilegiul miraculos pus la dispoziție copiilor credinței, similar miracolului prin care vârstnica Sara naște. Galateni 4:26-28.

Galateni 4:26-28: „Dar Ierusalimul cel de sus este slobod și el este mama noastră. Fiindcă este scris: „Bucură-te, steapo, care nu naști deloc! Izbucnește de bucurie și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decât copiii celei cu bărbat.” Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței.”

„Hristos este capabil să ridice pe cei mai păcătoși din groapa degradării, și să îi așeze într-un loc unde vor fi recunoscuți copii ai lui Dumnezeu, moștenitori cu Hristos ai unei moșteniri nemuritoare.

Mulți sunt cu totul descurajați. Pentru că au fost disprețuiți și părăsiți, ei au devenit stoici, indiferenți. Ei sunt priviți ca incapabili de a înțelege sau de a primi evanghelia lui Hristos. Cu toate acestea, ei pot fi schimbați de miracolul harului divin. Sub slujirea Duhului Sfânt amorfirea care face ca ridicarea lor să pară atât de lipsită de speranță va trece. Minte amorțită, întunecată, se va trezi. Sclavul păcatului va fi eliberat. Viața spirituală va fi reînviată și întărită. Viciul va dispărea, și ignoranța va fi depășită. Prin credința care lucrează prin dragoste, inima va fi curățită și mintea iluminată.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 229 engl. (secțiunea 5, subcap. *Ce se poate face*).

c. De ce a fost imperativ ca Agar și Ismael să fie complet alungați din familia lui Avraam — și care sunt unele dintre lecțiile spirituale profunde pe care le putem învăța din aceasta? Geneza 21:9-12; Galateni 4:29-31; Romani 13:12.

Geneza 21:9-12: „Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam egipteanca Agar. Și a zis lui Avraam: „Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei, căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.” Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său. Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mâhnești de cuvintele acestea, din pricina copilului și din pricina roabei tale; fă Sarei tot ce-ți cere, căci numai din Isaac va ieși o sămânță care va purta cu adevărat numele tău.”

Galateni 4:29-31: „Și cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum. Dar ce zice Scriptura? „Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode.” De aceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.”

Romani 13:12: „Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericii și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.”

„Dacă Dumnezeu ar fi aprobat poligamia, El nu l-ar fi condus astfel pe Avraam să o alunge pe Agar și pe fiul ei. El dorea să ne învețe pe toți o lecție în aceasta, că drepturile și fericirea relației de căsătorie trebuie să fie întotdeauna respectate și păzite, chiar cu un mare sacrificiu. Sara era prima și singura soție adevărată a lui Avraam. Ea era îndreptățită la drepturi de soție și mamă, pe care nimeni nu le putea avea în familie. Ea avea reverență pentru soțul ei, numindu-l domn, însă ea era geloasă ca afecțiunile lui să nu fie împărțite cu Agar. Dumnezeu nu a muștrat-o pe Sara pentru cursul pe care l-a urmat. Avraam a fost muștrat de îngeri pentru că nu s-a încrezut în puterea lui Dumnezeu, fapt care l-a condus să o ia pe Agar ca soție a sa și să creadă că prin ea promisiunea urma să fie îndeplinită.” — *Istoria mântuirii*, p. 80 engl. (cap. 10, *Avraam și sămânța promisă: fiul promis*).

Marți

23 noiembrie

3. ELIBERARE

a. Cum ne invită Pavel să acceptăm eliberarea prin Hristos? Galateni 5:1.

Galateni 5:1: „Așadar, stați tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți din nou în jugul robiei.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Cei care cred în Hristos și ascultă poruncile Sale nu sunt sub robie față de legea lui Dumnezeu; căci pentru cei care cred și ascultă, legea Sa nu este o lege a robiei, ci a libertății. Oricine crede în Hristos, oricine se bazează pe puterea păstrătoare a unui Salvator înviat care a suferit pedeapsa pronunțată asupra călcătorului legii, oricine care rezistă ispitei și în mijlocul răului copiază modelul dat în viața lui Hristos, va deveni—prin credința în jertfa ispășitoare a lui Hristos — părtaș al naturii divine, întrucât a scăpat de corupția care este în lume prin poftă. Oricine care prin credință ascultă de poruncile lui Dumnezeu va ajunge starea lipsită de păcat, în care a trăit Adam înainte de păcătuirea sa.” — *In Heavenly Places*, p. 146.

b. Ce apel face Pavel pentru a menține angajată atenția noastră și pentru a evita disensiunea cauzată de trecerea dincolo de ce stă scris? Galateni 5:2-4.

Galateni 5:2-4: „Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic. Și mărturisesc iarăși încă o dată oricărui om care primește tăierea împrejur că este dator să împlinească toată Legea. Voi, care voiți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, v-ați despărțit de Hristos; ați căzut din har.”

„Învățătorii [care susțineau] iudaizarea... îi îndemneau pe convertiții la creștinism să respecte legea ceremonială în privința circumciziei. Ei susțineau încă faptul că israelul inițial erau copiii înălțați și privilegiați ai lui Avraam, și erau îndreptățiți la toate promisiunile făcute lui. Ei credeau cu sinceritate că adoptând această poziție de mijloc între iudei și creștini, ei urma să aibă succes în îndepărtarea disprețului care era asociat creștinismului, și urma să strângă ca recoltă un număr mare de evrei.

Ei apărau poziția lor, care era în opoziție directă cu cea a lui Pavel, arătând că atitudinea apostolului de a primi neamurile în biserică fără circumciziune îi împiedica pe mai mulți evrei de la a accepta credința, decât se alăturau [bisericii] dintre neamuri. Astfel, ei își scuza opoziția față de rezultatele deciziilor calme ale servilor recunoscuți ai lui Dumnezeu. Ei refuzau să admită că lucrarea lui Hristos cuprindea întreaga lume. Ei pretindeau că El era Salvatorul doar al evreilor; de aceea ei susțineau că neamurile ar trebui să primească circumcizia, înainte de a fi admiși la privilegiile bisericii lui Hristos.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1110, 1111 engl. (cap. referitor la Galateni 5).

Miercuri

24 noiembrie

4. CREDINȚA ÎNȚELEASĂ GREȘIT

a. Cum se rezuma poziția umilă, credincioasă, a lui Pavel? Galateni 5:5.

Galateni 5:5: „Căci noi, prin Duhul, așteptăm prin credință nădejdea neprihănirii.”

„Lasă cazul tău în mâinile Domnului, și crede Cuvântul Său. Crede, o, crede Cuvântul Domnului, și umblă prin credință, nu prin vedere. Consacră-te din nou lui Dumnezeu. Fii loial și credincios față de un „Așa zice Domnul”, și stai ferm în libertatea cu care te face liber Hristos.”—*The Upward Look*, p. 337.

b. Cum a fost Pavel frecvent înțeles greșit de către dizidenții care erau atât în Galatia cât și în alte părți din biserică? Galateni 5:7-12; 1 Corinteni 1:10-13.

Galateni 5:7-12: „Ați alergat bine; cine v-a împiedicat ca să nu ascultați de adevăr? Credulitatea aceasta nu vine de la cel ce vă cheamă. Puțină dospeală dospește tot aluatul. Eu am încredere în voi, prin Domnul, că nu veți fi nicidecum cu o altă minte; dar cel ce vă tulbură își va purta judecata, oricine ar fi. Și eu, fraților, dacă mai predic circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Atunci poticnirea crucii a fost înlăturată. Aș dori să fie stârpiți cei ce vă tulbură.” (engl. KJV, rom. BTF).

1 Corinteni 1:10-13: „Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire. Căci, fraților, am aflat despre voi, de la ai Cloei, că între voi sunt certuri. Vreau să spun că fiecare din voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!” „Și eu al lui Apolo!” „Și eu al lui Chifa!” „Și eu al lui Hristos!” Hristos a fost împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?”

„Consiliul [ucenicilor de la Ierusalim]... hotărâse că cei convertiți din biserică iudaică puteau respecta orânduiriile legii mozaice dacă doreau, în același timp însă acele orânduiri nu urma să fie obligatorii pentru cei convertiți dintre neamuri. Clasa oponentă a folosit acum acest fapt pentru a cere să se facă o deosebire între cei care respectau legea ceremonială și cei care nu o respectau, susținând că cei de pe urmă erau mai departe de Dumnezeu decât cei dintâi.

Indignarea lui Pavel a fost trezită. Vocea sa s-a ridicat într-o mustrare aspră: ‚Dacă vă circumcideți, Hristos nu vă va folosi la nimic.’ Partida care susținea că nu exista nicio valoare în creștinism fără circumcizie s-a aranjat în rânduri împotriva apostolului, și el trebuia să îi întâmpine în fiecare biserică pe care o vizita: în Ierusalim, Antiohia, Galatia, Corint, Efes și Roma. Dumnezeu l-a îndemnat să meargă în marea lucrare de predicare a lui Hristos, și Acesta crucificat; circumcizia sau necircumcizia nu reprezenta nimic. Partida iudeizatoare privea la Pavel ca la un apostat doritor să doboare zidul de despărțire pe care Dumnezeu îl stabilise între israeliți și lume. Ei vizitau fiecare biserică pe care el o organizase, creând diviziuni. Susținând că scopul scuză mijloacele, ei circulau acuzații false contra apostolului, și încercau să aducă dispreț asupra lui. Când Pavel, vizitând bisericile, a mers pe urmele acestor opozanți zeloși și fără scrupule, el a întâlnit pe mulți care îl priveau cu neîncredere, și pe unii care chiar disprețuiau eforturile sale.

Aceste diviziuni cu privire la legea ceremonială și la meritele relative ale diferiților slujitori care predicau doctrina evangheliei, i-au cauzat apostolului multă anxietate și muncă grea [1 Corinteni 1: 10-13 citat].” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1111 engl. (cap. referitor la Galateni 5).

5. CE TIP DE ACȚIUNE?

- a. **În timp ce legea ceremonială și circumciziunea au fost date de Dumnezeu pentru un scop în sistemul religios ebraic din vechime, ce trebuie să realizeze toți cei care Îl acceptă pe Hristos ca singura Sursă de viață veșnică? Galateni 5:6.**

Galateni 5:6: „Căci, în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preț, ci credința care lucrează prin dragoste.”

„Credința autentică lucrează prin dragoste. Când privești la Calvar, aceasta nu trebuie să liniștească sufletul în neîndeplinirea datoriei, nici să te mângâie în somn, ci să creeze credință în Isus, credința care va lucra, curățînd sufletul de noroiul egoismului. Când ne prindem de Hristos prin credință, lucrarea noastră abia a început. Fiecare om are obiceiuri corupte și păcătoase care trebuie biruite prin lupte viguroase. Fiecărui suflet i se cere să lupte lupta credinței. Dacă cineva este un urmaș al lui Hristos, el nu poate fi un înșelător șmecher în afaceri, nu poate fi împietrit, lipsit de simpatie. El nu poate fi aspru în vorbire. Nu poate fi plin de îngâmfare și de apreciere de sine. El nu poate fi asupritor, nici nu poate folosi cuvinte aspre, să cenzureze și să condamne.” —*Solii alese*, vol. 2, p. 20 engl. (cap. 1, *Avertizare contra învățăturilor senzaționale și a religiei emoționale*).

„Eforturile de dragoste izvorăsc din lucrarea credinței. Religia Bibliei înseamnă lucrare constantă. „Așa să strălucească lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.’ Îndepliniți-vă mântuirea voastră cu frică și cu tremur, pentru că Dumnezeu este Cel care lucrează în voi, atât pentru a dori cât și pentru a face din buna Sa plăcere.’ Trebuie să fim zeloși pentru fapte bune; fiți atenți să mențineți faptele bune. Și Martorul credincios spune: „Știu faptele tale.’

În timp ce este adevărat că activitățile noastre agitate nu ne vor asigura în ele însele mântuirea, este de asemenea adevărat că acea credință care ne unește cu Hristos va mișca sufletul la activitate.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1111 engl. (cap. referitor la Galateni 6).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum greșim și noi în mod similar, ca atunci când Agar avea să fie purtătoarea unui fiu pentru Avraam?
2. Ce binecuvântare și datorie au venit atunci când Avraam și Sara s-au încrezut mai mult în Dumnezeu?
3. Cum aș putea fi în pericol fie de a adăuga sau de a scoate din ceea ce a scris Dumnezeu, cu scopul de a câștiga posibil un număr mai mare de convertiți — și de ce ar fi aceasta greșit?
4. În ce moduri s-ar putea să cauzez disensiuni asupra unor chestiuni care nu au rol în mântuire?
5. Care e necesar să fie motivația reală din spatele a tot ce fac în viață?

Darul Sabatului Întâi pentru clădirea bisericii din Szentes, Ungaria

Ungaria este una dintre cele 50 de țări din continentul multicultural al Europei. În istoria Mișcării de Reformă, Ungaria a jucat un rol semnificativ. Pe măsură ce lucrurile luau amploare în Europa în anul 1915, Mișcarea de Reformă a început să se extindă din această țară. A patra Sesiune a

Conferinței Generale s-a ținut de asemenea aici, în 1934. În timpul celei de-al doilea război mondial, frații noștri au suferit foarte mult, și unii chiar și-au dat viața pentru credința lor.

Numărul nostru de membri a crescut, și mulțumită multor eforturi ale strămoșilor noștri, avem cinci clădiri ale bisericii în această țară. În anii trecuți am reușit să renovăm o biserică prin unul dintre Darurile Primului Sabat și suntem recunoscători fraților noștri din întreaga lume pentru generozitatea lor.

Una dintre cele mai mari probleme aici în Ungaria este că două generații lipsesc din rândurile noastre—și din acest motiv povara pentru renovarea și îngrijirea clădirilor bisericii este excesivă și dincolo de capacitățile noastre. Prin harul lui Dumnezeu, am dori să evităm transferarea acestei poveri asupra generației care urmează și, în schimb, am vrea să îi ajutăm să își îndrepte atenția și să își investească mijloacele și capacitățile lor spre lucrarea misionară în această țară.

Una dintre clădirile bisericii noastre care are cea mai mare nevoie de renovare este în Szentes, unde avem 15 membri și mulți tineri de toate vârstele, care iau parte în mod energic la toate activitățile misionare. Această clădire a fost construită cu tehnologie veche și este mică. E nevoie nu doar de a renova clădirea, ci de asemenea de a o moderniza și extinde, sau poate de a cumpăra sau clădi una nouă. Ce vom realiza, depinde de generozitatea voastră.

„Priviți la izvorul care curge din munte, împrăștiind pământul însetat peste care trece. Ce binecuvântări aduce! Cineva ar putea gândi că dăruind atât de generos, el își va epuiza resursele. Dar nu e așa. Face parte din marele plan al lui Dumnezeu ca pârâul care curge să nu ducă niciodată lipsă; și zi după zi, și an după an el curge pe calea sa, primind întotdeauna și dând întotdeauna.” —*My Life Today*, p. 223.

Ne rugăm ca binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră și avem încredere că darul vostru vă va fi întors de Dumnezeu înzecit.

Frații voștri și surorile voastre din Câmpul de Misiune din Ungaria

Umblând în Duhul

TEXT DE MEMORAT: „Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.” (Galateni 5:16).

„Dacă noi toți am umbla pe urmele pașilor Omului de pe Calvar, inimile noastre mândre ar fi supuse de harul lui Hristos. Nu ar exista nicio ceartă între frați, ci în umilință a minții fiecare ar aprecia pe alții mai mult decât pe sine. Dragostea voastră unii față de alții ar fi exprimată în cuvinte și fapte de tandrețe, și această împietrire rece a inimii ar fi topită de dragostea lui Isus.” — *The Signs of the Times*, 9 martie 1888.

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 612-620 engl. (cap. 106, „Tăind și retezând” sau *Criticând fără cruțare*).

Duminică

28 noiembrie

1. O CHEMARE PENTRU A SERVI

a. **În contrast cu o mărturisire formală de credință, care este cea mai puternică dovadă că am permis ca legea lui Dumnezeu să fie scrisă în inimile noastre? Galateni 5:13, 14; Matei 5:43-48.**

Galateni 5:13, 14: „Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste. Căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: ‚Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.’”

Matei 5:43-48: „Ați auzit că s-a zis: ‚Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.’ Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drekți și peste cei nedrești. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

„O religie legalistă este insuficientă pentru a aduce sufletul în armonie cu Dumnezeu. Ortodoxia dură, rigidă, a fariseilor, lipsită de căință, gingășie

sau dragoste, era doar o piatră de poticnire pentru păcătoși. Ei erau ca sarea care își pierduse gustul; pentru că influența lor nu avea puterea de a păstra lumea de corupție. Singura credință adevărată este cea care ‚lucrează prin dragoste’ (Galateni 5:6) pentru a curăța sufletul. Este ca aluatul care transformă caracterul.”—*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 53 engl. (cap. 3, *Spiritualitatea Legii*).

„Credința lucrează prin dragoste și curăță sufletul, și împreună cu credința va exista ascultare corespunzătoare, o îndeplinire credincioasă a cuvintelor lui Hristos. Creștinismul este întotdeauna profund practic, adaptându-se la toate circumstanțele vieții concrete. ‚Voi sunteți martorii Mei.’ Martori în fața cui?—A lumii; pentru că va trebui să duceți cu voi peste tot o influență sfântă. Hristos trebuie să locuiască în sufletul vostru și voi trebuie să vorbiți despre El și să manifestați farmecul caracterului Său.”—*Solii pentru tineret*, p. 200 engl. (cap. 60, *Dând mărturie pentru Hristos*).

Luni

29 noiembrie

2. VEGHIND ASUPRA ATITUDINII NOASTRE

- a. Ce avertizare este dată împotriva obiceiului vicios de a critica aspru pe alții — și de ce se întâmplă aceasta? Galateni 5:15; Psalm 59:12.**

Galateni 5:15: „Dar, dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.”

Psalmii 59:12: „Gura lor păcătuiește la fiecare vorbă care le iese de pe buze: să se prindă în însăși mândria lor, căci nu spun decât blesteme și minciuni!”

„Eul va nutri întotdeauna o apreciere înaltă despre sine. Când oamenii își pierd dragostea dintâi, ei nu țin poruncile lui Dumnezeu, și apoi încep să se critice unii pe alții. Acest spirit va lupta constant pentru suprațorie, până la sfârșitul timpului. Satan încearcă să îl alimenteze pentru ca frații în ignoranța lor să încerce să se devoreze unii pe alții. Dumnezeu nu este glorificat, ci foarte dezonorat; Spiritul lui Dumnezeu este întristat.

Satan se bucură pentru că știe că dacă poate pune pe frați să îi vegheze pe frații lor în biserică și în lucrarea de slujire, unii vor fi atât de demoralizați și descurajați, până la punctul de a-și părăsi postul datoriei. Aceasta nu este lucrarea Duhului Sfânt; o putere de jos lucrează în camerele minții și în templul sufletului pentru a pune atributele sale acolo unde ar trebui să fie atributele lui Hristos.”—*Minte, caracter și personalitate*, vol. 2, p. 636, 637 engl. (cap. 70, *Critica*).

b. Cum putem fi noi eliberați de rădăcina diviziunii — gândurile lipsite de amabilitate? Efeseni 5:8; Coloseni 3:12-15.

Efeseni 5:8: „Odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii.”

Coloseni 3:12-15: „Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura de săvârșirii. Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători.”

„Toți cei care mărturisesc a fi creștini să deschidă ușa inimilor lor pentru Spiritul Său și pentru harul Său; atunci pacea lui Hristos va locui în așa mod în inimile lor și va fi revelată în caracterele lor, încât nu va fi discordie, nici luptă, nici dorință de a întrece pe alții, nici mușcăături și devorare a celorlalți, nici alergare după supremație. Marele și seriosul efort va fi de a trăi viața lui Hristos. Trebuie să reprezentăm spiritul Său de îndurare și să nu dăm nicio ocazie cuiva de a urma exemplul nostru în a face rău.

Isus era amabil, binevoitor. El era ascultător de toate poruncile Tatălui Său, în mod implicit și fără a consulta conveniența sau vreun alt interes egoist.”—*Astăzi cu Dumnezeu*, p. 207 engl. (cap. 199, *O viață ca a Lui*).

„A umbla în lumină înseamnă a hotărî, a exersa gândirea, a exercita puterea voinței, într-o încercare de a-L reprezenta pe Hristos printr-un caracter plăcut. Înseamnă a da la o parte toată întunecimea. Nu trebuie să te odihnești satisfăcut, spunând doar „Sunt un copil al lui Dumnezeu.” Îl contempli tu pe Isus, și, contemplându-L devii schimbat în asemănarea Sa? A umbla în lumină înseamnă înaintare și progres în realizările spirituale...

Ce lucru teribil este a arunca întuneric pe cărarea altora, prin faptul că aducem umbră și întunecime asupra noastră înșine! Fiecare să ia seama la el însuși. Nu imputați altora defectele voastre de caracter.”—*Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 200 engl. (cap. *A umbla în lumină aduce curaj*).

Martți

30 noiembrie

3. DACĂ SUNTEM TRATAȚI FĂRĂ AMABILITATE

a. Cum sunt avertizați creștinii din toate generațiile împotriva unui rău serios care a apărut în zilele lui Pavel? 1 Corinteni 6:1-8.

1 Corinteni 6:1-8: „Cum! Când vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuți și nu la sfinți? Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate? Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia? Deci, când aveți neînțelegeri pentru lucrurile vieții acesteia, voi puneți judecători pe aceia pe care Biserica nu-i bagă în seamă? Spre rușinea voastră zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici măcar un singur om înțelept, care să fie în stare să judece între frate și frate? Dar un frate se duce la judecată cu alt frate, și încă înaintea necredincioșilor! Chiar faptul că aveți judecați între voi este un cusur pe care-l aveți. Pentru ce nu suferiți mai bine să fiți nedreptățiți? De ce nu răbdați mai bine paguba? Dar voi singuri sunteți aceia care nedreptățiți și păgubiți, și încă pe frați!”

„[Pavel] avea încercări pe care voi nu le-ați experimentat niciodată, nici nu veți fi vreodată chemați să le răbdați, și totuși el se întoarce de la acestea; el nu zăbovește asupra lor, ci preamărește harul lui Dumnezeu.” — *Minte, Caracter și Personalitate*, vol. 2, p. 461 engl. (cap. 49, *Măhnirea*).

„Când se ridică probleme în biserică, nu ar trebui să căutăm ajutor de la avocați care nu sunt de credința noastră. Dumnezeu nu dorește ca noi să deschidem dificultățile din biserică în fața celor care nu se tem de Dumnezeu. El nu ar dori ca noi să depindem de ajutorul acelora care nu ascultă de cerințele Sale. Cei care se încred în astfel de consilieri, arată că ei nu au credință în Dumnezeu. Prin lipsa lor de credință Domnul este mult dezonorat, și cursul lor aduce mare vătămare pentru ei înșiși. Apelând la necredincioși să le rezolve dificultățile din biserică, ei se mușcă și se devo-rează unii pe alții, pentru a fi ,consumați unii de alții’ (Galateni 5:15).

Acești oameni dau la o parte sfatul pe care l-a dat Dumnezeu, și ei fac tocmai lucrurile pe care El le poruncește să nu le facă. Ei arată faptul că au ales lumea ca judecător al lor, și în ceruri numele lor sunt înregistrate ca fiind una cu ale necredincioșilor. Hristos este răstignit din nou, și făcut din nou de rușine în public. Oamenii aceștia să știe că Dumnezeu nu ascultă rugăciunile lor. Ei insultă numele Lui sfânt, și El îi va lăsa pradă atacurilor lui Satan până când ei vor vedea nebunia lor și Îl vor căuta pe Domnul prin mărturisirea păcatului lor.

Chestiunile care sunt în legătură cu biserica trebuie să fie ținute în cadrul ei. Dacă un creștin suferă vreun abuz, el trebuie să îl sufere cu răbdare; dacă este fraudat, el nu trebuie să apeleze la curțile de justiție. Mai degrabă să sufere paguba și răul.” — *Solii alese*, vol. 3, p. 299, 300 engl. (cap. 22, *Accentul pe tema salvării—1890-1908*).

b. Dacă suntem tratați inechitabil sau fără amabilitate în biserică, ce trebuie să ținem minte? Romani 12:19; Evrei 12:14, 15.

Romani 12:19: „Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri, ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu, căci este scris: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul.”

Evrei 12:14, 15: „Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare și mulți să fie întinați de ea.”

„Dumnezeu Se va ocupa de membrul nedemn al bisericii, care îl fraudează pe fratele său sau cauza lui Dumnezeu; creștinul nu e nevoie să lupte pentru drepturile sale. Dumnezeu Se va ocupa de cel care violează aceste drepturi. [Romani 12:19 citat]. Se ține o socoteală a acestor chestiuni și pentru toate Dumnezeu spune că El va răzbuna.” —Ibid., p. 300.

„Fiecare rădăcină de amărăciune să fie îndepărtată.” —Mărturie pentru biserică, vol. 5, p. 241 engl. (cap. 26, *Unitatea creștină*).

Miercuri

1 decembrie

4. O TEMELIE PENTRU VICTORIE

a. Pe scara sfințirii creștine, ce vine înaintea răbdării—și de ce? 2 Petru 1:3-7.

2 Petru 1:3-7: „Așa cum dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate lucrurile pentru viață și evlavie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat la glorie și virtute, prin care ne sunt dăruite cele mai mari și prețioase promisiuni, ca prin acestea să deveniți părtași naturii dumnezeiești, ați scăpat de corupția care este în lume prin poftă. Și în afară de aceasta, dându-vă toată silința, adăugați credinței voastre virtutea; și la virtute, cunoașterea, și la cunoaștere, înfrânare; și la înfrânare, răbdare; și la răbdare, evlavie; și la evlavie, dragostea frățească; și la dragoste frățească, dragoste față de toți oamenii.” (engl. KJV).

„Un om necumpătat nu poate fi un om răbdător. Nu este necesar să bei băuturi alcoolice pentru a fi necumpătat. Păcatul mâncării nestăpânite, a mânca prea des, prea mult, și dintr-o hrană bogată, nesănătoasă, distruge acțiunea sănătoasă a organelor digestive, afectează creierul, și pervertește judecata, împiedicând gândirea și acționarea rațională, calmă, sănătoasă. Și aceasta este o sursă ce are ca rod abundent încercări în biserică. De aceea, pentru ca poporul lui Dumnezeu să fie într-o stare acceptabilă în fața Lui, în care Îl pot glorifica în corpurile și spiritele lor, care sunt ale Lui, ei trebuie să își tăgădu-

iască într-un mod plin de interes și zel satisfacerea apetitului lor, și să exercite temperanță în toate lucrurile.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 618, 619 engl. (cap. 106, „*Tăind și retezând*” sau *Criticând fără cruțare*).

b. Cum a rezumat Pavel cheia victoriei în acest domeniu? Galateni 5:16.

Galateni 5:16: „*Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.*”

„Ni se poruncește să răstignim carnea, cu afecțiunile și poftele ei. Cum să facem aceasta? Să provocăm durere corpului? Nu; ci să dăm la moarte ispita spre păcat. Gândul corupt trebuie să fie alungat. Fiecare gând trebuie adus în supunere față de Isus Hristos. Toate tendințele animalice trebuie să fie supuse puterilor superioare ale sufletului. Dragostea de Dumnezeu trebuie să domnească supremă; Hristos trebuie să ocupe un tron nedivizat. Corpurile noastre trebuie să fie considerate posesiunea Sa răscumpărată...

În experiența lui Daniel și a tovarășilor săi avem un exemplu de triumf al principiului asupra ispitei spre îngăduirea apetitului. Acest caz ne arată că prin principiul religios tinerii pot triumfa asupra poftii cărnii (a trupului), și pot rămâne loiali cerințelor lui Dumnezeu, chiar dacă aceasta i-ar costa un mare sacrificiu...

Ar trebui să luăm în considerare cuvintele apostolului în care el face apel la frații săi ca, prin îndurarea lui Dumnezeu, să prezinte trupurile lor „o jertfă vie, sfântă, acceptabilă lui Dumnezeu.” Aceasta este adevărata sfințire. Nu este doar o teorie, o emoție, sau o formă de cuvinte, ci un principiu viu, activ, care intră în viața de fiecare zi. El cere ca obiceiurile noastre de mâncare, de băutură, și de îmbrăcăminte să fie astfel, încât să ne asigure păstrarea sănătății fizice, mentale și morale, ca să putem prezenta Domnului trupurile noastre—nu ca o jertfă coruptă de obiceiuri rele, ci—, o jertfă vie, sfântă, acceptabilă lui Dumnezeu.” — *Asemenea lui Hristos*, p. 144 engl. (cap. 130, *Relația dintre carne și spirit*).

Joi

2 decembrie

5. ASCULTÂND DE CĂLĂUZIREA SPIRITULUI

a. Ce putem învăța din principiile lui Hristos, care au călăuzit modul în care Pavel a administrat divergențele din Galatia? Matei 5:23, 24; 13: 27-29.

Matei 5:23, 24: „*Așa că, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.*”

Matei 13:27-29: „Robii stăpânului casei au venit și i-au zis: ‘Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?’ El le-a răspuns: ‘Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.’ Și robii i-au zis: ‘Vrei dar să mergem s-o smulgem?’ ‘Nu’, le-a zis el, ‘ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea.’”

„Învățătorii falși aduseseră galatenilor doctrine care erau opuse evangheliei lui Hristos. Pavel încercase să demaște și să corecteze aceste erori. El dorea mult ca învățătorii falși să fie separați de biserică, însă influența lor afectase atât de mulți dintre credincioși, încât părea riscant să ia măsuri împotriva lor. Exista pericolul de a cauza luptă și diviziune, care ar fi fost ruinătoare pentru interesele spirituale ale bisericii. De aceea el a căutat să îi impresioneze pe frații săi cu privire la importanța faptului de a încerca să se ajute unii pe alții în dragoste. El a declarat că toate cerințele legii care prescria datoria noastră față de semenii noștri sunt împlinite în dragoste unii față de alții. El i-a avertizat că dacă își îngăduiau ură și lupte, divizându-se în partide, și asemenea brutelor mușcându-se și devorându-se unii pe alții, ei urma să aducă asupra lor înșiși nefericire prezentă și ruină viitoare. Exista o singură cale prin care să prevină aceste rele teribile, și aceea era, așa cum le recomanda apostolul, să „umble în Duhul”. Ei trebuia ca prin rugăciune constantă să caute călăuzirea Duhului Sfânt, care i-ar fi călăuzit la dragoste și unitate.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 243 engl. (cap. 26, *Unitatea creștină*).

„Fratele meu, sora mea, când apar probleme între tine și un alt membru al familiei lui Dumnezeu, urmezi tu indicațiile Bibliei? Înainte de a-i prezenta lui Dumnezeu jertfa ta de rugăciune, mergi tu la fratele tău, și în spiritul lui Hristos vorbești cu el? ... [Matei 5:23, 24 citat]. Atunci poți să o oferi [n.tr. jertfa] cu o conștiință curată; pentru că ai dat afară rădăcina de amarăciune.” — *The General Conference Bulletin*, 1 aprilie 1903.

Vineri

3 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum este împlinită legea lui Dumnezeu în viața de zi cu zi, chiar și în această generație?
2. Ce anume declară apostolul inspirat că este legătura perfecțiunii (desăvârșirii)?
3. De ce este atât de important să evităm nutrirea unei rădăcini de amarăciune contra altora?
4. Cum promovează auto-controlul relații mai bune?
5. Cum pot nutri o mai mare armonie cu persoanele care par a fi dificile?

Carnea versus spiritul

TEXT DE MEMORIZAT: „Și cei care sunt ai lui Hristos au răstignit carnea cu afecțiunile și poftele.” (Galateni 5:24, engl. KJV)

„Condițiile mântuirii, care sunt prezentate în cuvântul lui Dumnezeu, sunt simple, clare, nefiind nimic mai puțin decât conformare perfectă cu voia lui Dumnezeu și puritate a inimii și a vieții. Trebuie să răstignim eul cu poftele sale. Trebuie să ne curățăm de toată murdăria cărnii și a spiritului, definitivând sfințenia în temere de Dumnezeu.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 440 engl. (cap. 80, *Predicatori neconsacrați*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 133-136 engl. (cap. 18, *Adevărata dragoste*).

Duminică

5 decembrie

1. LUPTA

- a. **Descrieți lupta inimii umane naturale (firești) care are nevoie de eliberarea de condamnare prin supunere deplină, constantă față de Hristos. Galateni 5:17, 18.**

Galateni 5:17, 18: „Căci carnea pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii; și acestea sunt potrivnice unele altora, așa încât nu puteți face cele ce văiți. Dar dacă sunteți conduși de Duhul, nu sunteți sub lege.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Dragostea noastră pentru Hristos va fi proporțională cu adâncimea convingerii noastre de păcat, și prin lege este cunoștința despre păcat. Însă atunci când ne vedem pe noi înșine, să ne îndepărtăm privirea de la noi spre Isus, care S-a dat pe Sine Însuși pentru noi ca să ne poată răscumpăra de toată fărădelegea. Prin credință prindeți-vă de meritele lui Hristos, și vă va fi aplicat sângele care curățește sufletul. Cu cât mai clar vedem relele și pericolele la care am fost expuși, cu atât mai recunoscători vom fi pentru eliberarea prin Hristos. Evanghelia lui Hristos nu dă oamenilor autorizația de a încălca legea, pentru că prin încălcare au fost deschise stăvilarele vaiului asupra lumii noastre.”—*Credința și faptele*, p. 96 engl. (cap. 13, *Credința și faptele—mână în mână*).

„Sfințirea este o lucrare zilnică. Nimeni să nu se înșele crezând că Dumnezeu îl va ierta și binecuvânta în timp ce el calcă în picioare una dintre

cerințele Sale. Îndeplinirea intenționată a unui păcat cunoscut reduce la tăcere vocea mărturisitoare a Spiritului, și separă sufletul de Dumnezeu. Oricare ar fi culmile sentimentului religios, Isus nu poate locui în inima care desconsideră legea divină. Dumnezeu îi va onora doar pe cei care Îl onorează.” — *The Sanctified Life*, p. 92.

Luni

6 decembrie

2. FAPTELE CĂRNII

a. Numiți faptele cărnii (ale firii pământești) menționate de Pavel — și explicați de ce avem nevoie să fim în mod serios avertizați împotriva lor. Galateni 5:19-21.

Galateni 5:19-21: „Iar faptele cărnii sunt cunoscute; acestea sunt: adulter, curvie, necurăția, desfrânare, idolatrie, vrăjitorie, ură, certuri, gelozii, furii, lupte, dezbinări, erezii, invidii, ucideri, îmbuibări și cele asemănătoare acestora; despre care vă spun dinainte, așa cum v-am spus în trecut, că cei care lucrează astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.” (engl. KJV, rom. BTF).

„[Hristos] a purtat vina încălcării legii, și ascunderea feței Tatălui Său, până când inima Sa a fost frântă și viața Sa zdrobită Și fiecare suflet care refuză să devină părtaș al ispășirii oferite cu un așa cost trebuie să poarte în propria sa persoană vina și pedeapsa călcării legii.” — *Marea luptă*, p. 540 engl. (cap. 33, *Prima mare amăgire*).

b. De ce este adulterul (relația sexuală între un bărbat căsătorit și o femeie, alta decât soția sa, sau dintre o femeie căsătorită și un bărbat, altul decât soțul ei) o încălcare a legii lui Dumnezeu? Exodul 20:14; Evrei 13:4.

Exodul 20:14: „Să nu preacurvești.”

Evrei 13:4: „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.”

c. Ce trebuie să realizăm despre curvie (similară adulterului, însă implicând persoane necăsătorite) și necurăția și desfrânarea care conduc la ea? 1 Corinteni 6:18; Matei 5:27, 28.

1 Corinteni 6:18: „Fugiți de curvie! Orice alt păcat pe care-l face omul este un păcat săvârșit afară din trup, dar cine curvește păcătuiește împotriva trupului său.”

Matei 5:27, 28: „Ați auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu preacurvești.’ Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui.”

„Cel mai solemn mesaj încredințat vreodată muritorilor a fost încredințat acestui popor, și ei pot avea o influență puternică, dacă doresc să fie sfințiți de el. Ei mărturisesc a sta pe platforma înaltă a adevărului veșnic, ținând toate poruncile lui Dumnezeu; de aceea, dacă ei își îngăduie păcatul, dacă ei comit curvie și adulter, vina lor este de o mărime de zece ori mai mare decât este cea a claselor pe care le-am numit, care nu recunosc legea lui Dumnezeu ca fiind obligatorie pentru ei.”—*Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, p. 450, 451 engl. (cap. 59, *Un apel către biserică*).

„Porunca [a șaptea] interzice nu doar actele de necurăție, ci gândurile și dorințele senzuale, sau orice practică ce tinde să le stârnească. Puritatea se cere nu doar în viața exterioară, ci în intențiile și emoțiile tainice ale inimii.”—*Patriarhi și profeți*, p. 308 engl. (cap. 27, *Legea dată lui Israel*).

d. Cum este Dumnezeu dispus să ne ajute să biruim? Matei 5:8; Psalmul 51:5-7, 10.

Matei 5:8: „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”

Psalmii 51:5-7, 10: „Iată că sunt născut în neleguire și în păcat m-a zămislit mama mea. Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu! Curățește-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada!... (10) Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!”

„Prin Duhul este făcută curată inima.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 671 engl. (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

Marți

7 decembrie

3. FAPTELE CĂRNII (CONTINUARE)

a. Ce este greșit la a idolatriza pe cineva? Exodul 20:1-6.

Exodul 20:1-6: „Atunci, Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte și a zis: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământ-

tul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.”

„Prin idolatrie [Pavel] nu se referea doar la închinarea la idoli, ci la slujirea de sine, la dragostea de comoditate, la satisfacerea apetitului și pasiunii. O simplă mărturisire de credință, o cunoaștere plină de laudăroșenie a adevărului, nu face dintr-un om un creștin. O religie care caută doar să mulțumească ochiul, urechea și gustul, sau care aprobă îngăduirea de sine, nu este religia lui Hristos.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 317 engl. (cap. 30, *Chemați la ajungerea unui standard mai înalt*).

b. Ce trebuie să realizăm cu privire la cât de mult a urât Dumnezeu întotdeauna toate felurile de vrăjitorie și farmecele? Exodul 22:18; Maleahi 3:5; Apocalipsa 21:8.

Exodul 22:18: „Pe vrăjitoare să n-o lași să trăiască.”

Maleahi 3:5: „Mă voi apropia de voi pentru judecată și Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descântătorilor și preacurvarilor, împotriva celor ce jură strâmb, împotriva celor ce opresc plata simbriașului, care asupresc pe văduvă și pe orfan, nedreptățesc pe străin și nu se tem de Mine”, zice Domnul oștirilor.”

Apocalipsa 21:8: „Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”

„Chiar însuși numele de vrăjitorie este astăzi privit cu dispreț. Pretenția că oamenii pot întreține comunicări cu spiritele rele este considerată o poveste a Evului Întunecat. Însă spiritismul, ai cărui convertiți se numără cu sutele de mii, da, cu milioanele, care și-a croit drum în cercurile științifice, care a invadat biserici, și a găsit favoare în corpurile legislative și chiar în curțile regilor—această înșelăciune colosală este doar o reînviere, într-o formă deghizată, a vrăjitoriei condamnate și interzise din vechime.”—*Marea luptă*, p. 557 engl. (cap. 34, *Pot morții noștri să ne vorbească?*).

c. De ce sunt atât de rele ura, dezbinarea (discordia), emulațiile (dorințele intense de superioritate rezultată din competiție), mânia, cearta, răskoalele (stârnirea de nemulțumire sau rebeliune), invidiile și crimele? 1 Ioan 3:15.

1 Ioan 3:15: „Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că niciun ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el.”

d. Cu ce limbaj puternic a condamnat Hristos ereziile (doctrinile contrare unui „așa zice Domnul”)? Matei 15:9; Ioan 8:44.

Matei 15:9: „Degeaba Mă cinstesc ei învățând ca învățăături niște porunci omenști.”

Ioan 8:44: „Voi aveți de tată pe diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.”

**e. Cu ce tip de ocazii sunt asociate beția și petrecerile?
Daniel 5:1-6, 26-28, 30; Matei 14:6-11.**

Daniel 5:1-6, 26-28, 30: „Împăratul Belșațar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai-mari ai lui și a băut vin înaintea lor. Și, în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint pe care le luase tatăl său, Nebucadnețar, din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai-marii lui, nevestele și țittoarele lui. Au adus îndată vasele de aur care fuseseră luate din Templu, din Casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai-marii lui, nevestele și țittoarele lui. Au băut vin și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră. În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâini de om și au scris în fața sfeșnicului, pe tenciuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână care a scris. Atunci, împăratul a îngălbenit și gândurile atât l-au tulburat că i s-au desfăcut încheieturile soldurilor și genunchii i s-au izbit unul de altul... (26-28) Și iată tâlcuirea acestor cuvinte. Numărat înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus capăt. Cântărit înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor! Împărțit înseamnă că împărăția ta va fi împărțită și dată mezilor și perșilor!” (30) Dar, chiar în noaptea aceea, Belșațar, împăratul haldeenilor, a fost omorât.”

Matei 14:6-11: „Dar, când se prăznuia ziua nașterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeților și a plăcut lui Irod. De aceea i-a făgăduit cu jurământ că îi va da orice va cere. Îndemnată de mama sa, ea a zis: „Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!” Împăratul s-a întristat, dar, din pricina jurămintelor sale și de ochii celor ce ședea la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea. Și a trimis să taie capul lui Ioan în temniță. Capul a fost adus într-o farfurie și dat fetei, care l-a dus la mama sa.”

4. RODUL DUHULUI

- a. **În contrast cu faptele cărnii, care sunt roadele Duhului pe care le face cunoscut Pavel — și de ce nu putem să alegem câte unele dintre acestea, care ne-ar fi mai la îndemână nouă? Galateni 5:22, 23.**

Galateni 5:22, 23: „Dar rodul Duhului este dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blândețe, înfrânare; împotriva acestora nu este lege.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Când trăim prin credință în Fiul lui Dumnezeu, roadele Duhului vor fi văzute în viețile noastre; niciunul nu va lipsi.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 676 engl. (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

- b. **Ce tip de „dragoste” este rodul citat aici? 1 Corinteni 13:4-8, 13.**

1 Corinteni 13:4-8, 13: „Dragostea creștină este îndelung-răbdătoare; dragostea creștină nu invidiază; dragostea creștină nu se laudă, nu este îngâmfată, nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie repede, nu gândește să facă rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, suportă toate, crede toate, speră toate, îndură toate. Dragostea creștină nu se sfârșește niciodată. Dar profeții dacă ar fi, se vor sfârși; limbi dacă ar fi, vor înceta; cunoaștere dacă ar fi, se va duce... Și acum rămân acestea trei: credință, speranță, dragoste creștină; dar cea mai mare dintre acestea este dragostea creștină.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Indiferent cât de înaltă ar fi mărturisirea, cel a cărui inimă nu este umplută cu dragoste pentru Istru Dumnezeu și semenii săi nu este un adevărat ucenic al lui Hristos.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 318 engl. (cap. 30, *Chemați la ajungerea unui standard mai înalt*).

- c. **Ce tip de „bucurie” este rodul citat aici? Psalm 51:12; Ioan 15:10, 11; Evrei 12:2.**

Psalm 51:12: „Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijină-mă cu un duh de bunăvoință!”

Ioan 15:10, 11: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.”

Evrei 12:2: „Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

„Există suflete care să fie revitalizate; mulți care să primească bucuria salvării în inimile lor. Ei au greșit, ei nu au construit un caracter drept, însă Dumnezeu are bucurie pe care să le-o dea înapoi, chiar bucuria celor unși ai Săi.” — *The Upward Look*, p. 287.

d. De ce este necesară pacea adevărată, și cum se obține? Romani 5:1; Ioan 14:27.

Romani 5:1: „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.”

Ioan 14:27: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.”

„Toți cei ce voiesc să trăiască evlavios în Hristos Isus vor suferi persecuție” (2 Timotei 3:12 engl. KJV). Dar aceasta nu ar trebui să intimideze niciun suflet. Ce poate să dea asemenea raze de soare sufletului, ca dovada iertării păcatelor? Ce poate conferi adevărată noblețe, dacă nu restaurarea chipului moral al lui Dumnezeu în om? De unde poate veni pacea, dacă nu de la Prințul Păcii? Spre ce sursă putem privi pentru ajutor, în afară de Cel care ne poate da lumină în mijlocul întunericului?” — *The Review and Herald*, 28 februarie 1899.

„Bucuria care a fost pusă în fața [lui Isus] a fost aceea de a vedea suflete răscumpărate de jertfirea slavei, onoarei, bogățiilor Sale și a propriei Sale vieți. Mântuirea omului a fost bucuria Sa.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 686 engl. (cap. 79, *Transferând comoara pământescă*).

Joi

9 decembrie

5. RODUL DUHULUI (CONTINUARE)

a. De ce este îndelunga-răbdare (engl. îndelung-suferința) atât de valoroasă? Luca 21:19; Evrei 10:36; Apocalipsa 14:12.

Luca 21:19: „Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.”

Evrei 10:36: „Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.”

Apocalipsa 14:12: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

„Creștinul care manifestă răbdare și voioșie în pierderi (a celor dragi) și suferință, care întâmpină chiar moartea însăși cu pacea și calmul unei credințe care nu se clatină, poate realiza pentru evanghelie mai mult decât ar fi putut îndeplini printr-o viață lungă de eforturi credincioase.”—*Istoria faptelor apostolilor*; p. 465 engl. (cap. 44, Casa Cezarului).

b. De ce sunt gingășia, bunătatea, credința, și temperanța toate esențiale pentru creștin? Psalmul 18:35; Luca 7:50; Filipeni 4:5.

Psalm 18:35: „Tu mi-ai dat de asemenea scutul mântuirii Tale; și dreapta Ta m-a susținut, și gingășia Ta m-a făcut mare” (engl. KJV).

Luca 7:50: „Dar Isus a zis femeii: „Credința ta te-a mântuit; du-te în pace.”

Filipeni 4:5: „Moderația (temperanța, cumpătarea) voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul este aproape.” (engl. KJV).

c. Ce trebuie să realizăm despre blândețe — și doar cum putem manifesta întregul rod al Spiritului? Matei 5:5; Galateni 5:24; 1 Petru 2:21-24.

Matei 5:5: „Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!”

Galateni 5:24: „Cei ce sunt ai lui Hristos Isus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei.”

1 Petru 2:21-24: „Și la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. „El n-a făcut păcat și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.” Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați.”

„Blândețea este o trăsătură prețioasă, dispusă să sufere în tăcere, dispusă să îndure încercări. Blândețea este răbdătoare și depune eforturi să fie fericită în orice circumstanță. Blândețea este întotdeauna recunoscătoare și își face propriile cântări de fericire, făcând (cântând) melodii în inimă lui Dumnezeu. Blândețea va suferi dezamăgire și nedreptate, și nu va protesta.”— *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 335 engl. (cap. 30, *Visările de ziua*).

„Isus, Răscumpărătorul nostru, a umblat pe pământ cu demnitatea unui rege; totuși El era blând și smerit cu inima.”—*Îndrumarea copilului*, p. 141 engl. (cap. 25, *Simplitate*).

Vineri

10 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Nu suntem salvați de către ascultarea de legea lui Dumnezeu, totuși ce trebuie să realizăm cu privire la acest lucru?
2. Care este prețul îngăduirii încălcării legii lui Dumnezeu cu privire la căsătorie?
3. Care este prețul îngăduirii preocupării cu spiritismul modern/ocultismul?
4. Prezentați contrastul dintre dragostea, bucuria, pacea lui Hristos și contrafacerea din lume.
5. Unde trebuie să privim pentru a dezvolta rodul complet al Duhului?

Când se văd slăbiciune și greșeli

TEXT DE MEMORAT: „Dacă trăim în Duhul, să și umblăm în Duhul. Să nu fim doritori de glorie deșartă, provocându-ne unii pe alții, invidiindu-ne unii pe alții.” (Galateni 5:25, 26 engl. KJV, rom. BTF).

„Nu trebuie să fim atât de zeloși pentru frații noștri și în acest zel să neglijăm lucrarea care e necesar să fie făcută pentru noi înșine. Greșeala altcuiva nu va face cazurile noastre cu nimic mai drepte.”—*Astăzi cu Dumnezeu*, p. 83 engl. (cap. 75, *Creștinul amabil, politicos*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 50-55 engl. (cap. 4, *Vorbirea de rău*), vol. 3, p. 93, 94 engl. (cap. 9, *Lucrarea din Battle Creek*), vol. 5, p. 246-248 engl. (cap. 26, *Unitatea creștină*), p. 603-613 engl. (cap. 75, *Dragostea pentru cei greșiți*).

Duminică

12 decembrie

1. NOI ÎNȘINE ȘI ALȚII

a. Ce apel nelimitat în timp, făcut de Pavel, răsună până în zilele noastre? Galateni 5:25, 26.

Galateni 5:25, 26: „Dacă trăim în Duhul, să și umblăm în Duhul. Să nu fim doritori de glorie deșartă, provocându-ne unii pe alții, invidiindu-ne unii pe alții.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Cei care nu sunt spirituali par adesea a avea un zel care întrece cu mult zelul adevăraților copii ai lui Dumnezeu. Aceasta se întâmplă pentru că ei sunt hotărâți ca planurile și căile lor să aibă succes. Ei își spun: ‚Voi pune întreaga putere a ființei mele în acest plan, și voi lucra în continuu până când îl voi vedea având succes. Voi persista până când voi învinge.’ Însă toată religia pe care unul ca aceștia o are se găsește frecvent în zelul său ambițios despre care el crede că este după rânduiala lui Hristos. Luați acest [n.tr. zel], și nu mai rămâne nimic. Ei sunt ca fariseii care dădeau zecime din mentă, și mărar și chimen, însă neglijau chestiunile mai importante ale legii, judecata, îndurarea și dragostea de Dumnezeu (dragostea lui Dumnezeu).” —*The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 1374, 1375.

„Toți cei care doresc să învețe de la Hristos trebuie să fie goliți de înțelepciunea omenească. Sufletul trebuie să fie curățat de toată vanitatea și mândria, și eliberat de tot ceea ce l-a absorbit mai înainte, și Hristos trebuie să fie întronat în inimă. Lupta constantă din suflet, care rezultă din egoism și auto-suficiență, trebuie să fie mustreată, și umilința și blândețea trebuie să ia locul obișnuitei noastre stime de sine.”—*Sermons and Talks*, vol. 1, p. 271, 272.

Luni

13 decembrie

2. ÎNVĂȚÂND CALEA DOMNULUI

a. Ce tip de experiență înfruntă aproape toți, uneori? Psalm 69:5, 16-19.

Psalm 69:5, 16-19: „Dumnezeule, Tu cunoști nebunia mea și greșelile mele nu-Ți sunt ascunse... Ascultă-mă, Doamne, căci bunătatea Ta este nemărginită. În îndurarea Ta cea mare, întoarce-Ți privirile spre mine și nu-Ți ascunde fața de robul Tău! Căci sunt în necaz: grăbește de m-ascultă! Apropie-Te de sufletul meu și izbăvește-l! Scapă-mă, din pricina vrăjmașilor mei! Tu știi ce ocară, ce rușine și batjocură mi se face; toți potrivnicii mei sunt înaintea Ta.”

„Oricare ar fi temerile și încercările tale, desfășoară-ți cazul în fața Domnului. Spiritul tău va fi înarmat să suporte. Calea va fi deschisă ca tu să te desprinzi din stânjeneală și dificultate.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 329 engl. (cap. 34, *Invitația*).

b. Având această realitate în minte, descrieți cum ar trebui să procedăm cu o persoană care a făcut o greșală. Galateni 6:1; Matei 18:15.

Galateni 6:1: „Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși ca să nu fii ispitit și tu.”

Matei 18:15: „Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.”

„Dacă ești mâhnit din cauză că semenii sau prietenii tăi greșesc spre vătămarea lor, dacă sunt luați prin surprindere și cad într-o greșală, urmați regula biblică: ‚Spune-i greșala între tine și el singur’ [Matei 18:15 engl. KJV].

Când mergi la cel despre care presupui că a greșit, vezi să îi vorbești într-un spirit blând și umil; pentru că mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu. Cel greșit nu poate fi restaurat în niciun alt mod decât cu spiritul blândeții, al gingășiei și al dragostei tandre. Fii atent în manierele tale. Evită orice în privire sau gest, cuvânt sau ton, care aduce a mândrie sau auto-suficiență. Păzește-te împotriva unui cuvânt sau a unei priviri care te-ar înălța pe tine, sau ar pune bunătatea și neprihănirea ta în contrast cu neajunsurile lor. Păzește-te chiar și de cea mai îndepărtată apropiere de dispreț, aroganță, sau desconsiderare. Cu grijă evită orice aparență de mândrie; și chiar dacă folosești un limbaj direct, să nu existe niciun reproș, nicio acuzație insultătoare, nicio dovadă de aprindere, decât cea a unei dragoste serioase. Mai presus de toate, să nu existe nicio umbră de ură sau de rea voință, nicio amărăciune sau acreală în exprimare. Nimic în afară de amabilitate și gingășie nu poate să se reverse dintr-o inimă plină de dragoste. Totuși, toate aceste roade prețioase nu trebuie să ne împiedice de la a vorbi în modul cel mai serios, solemn, ca și când îngerii și-ar îndrepta ochii asupra voastră, și voi ați acționa având în vedere judecata viitoare. Țineți minte că succesul muștrării depinde în mare măsură de spiritul cu care aceasta este dată. Nu neglijați rugăciunea serioasă ca să posedați o minte umilă, și ca îngerii lui Dumnezeu să meargă înaintea voastră pentru a lucra asupra inimilor la care încercați să ajungeți, și astfel să le impresioneze prin impresiile cerești, ca eforturile voastre să poată avea succes. Dacă se realizează vreun bine, nu vă atribuiți vouă meritele. Doar Dumnezeu trebuie să fie înălțat. Doar Dumnezeu a făcut totul.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 52, 53 engl. (cap. 4, *Vorbirea de rău*).

Marți

14 decembrie

3. REGULA DE AUR A VORBIRII

a. Ce ar trebui să ne ajute să rezistăm ispitei de a spune altora despre greșelile unei persoane? Luca 6:31; Proverbe 25:9.

Luca 6:31: „Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.”

Proverbe 25:9: „Apără-ți pricina împotriva aproapelui tău, dar nu da pe față taina altuia.”

„Te-ai scuzat pentru vorbirea de rău despre fratele sau sora sau semenul tău față de alții, înainte de a merge la persoane în cauză și a face pașii pe care Dumnezeu i-a poruncit în mod absolut. Tu spui: „Păi, nu am vorbit

cu nimeni până când am fost atât de împovărat încât nu m-am putut abține.’ Ce te-a împovărat? Nu a fost o neglijare clară a datoriei tale, a unui ‚Așa zice Domnul’? Ai fost sub vina păcatului pentru că nu ai mers și nu i-ai spus celui ce a greșit despre greșeala lui între tine și el singur. Dacă nu ai făcut aceasta, dacă nu ai ascultat de Dumnezeu, cum ai putea fi altfel decât împovărat, cu excepția cazului în care inima ta era atât de împietrită în timp ce încălcai porunca lui Dumnezeu sub picioare, și în inima ta îl urai pe fratele sau pe semenul tău? Și ce cale ai găsit pentru a te despovăra? Dumnezeu te muștră pentru păcatul tău de omitere, [concretizat] în faptul că nu i-ai spus fratelui tău greșeala sa, și tu te scuzi și te mângâi printr-un păcat de comitere, [concretizat] în faptul că ai spus unei alte persoane greșeala fratelui tău! Este aceasta calea corectă pentru a-ți cumpăra comoditatea (ușurarea, despovă-rarea)—prin comiterea unui păcat?”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 53 engl. (cap. 4, *Vorbirea de rău*).

b. Când ne apropiem de cineva prezentându-i greșeala sa, cum se poate să reacționeze acea persoană? Proverbe 14:16. Cu toate acestea, care este datoria noastră, indiferent de risc?

Proverbe 14:16: „Înțeleptul se teme și se abate de la rău, dar nesocotitul este în-gâmflat și fără frică.”

„Ajutați-i pe cei care au greșit, spunându-le de experiențele voastre. Arătați-le cum, atunci când ați făcut greșeli grave, răbdarea, amabilitatea și spiritul gata de a ajuta, manifestate de cei cu care lucrați, v-au dat curaj și speranță.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p. 494, 495 engl. (cap. 41, *În contact cu alții*).

„Toate eforturile voastre de a-i salva pe cei greșiți pot fi fără succes. Ei pot să vă întoarcă rău pentru bine. Ei pot fi înfuriați, mai degrabă decât convingiți. Și dacă ei ascultă fără un scop (rezultat) bun, și continuă cursul rău pe care au pornit? Aceasta se va întâmpla frecvent. Uneori chiar cea mai blândă și mai gingașă muștrare nu va avea un efect bun. În acel caz, bine-cuvântarea pe care ai dorit ca celălalt să o primească urmând un curs al neprihănirii, încetând de a mai face răul și învățând să facă binele, se va întoarce asupra ta. Dacă cei greșiți persistă în păcat, tratează-i cu amabilitate, și lasă-i în grija Tatălui tău ceresc. Tu ți-ai eliberat sufletul; păcatul lor nu mai zace asupra ta; tu nu ești acum părtaș al păcatului lor.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 53, 54 engl. (cap. 4, *Vorbirea de rău*).

4. UMILIȚI DE PROPRIA NOASTRĂ SLĂBICIUNE MORALĂ

a. De ce trebuie să biruim cultura bârfei? Tit 3:2; Iacov 4:11.

Tit 3:2: „Să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii.”

Iacov 4:11: „Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine vorbește de rău pe un frate sau judecă pe fratele său vorbește de rău Legea sau judecă Legea. Și, dacă judeci Legea, nu ești împlinitor al Legii, ci judecător.”

„Nu vorbiți rău despre nimeni. Nu ascultați rău despre nimeni. Dacă nu sunt ascultători, nu vor fi nici vorbitori de rău. Dacă cineva vorbește de rău în prezența ta, oprește-l. Refuză să ascuți, oricât de calmă ar fi maniera sa și oricât de blânde accentele sale. El poate declara atașament, și totuși poate arunca aluzii subtile și poate ataca în ascuns caracterul.

Refuză în mod hotărât să ascuți, chiar dacă cel ce șoptește se plânge că ar fi împovărat până când vorbește. Cu adevărat împovărat! Cu un secret blestemat, care desparte chiar prietenii. Mergi, tu cel împovărat, și eliberează-te de povara ta în modul rânduit de Dumnezeu. Mergi și spune-i fratelui tău greșeala lui între tine și el singur.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 54 engl. (cap. 4, *Vorbirea de rău*).

b. Ce se întâmplă doar dacă cel greșit refuză să asculte? Matei 18:16, 17.

Matei 18:16, 17: „Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii și, dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.”

„Dacă se întâmplă ca aceasta să nu aibă succes, ia mai apoi pe unul sau doi prieteni, și spune-i în prezența lor. Dacă acești pași nu au succes, atunci spune [acest lucru] bisericii. Niciun necredincios nu trebuie să cunoască nici cel mai mic detaliu al chestiunii. A-l spune bisericii trebuie să fie ultimul pas făcut. Nu faceți cunoscut acest lucru vrăjmașilor credinței noastre.”
—Ibid.

c. Explicați ce atribute poate face ca o restaurare reală să aibă loc sau, pe de altă parte, să nu se realizeze. Galateni 6:2, 3.

Galateni 6:2, 3: „Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Dacă vreunul crede că este ceva, măcar că nu este nimic, se înșală singur.”

„Rețineți că lucrarea de restaurare trebuie să fie povara noastră. Această lucrare nu trebuie făcută într-un mod mândru, ceremonios, stăpânitor. Nu spuneți, prin comportamentul vostru, „Am puterea și o voi folosi,” și nu revărsați acuzațiile voastre asupra celui greșit... Lucrarea pusă în fața noastră de făcut pentru frații noștri, nu este de a-i arunca la o parte, nici de a-i apăsa cu descurajare sau disperare spunând: „M-ai dezamăgit, și nu voi încerca să te ajut.” Cel care se prezintă ca plin de înțelepciune și tărie, și care îl apasă pe cel care este asuprit și întristat, și tânjind după ajutor, manifestă spiritul fariseului, și se înfășoară în haina demnității sale proprii. În sinea sa el Îi mulțumește lui Dumnezeu că nu este așa cum sunt alți oameni, și presupune că modul său de comportare este demn de laudă și că el este prea puternic să fie ispitit. [Galateni 6:3 citat.]” —Ibid., vol. 6, p. 398, 399 engl. (secțiunea 6, *Sfaturi și avertizări*, cap. *Dragostea între frați*).

Joi

16 decembrie

5. ÎNVĂȚÂND UMILINȚĂ MAI PROFUNDĂ

a. Cum putem evita a ne face fără valoare mărturia pentru Hristos? Galateni 6:4, 5.

Galateni 6:4, 5: „Fiecare să-și cerceteze fapta lui, și atunci va avea cu ce să se laude numai în ceea ce-l privește pe el, și nu cu privire la alții; căci fiecare își va purta sarcina lui însuși.”

„Unul dintre cele mai mari blesteme din lumea noastră (și acesta se vede în biserică și în societate peste tot) este dragostea de supraștiință. Oamenii devin absorbiți în căutarea de a-și asigura putere și popularitate. Spiritul acesta s-a manifestat în rândurile păzitorilor Sabatului, pentru mândria și rușinea noastră. Însă succesul spiritual vine doar la cei care au învățat blândețea și umilința în școala lui Hristos.” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 397 engl. (secțiunea 6, *Avertismente și sfaturi*, subcap. *Atitudinea noastră față de autoritățile civile*).

„Cel care se consideră superior în judecată și experiență, comparativ cu frații săi, și disprețuiește sfatul și muștrarea, dovedește că se află într-o

înșelăciune periculoasă. Inima este înșelătoare. El ar trebui să își testeze caracterul și viața după standardul Bibliei... Fiecare om va trebui, în cele din urmă, să stea sau să cadă pentru sine însuși, nu conform părerii care îl susține sau care i se împotrivesc, nu conform judecății vreunui om, ci conform caracterului său real în ochii lui Dumnezeu.”—Ibid., vol. 5, p. 247, 248 engl. (cap. 26, *Unitatea creștină*).

b. Cum poate influența noastră să aducă altora speranță reală? Galateni 6:6-10.

Galateni 6:6-10: „Cine primește învățătura în Cuvânt să facă parte din toate bunurile lui și celui ce-l învață. Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească va secera din firea pământească putrezirea, dar cine seamănă în Duhul va secera din Duhul viața veșnică. Să nu obosem în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.”

„Până la judecată nu veți cunoaște niciodată influența unui curs amabil, plin de considerație față de cei inconsecvenți, nerezonabili, nedemni. Când întâlnim ingratitude și trădarea încrederii sacre, suntem stârniți să ne arătăm disprețul sau indignarea. Cei vinovați se așteaptă la aceasta: ei sunt pregătiți pentru așa ceva. Însă îndelunga răbdare plină de amabilitate îi surprinde și adesea trezește impulsurile lor cele mai bune și stârnește în ei dorința profundă după o viață mai nobilă.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p. 495 engl. (cap. 41, *În contact cu alții*).

Vineri

17 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce caracteristică a lui Lucifer trebuie să fie smulsă din rădăcini din fiecare creștin?**
- 2. Înainte de a mă gândi să corectez pe cineva, ce trebuie să iau mai întâi în considerare?**
- 3. De ce nu pot să îmi atribui merite, chiar dacă aparent cuvintele mele ajută pe cineva?**
- 4. Cu ce ocazii se poate să fi fost vinovat de a fi dat ajutor culturii bârfei?**
- 5. De ce s-ar putea ca cele mai umilitoare timpuri din viața mea să fi fost cele mai bune pentru mine?**

Înălțând crucea

TEXT DE MEMORAT: „În ceea ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu, față de lume!” (Galateni 6:14).

„Atârând pe cruce, Hristos era evanghelia... Nu își vor menține membrii bisericii noastre ochii ațintiți asupra unui Salvator răstignit și înviat, în care sunt centrate speranțele lor de viață veșnică? Acesta este mesajul nostru, argumentul nostru, doctrina noastră, avertizarea noastră față de cel necăit, încurajarea noastră pentru cel întristat, speranța pentru fiecare credincios.” —*Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p.1113 engl. (cap. referitor la Galateni 6).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 201-210 engl. (cap. 20, *Înălțând crucea*).

Duminică

19 decembrie

1. ÎNSEMNĂTATEA UNEI SLUJIRI CAPABILE

a. Ce este remarcabil cu privire la slujirea lui Pavel? 2 Corinteni 3:2, 6-9.

2 Corinteni 3:2, 6-9: „Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii... (6-9) care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului, căci slova omoară, dar Duhul dă viața. Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă încât fiii lui Israel nu puteau să-și piaronească ochii asupra feței lui Moise din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare, cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului? Dacă slujba aducătoare de osândă a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire?”

„Deși în acest secol sunt mulți predicatori, există o mare lipsă de predicatori capabili, sfinți—oameni umpluți de dragostea care a locuit în inima lui Hristos. Mândria, încrederea în sine, dragostea de lume, găsierea de greșeli, amărăciunea, invidia, sunt roadele pe care le aduc mulți care mărturisesc religia lui Hristos. Viețile lor, în contrast vădit cu viața Salvatorului, dau adesea trista mărturie despre caracterul eforturilor de slujire sub care ei au fost convertiți.

Un om nu poate avea nicio onoare mai mare decât să fie acceptat de Dumnezeu ca un slujitor capabil al evangheliei. Însă acei pe care Domnul îi binecuvântează cu putere și succes în lucrarea Sa nu se laudă. Ei recunosc dependența lor completă de El, realizând că în ei înșiși nu au nicio putere.” —*Istoria faptelor apostolilor*, p. 328 engl. (cap. 31, *Mesajul ascultat*).

b. Ce s-a întâmplat în Galatia, dovedind din partea învățătorilor falși o lipsă de înțelegere a adevăratei slujiri? Galateni 6:12, 13.

Galateni 6:12, 13: „Toți cei ce umblă după plăcerea oamenilor vă silesc să primiți tăierea împrejur numai ca să nu suferiți ei prigonire pentru crucea lui Hristos. Căci nici ei, care au primit tăierea împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc doar ca voi să primiți tăierea împrejur, pentru ca să se laude ei cu trupul vostru.”

Luni

20 decembrie

2. PREZENTÂND RĂSTIGNIREA

a. Explicați ce se întâmplă când ne fixăm mințile și inimile în contemplarea sacrificiului lui Hristos în favoarea noastră. Ioan 1:29.

Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a spus: Iată Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii.” (engl. KJV, rom. BTF).

„Dacă păcătoșii pot fi conduși să îndrepte o privire serioasă spre cruce, dacă ei pot obține o imagine completă a Salvatorului răstignit, ei vor realiza adâncimea compasiunii lui Dumnezeu și a păcătoșeniei păcatului.

Moartea lui Hristos dovedește marea dragoste a lui Dumnezeu față de om. Ea este garanția salvării noastre. A îndepărta de la creștin crucea ar echivala cu îndepărtarea soarelui de pe cer. Crucea ne aduce mai aproape de Dumnezeu, împăcându-ne cu El. Plin de compasiunea înduioșătoare a iubirii unui tată, Iehova privește la suferința pe care Fiul Său a îndurat-o pentru a salva rasa de la moarte veșnică, și ne acceptă în Cel Iubit.

Fără cruce, omul nu ar putea avea o unire cu Tatăl. De ea depinde fiecare speranță a noastră. De la ea strălucește lumina dragostei Salvatorului, și când la piciorul crucii păcătosul privește spre Cel care a murit pentru a-l salva, el se poate bucura cu plinătatea bucuriei, pentru că păcatele sale sunt iertate. Îngenunchind în credință la cruce, el a ajuns la cel mai înalt loc pe care îl poate ajunge omul.

Prin cruce învățăm că Tatăl ceresc ne iubește cu o iubire infinită.” —*Istoria faptelor apostolilor*, p. 209, 210 engl. (cap. 20, *Înălțând crucea*).

b. Cu toate acestea, cu ce s-a confruntat Pavel când prezenta crucea? 1 Corinteni 1:22, 23.

1 Corinteni 1:22, 23: „Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune, dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebulie...”

„Pentru mințile mulțimilor care trăiesc în prezent, crucea Calvarului este înconjurată de amintiri sacre. Asocieri sfinte sunt în legătură cu scenele crucificării. Însă în zilele lui Pavel, crucea era privită cu sentimente de repulsie (respingere) și oroare. A susține ca Salvator al omenirii pe cineva care murise pe cruce, stârnea în mod firesc ridiculizare și împotrivire.

Pavel știa bine cum urma să fie primit mesajul său atât de iudeii, cât și de grecii din Corint. „Noi Îl predicăm pe Hristos răstignit, a recunoscut el, pentru iudei o piatră de poticnire, și pentru greci nebulie! (1 Corinteni 1:23). Între ascultătorii săi evrei erau mulți care urma să fie înfuriați de mesajul pe care el era pe punctul de a li-l prezenta. În aprecierea grecilor, cuvintele sale urma să fie o nebulie absurdă. El urma să fie privit ca slab de minte pentru faptul că încerca să arate cum crucea putea avea vreo legătură cu înălțarea rasei sau salvarea omenirii.” —Ibid., p. 245 engl. (cap. 24, *Corint*).

Marti

21 decembrie

3. MAI PUTERNIC DECÂT REALIZĂM NOI

a. Ce anume nu doar că a predicat Pavel, ci de fapt a preamărit în cel mai înalt grad, în ciuda împotrivirii? Galateni 6:14. De ce?

Galateni 6:14: „În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu, față de lume!”

„Pentru Pavel crucea era unicul obiect de interes suprem. De când a fost oprit în cariera lui de persecutor contra urmașilor Nazarineanului crucificat, el nu încetase niciodată să se laude cu crucea. La acel moment îi fusese dată o revelație a dragostei infinite a lui Dumnezeu, așa cum este descoperită în moartea lui Hristos; și o transformare uimitoare avusese loc în viața lui, aducând toate planurile și scopurile sale în armonie cu cerul. Din acea oră el fusese un om nou în Hristos. El a cunoscut din experiență personală faptul că atunci când un păcătos contemplă dragostea Tatălui, așa cum este văzută în sacrificiul Fiului Său, și se supune influenței divine, are loc

o schimbare a inimii, și de atunci înainte Hristos este totul în tot.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 245 engl. (cap. 20, *Înălțând crucea*).

„Crucea, crucea; înălțați-o... și în actul [sau procesul] înălțării ei veți fi uimiți să descoperiți că ea vă înalță, ea vă susține. În adversitate, în privațiuni și durere, ea va fi o putere și un toiaș pentru voi. Veți descoperi că aceasta e din abundență încărcată cu îndurare, compasiune, simpatie și dragoste inexprimabilă. Ea se va dovedi pentru voi o garanție a imortalității.”—*Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, p. 47 engl. (cap. 3, *Vânzând dreptul de întâi născut*).

b. Cum explică psalmistul ceea ce s-a realizat la cruce? Psalm 85:10.

Psalmii 85:10: „Bunătatea și credinșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.”

„Când păcătosul Îl vede pe Isus așa cum este El, un Salvator cu totul plin de compasiune, speranța și siguranța iau în stăpânire sufletul său. Sufletul neajutorat se aruncă fără vreo rezervă asupra lui Isus. Nimeni nu poate pleca cu vreo umbră de îndoială după ce L-a văzut pe Isus Hristos răstignit. Necredința s-a dus...”

Sacrificiul acesta a fost oferit cu scopul restaurării omului la perfecțiunea sa originală. Da, mai mult decât atât, a fost oferit pentru a-i da o transformare completă a caracterului, făcându-l mai mult decât biruitor...

Hristos declară: „Eu, după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la mine pe toți oamenii. Dacă crucea nu găsește o influență în favoarea ei, ea creează o influență. Prin generație după generație, adevărul pentru acest timp este revelat ca adevăr prezent. Hristos pe cruce a fost mijlocul prin care îndurarea și adevărul s-au întâlnit, și neprihânirea și pacea s-au sărutat una pe cealaltă. Acesta este mijlocul [unealta] care va mișca lumea.”—*Comentarii biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol. 6, p.1113 engl. (cap. referitor la Galateni 6).

Miercuri

22 decembrie

4. O PERSPECTIVĂ FĂRĂ EGAL

a. Cum schimbă contemplarea crucii viețile noastre? Ioan 12:32.

Ioan 12:32: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

„Când mintea este atrasă spre crucea Calvarului, cu o vedere imperfectă Hristos este întrezărit pe crucea rușinoasă. De ce a murit El? Ca urmare a păcatului. Ce este păcatul? Încălcarea legii. Atunci ochii se deschid pentru a vedea caracterul păcatului. Legea este încălcată, dar nu poate ierta călcătorul. Ea este îndrumătorul, condamnând la pedeapsă. Unde este remediul? Legea ne atrage la Hristos, care a fost înălțat pe cruce, ca să poată fi capabil să împartă dreptatea (neprihănirea) sa omului căzut, păcătos, și astfel să prezinte oamenilor pe Tatăl Său în caracterul Său drept.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 341 engl. (cap. 52, *Hristos, Marele nostru Preot*).

„Isus vede vina trecutului și rostește iertare, și noi nu trebuie să Îl dezonorăm îndoindu-ne de dragostea Sa. Acest sentiment de vinovăție trebuie depus la piciorul crucii Calvarului. Sentimentul de păcătoșenie a otrăvit izvoarele vieții și ale adevăratei fericiri. Acum Isus spune: ‚Pune totul asupra Mea. Eu voi lua păcatele tale; Eu îți voi da pace. Nu îți mai alunga respectul de sine, pentru că Eu te-am cumpărat cu prețul sângelui Meu propriu. Tu ești al Meu. Eu voi întări voința ta slăbită; remușcărilor tale pentru păcat Eu le voi îndepărta.’ Atunci întoarce-ți inima ta recunoscătoare, tremurând cu nesiguranță, spre El, și prinde-te de speranța pusă înaintea ta. Dumnezeu acceptă inima ta frântă, căită, și îți întinde iertare gratuită. El se oferă să te adopte în familia Lui, să te ajute cu harul Său în slăbiciunea ta, și iubitul Salvator te va conduce pas cu pas, tu punându-ți mâna în mâna Sa și lăsându-L pe El să te conducă.” — *That I May Know Him*, p. 241.

b. Cum afectează aceasta atitudinile noastre și ne ridică din punct de vedere spiritual? Iov 23:16.

Iov 23:16: „Fiindcă Dumnezeu îmi înmoaie inima și cel Atotputernic mă tulbură” (engl. KJV, rom. BTF).

„Privește, o, privește la crucea Calvarului; privește victima regală suferind în contul tău...

Fiul lui Dumnezeu a fost respins și disprețuit de dragul nostru. Poți tu, văzând în întregime crucea, privind prin ochiul credinței suferințele lui Hristos, să îți relatezi istoria ta de vaiuri, încercările tale? Poți nutri tu în inima ta răz-bunare contra vrăjmașilor tăi, în timp ce rugăciunea lui Hristos de pe buzele Sale palide și tremurânde vine pentru cei care Îl batjocoreau, pentru ucigașii Săi: ‚Tată, iartă-i; căci ei nu știu ce fac’ (Luca 23:34)?” — *Ibid.*, p. 65.

5. O NOUĂ CREATURĂ

a. Cum își încheie Pavel epistola către Galateni? Galateni 6:15-18. Ce efect a avut aceasta asupra lor?

Galateni 6:15-18: „Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o făptură nouă. Și peste toți cei ce vor umbla după dreptarul acesta și peste Israelul lui Dumnezeu să fie pace și îndurare! De acum încolo nimeni să nu mă mai necăjească, pentru că port semnele Domnului Isus pe trupul meu. Fraților, harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.”

„Când Pavel a primit evanghelia lui Isus Hristos, aceasta l-a făcut o creatură nouă. El a fost transformat; adevărul plantat în sufletul său i-au dat o astfel de credință și un curaj ca urmaș al lui Hristos, încât nicio opoziție nu a putut să îl miște, nicio suferință să îl intimideze.”—*Credința și faptele*, p. 33 engl. (cap. 2, *Standardul adevăratei neprihăniri*).

„Cuvintele serioase, rugătoare ale apostolului nu au fost lipsite de roade. Duhul Sfânt a lucrat cu putere mare, și mulți dintre cei care umblaseră pe căi ciudate s-au întors la prima lor credință în evanghelie. De aici înainte ei au fost statornici în libertatea cu care i-a făcut Hristos liberi. În viețile lor s-au manifestat roadele Duhului—,dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, gingășia, bunătatea, credința, blândețea, cumpătarea.’ Numele lui Dumnezeu era glorificat, și mulți au fost adăugați numărului de credincioși în întreaga regiune.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 388 engl. (cap. 36, *Apostazie în Galatia*).

b. Ce trebuie să imprime în inimile noastre această epistolă astăzi? Matei 16:24-26.

Matei 16:24-26: „Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă vrei să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga. Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?”

„Putem noi să ne mirăm de faptul că Pavel a exclamat: „în ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului Isus Hristos?” (Galateni 6:14). Este privilegiul nostru de asemenea de a ne

lăuda cu crucea, privilegiul nostru de a ne preda pe noi înșine complet Celui care s-a dat pe Sine Însuși pentru noi. Atunci, cu lumina care se revarsă de la Calvar strălucind pe fețele noastre, noi putem merge să descoperim această lumină celor din întuneric.”—Ibid., p. 210 engl. (cap. 20, *Înălțând crucea*).

Vineri

24 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Prezențați în antiteză slujirea lui Pavel și cea a învățătorilor falși din Galatia.
2. Cum ar trebui să aibă impact într-un mod puternic asupra mea scenele Calvarului?
3. De ce este o binecuvântare a păstra crucea în mod constant în fața ochilor minții?
4. Privind crucea, ce se întâmplă cu problemele și iritățile mele?
5. Cum poate acest mesaj să mă revitalizeze, așa cum a făcut pentru cei din Galatia?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Mărturii pentru comunitate, vol. 9

Octombrie — Mărturii pentru comunitate, vol. 9

- 2 – Secțiunea 3 - *Lucrarea în orașe* - până la *O lucrare a timpului de față*
9 – *O lucrare a timpului de față* - până la *Pregățiți-vă!*
16 – *Pregățiți-vă!*
23 – *Metode de lucru* până la *Dezvoltarea de talente ...*
30 – *Dezvoltarea de talente în biserică* până la *Un apel către laici*

Noiembrie — Mărturii pentru comunitate, vol. 9

- 6 – *Un apel către laici* până la *Cultivarea unui duh de lepădare de sine*
13 – *Cultivarea unui duh de lepădare de sine* până la *Cuvinte de sfat...*
20 – *Cuvinte de sfat pentru predicatori* până la *Unitate în diversitate*
27 – *Unitate în diversitate* până la *finalul secțiunii*

Decembrie — Mărturii pentru comunitate, vol. 9.

- 4 – *Secțiunea 4 - Lucrarea sanitară* până la *„Spre slava lui Dumnezeu”*
11 – *„Spre slava lui Dumnezeu”* până la *Un apel pentru evangheliști...*
18 – *Un apel pentru evangheliști...* până la *Colegiul de evangheliști...*
25 – *Colegiul de evangheliști...* (până la finalul secțiunii 4)

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Octombrie

1. B: 18:56; CT: 18:46; IS: 18:49; SV: 18:54; MS: 19:02; CJ: 19:05; SM: 19:08; AR: 19:15
8. B: 18:44; CT: 18:34; IS: 18:35; SV: 18:40; MS: 18:48; CJ: 18:52; SM: 18:54; AR: 19:01
15. B: 18:31; CT: 18:21; IS: 18:22; SV: 18:27; MS: 18:35; CJ: 18:38; SM: 18:40; AR: 18:48
22. B: 18:20; CT: 18:10; IS: 18:09; SV: 18:14; MS: 18:23; CJ: 18:26; SM: 18:27; AR: 18:36
29. B: 18:09; CT: 17:59; IS: 17:58; SV: 18:02; MS: 18:11; CJ: 18:14; SM: 18:15; AR: 18:25

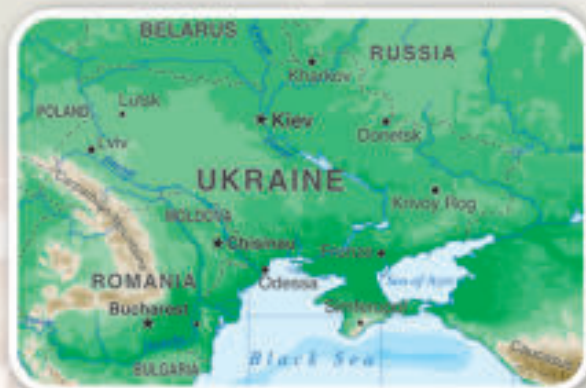
Noiembrie

5. B: 16:59; CT: 16:50; IS: 16:47; SV: 16:51; MS: 17:01; CJ: 17:04; SM: 17:04; AR: 17:15
12. B: 16:51; CT: 16:42; IS: 16:38; SV: 16:42; MS: 16:52; CJ: 16:55; SM: 16:55; AR: 17:06
19. B: 16:45; CT: 16:35; IS: 16:30; SV: 16:34; MS: 16:44; CJ: 16:47; SM: 16:47; AR: 16:59
26. B: 16:40; CT: 16:30; IS: 16:25; SV: 16:28; MS: 16:39; CJ: 16:42; SM: 16:41; AR: 16:53

Decembrie

3. B: 16:37; CT: 16:28; IS: 16:21; SV: 16:24; MS: 16:36; CJ: 16:38; SM: 16:38; AR: 16:50
10. B: 16:36; CT: 16:27; IS: 16:20; SV: 16:23; MS: 16:34; CJ: 16:37; SM: 16:36; AR: 16:49
17. B: 16:37; CT: 16:28; IS: 16:21; SV: 16:24; MS: 16:35; CJ: 16:38; SM: 16:37; AR: 16:50
24. B: 16:41; CT: 16:31; IS: 16:24; SV: 16:27; MS: 16:39; CJ: 16:42; SM: 16:40; AR: 16:53
31. B: 16:46; CT: 16:36; IS: 16:29; SV: 16:33; MS: 16:44; CJ: 16:47; SM: 16:46; AR: 16:58

Darurile Sabatului Întâi

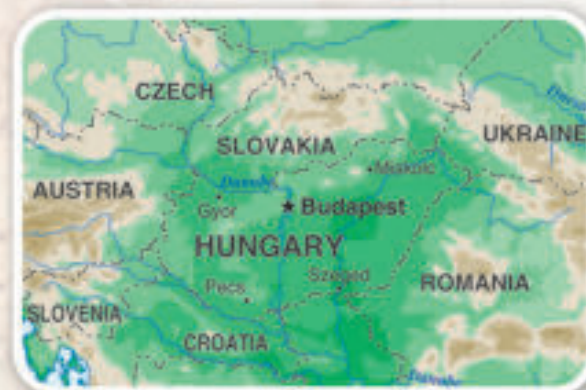

2 octombrie

*pentru clădirea unei
biserici în Odessa,
Ucraina
(vezi p. 4)*

6 noiembrie

*pentru
literatură în
câmpurile nevoiașe
(vezi p. 42)*

4 decembrie

*pentru clădirea
bisericii din Szentes,
Ungaria
(vezi p. 74)*

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

Evanghelia după Pavel:

Galateni

octombrie - decembrie 2021